

SUN KU - Sanningens ljus

Enkla överväganden gjorda av god disposition, mycket självständighet, djup, intressant, som vi kan se interaktionen från vilken mycket bra idéer resulterade Jag ska berätta en historia med en moral eller moralen i berättelsen ...Den här historien handlar om två åsnor som var på en resa genom det gamla Japan, vid tiden för upptäcktsresorna, den grå åsnan var lastad med salt, en mycket tung last; Den svarta åsnan ledde karavanen till dess destination eftersom den hade en mycket lätt last, den bar svamp och skröt om sin tur, vägen var mycket ojämn. Den grå åsnan kunde inte stå ut längre och var på väg att dö av ansträngningen när den snubblade och föll i en stor vattenpöl och smälte halva lasten. Driven av avund kastar han sig i vattnet och hoppas på samma öde.

Svampen blev så vattendränkt att det var nästan omöjligt för den svarte mannen att stå upp och logiskt nog föll han ihop av utmattning och dog.

Farfars berättelser

Kärlek är som en regnbåge, den är inte alltid närvarande, men den dyker alltid upp! Den utopiska kaosteorin formulerad $1=1+1=2:2=1$ den utopiska spiralen av kärlekens multifaktoriella regnbåge slutar i strålningen av den maximala energienheten, blommar till sol - jorden andas ut, solen inspirerar samma färger för att måla världen - jag andas ut, du inspirerar samma luft av kärleksfull varelse som jag är alla färger för att måla din värld! Allting börjar med hur vi känner saker och ting och det finns saker som förenar, andra separerar men sanningen döljer inte fakta. Mitt första minne har jag helt enkelt bara reminiscenser av, där jag vaknar upp absorberad i en ljus dag, och jag förbereder mig med ljusets kraft för att komma ut ur mörkret och distribuera styrka och energi till hela det konställära samhället. Jag börjar fundera på om jag en dag var en blix? Om jag en dag var en blix, skulle den då vara destruktiv, skrämmande, högljudd, oförsonlig eller skulle den vara lysande, vacker, strålande och energisk. Varje stråle har olika egenskaper som människor, olika handlingssätt, olika ljus, det är varje stråle/varelse som är unik och exklusiv. Tja, om det en dag var en stråle, skulle det åtminstone vara originellt. Varje stråle har en form av handling, precis som hos människor, i vilket ögonblick som helst, denna handling framträder i bråkdelar av ett ögonblick. Vi kan påverka strålen/varelsen, vi kan ändra dess riktning och destination. När det gäller öden, och för första gången kommer jag att åberopa Guds namn, hade jag en dag ett samtal om övertygelser och tro med en anhängare av Koranen som berättade följande historia som jag kommer att beskriva: du ger ett tärningsspel i dina händer och ber häftigt Gud att du får maximal poäng och du fick minimal poäng. Berättelsen kan

sammanfattas, men vem kastade tärningarna trots allt?
Men bortsett från denna historia vill jag berätta för dig att

Vi har handling och vi har blixtar/väsen som agerar med mediet, var och en kastar tärningen med sin egen energi/form/beteende. Jag visste att det skulle finnas en transformator och att saker och ting skulle ha en balans av lysande krafter som skulle förändra verkligheten. En återupplivad energi och att de som lever missnöje med tillfredsställelse skulle bli alla färger för att måla din värld. Jag vaknade upp i en annan verklighet än vanligt och att utforska skrivandets fält genom den här boken skulle utvidga mitt väsen. Jag reflekterar över hur tankar överförs och likställer det med ett ljus och dess kraft. Vi tänker alla från olika perspektiv, det finns en ström att följa och själen har stunder av störning, sättet vi ser på dem är inte alltid naivt och energin expanderar. Tankar som störs av missförhållanden upprätthålls och den unisona rösten låter högre än många röster, ord är en uttryckskonst, från detta ögonblick kommer det att finnas inspiration. Hjärtslagen har sin egen rytm som expanderar genom venerna. Förtryck sker tyst eftersom allt har sin q. Vi tänker alla på ondska och ibland tvingas vi vara tysta, "men vi tänker alla", minnen är inte alltid närvarande och jag säger inte öva hat eftersom det är dåligt. Vi har alla yttrandefriheten men inte alla har den vid rätt tidpunkt, ingenting är ärligare än sanningen, vi har olika former av uttryck och att vara välmående är att ha balans. Balans är en cykel av rutiner, att vara nervös är en obalans. Människor gillar att kommentera. Alla har renhet universell kärlek genererar medkänsla. Solen är en energikälla, det onormala är att ingenting händer, alla glömmer när de vill och det finns alltid flera perspektiv, många idéer, få övertygelser... Det finns saker som är ohjälpliga, eftersom alla är föremål för orättvisa. Kärlek är en källa till njutning och alltid ensam och skyddad: det finns

människor som inte gillar att tänka, men medvetandet är en lykta som upplyser oss.

Det finns laster som vi alla har, ibland har vi rädslor, vi säger och gör alla dumma saker. Jag skriver inte för någon, vi har alla något vi inte vill komma ihåg, men det är bra att veta när vi är ledsna och alltid erkänna det och inte dölja något eftersom vi alla har sårbarheter, vi känner alla nöjet av något och när möjligheten lurar öppnar vi dörren till den. Det finns alltid en känsla gentemot den andra, men "ingen tillhör någon" och därför har alla rätt att lysa. Vänskap är alltid en bra början till en vän till ett annat jag. Följ din instinkt av vad du ser positivt. Vi kan alla bli älskade och kärlek är en generator av ljus, när vi är älskade måste vi respektera denna känsla, älska varandra och öka födelsetalen, alltid med orden vid korsvägsspel, utan tvekan en antagonistisk fras men med sin logik för att undvika lidande. "Vad gamla människor har är inte visdom utan försiktighet", så lyssna! Känner alla till gott och ont? Vi håller i vår hand beslutet att vara god eller ond, galenskap är viss förnuft, verkligen kunskap är viktigt!!!? Om det är möjligt att ta examen i livets skola... Jag kommer att förvandla mig själv för dig, för mig och för dem som gillar mig. Förändring för evolution. En kabel genom vilken passerar en livlig ström av ångest, elektrisk, kör genom kroppar, matar hopp och något nytt och häpnadsväckande som lämnar oss statiska av rörelse men med accelererat och oroligt tänkande. Förklarade av rörelse stiger spänningar som ramar in oss i verkligheten och med kontrollerade och uppmätta rörelser går vi ner för tankestegen där vi får kontakt med varandra. Det är på denna tankesteg som vi kategoriserar beteenden, ansikten och rörelser

inramade i nedstigningen och uppstigningen av livets ögonblick, ljus matar rulltrappan som utan stopp tar dig till galenskapen i denna verklighet av XXI-talet, energier, magi, fantasier, allt med uppenbara harmonier, men var försiktig med stegen, inte alla går upp för livets rulltrappa, det finns varelser som klättrar upp för trappor som höjer sig och framför allt någon rör sig och stöder dem, är det tillräckligt eller är det en fråga om balans? Balans mellan krafter är grundläggande för balansen mellan rörelser, upp- och nedgångar på varje varelses nivå, men inte alla förtjänar att vi går ner eller att vi får stöd i uppstigningen, ansträngning och uthållighet är grundläggande, stig sedan till uppoffringens anda, utan skador eller stopp och det tar dig till ljuset för den tänkande varelsen. Utan att balansera yttre krafter som kan ge vika, stegen är solida och matas av kablar av hopp kommer du att nå den viktigaste elektriska kabeln livets cykel, den energi som matar jorden. Min elektriska tavla var den som skulle styra den universella strömmens positioner och öden. Det var ett solljus som skulle lysa upp den jordiska naturens dunkla inre. Vad som hände var att jag i gryningen kände en öm sorg som kom med natten, jag levde, återupplivades och återföddes, jag är han, den kraftfulla solen (solen)*, en strålande källa som faller som droppar på marken, i denna källa av liv och ljusstyrka. Min fyr, som söker oupphörligt, på ett roterande sätt rörelsen av abnormitet. Jag börjar känna de första elstötarna och de bullriga nerverna blinkar med hjärtelektroder. Elektromagnetiska vågor går fram och tillbaka tankar böljar runt vågornas cirkel. Elektrisk ström går genom min kropp, den ström som tar mig in i vågornas krets. Den elektriska impulsen har fallit och jag skakas av impulser som cirkulerar elektriskt, jag har alltid vetat

att sanningen när den upptäcks av en impuls lyser starkt, en blackout uppstår och rösterna som plågas av den lysande känslan av att vara tystas, ett ljus tändes den ackumulerade smärtan av smält vax. Elektriska dörrar öppnas mjukt ringande, men stängs utan tid att öppnas. Den elektriska motorsågen skär med hatets vibrerande mörka rötter. Elektriskt förintade i lysande rök som raderar minnet, elektromagnetisk turbulens simmar i sinnena, turbulent oändlig elektromagnetism. De sträcker sig som elektrifierande strålar som förlamar sinnet, besitter ett ljus, elektrifierande svart av blixtar, intermittenta ljus plågar min passage av oavbruten ström. De ogenomskinliga lamporna lyser upp mirakulösa varelser i det mörka ljuset. Elektriska ledningar löper genom min vibrerande kropp full av energi. Jag går upp och avancerar mot den 10:e elektriska kretsen och det blir ett strömavbrott', oförstörbar även i mörkret det blir en elektrisk krasch och det föll elektriskt på orden av extas och förnimmelser. Skärande lysande snedstreck och lysande ekon, glödande ljus griper tag i den brytande rösten, den skimrande dunkelheten där glimtar skymmer de ögonorienterade vandrare varelserna. Det finns en fluorescens och de blommar och faller som åska i alla riktningar och riktningar. "Bländningen" och de stickande blixterna suddar ut andras njutning av förnimmelser och blickar. Glöd och korsbågar djupt i din själ som håller fast vid atomer, dynamiska och glödande chocker. Som en ton som hamrar in i mig orimligheten i känslor som kräver ett starkt och bestämt ljus, i min skymningsfrånvaro där jag försiktigt krullar ihop mig, i mitt väsens skarpa ljus, och försiktigt njuter som blixten. Det finns ett hotfullt ljus, de hotar dessa ljus

konvalescenter som plågar oss och låter oss ana faran? Det finns ett närvaroljus, det ljus som följer dig i bukiska stunder och som skrämmer dig till hemlighetsmakeri om du inte kan konfrontera det. Det finns ett intensivt rött ljus som blockerar accelererande nerver. Skarpa och förorenande stötar från sinnen utan impulser sprids, följeslagarljus, som belyser det som varken ges eller känns av följeslagarljuset. Åskan knakar och splittrar ljud som törstar efter njutning. Kraftfulla ljus dömer främmande liv till att instrueras av röster. Som kraftfulla och skärande strålar som skär av band omöjliga att knyta det svaga ljus i vilket de överskuggade det medvetande i vilket de tränger in voluminösa strålar. Intensivt upplysa dimmorna av svart ljus i det lysande kosmiska, ett genomträngande och djupt kosmos som lugnar själens glömska. Blixten värms upp och mörknar och blir orörlig och tyst, men den knakar och ljudet när det händer är andlöst och överväldigande som infekterar raseriet att leva och vara närvarande bland andra ljus och belysningar eller till och med enkla förbipasserande men slående mörker av suckar och som bryter de mest elektrifierande tystnader. Den blixtn som släcker ditt medvetande genom att ge ifrån sig vältaliga stön och som påskyndar den försummade handlingen av känslan av möjlighet att vara stilla i det ögonblick då en annan blixtn föll i denna värld. Jag minns fotot som togs med min bror (hänger idag i mitt rum) och jag är på den plats där jag åt de infernaliska rånen som jag hänvisar till senare. Sedan förorenas ljusets aska, den aska som märker dig med hettan från hårda och starka strykjärn bara från ett slag, av ljusets aska från det förflutna och den allestädes närvarande framtiden som du inte glömmer. Ögonblickets impuls skär av dig och sprider sig långsamt, skärande och överflödande, och berättar för dig

kontrollerar dig och kastar dig i en brunn av ljus som drunknar i minnet av inkontinenta ord och håller ut sin törst efter ljus. Flammande är den brinnande askan av en magnetisk kropp som väser och blinkar i ditt hjärta som brinner av begär efter något, virilt och manligt eller feminint och sensuellt, den dubbla personlighetens förolämpning som inte ger vika för den ena eller den andra sidan. Denna ljusets aska värmer de dystra och de lättsinniga och har i sin värme skyddet av de regn som slukats och, som sprids över kontinenterna och den tidlösa rymden invaderar oss och skänker oss lyxiga insikter och ger oss otaliga och deprimerande njutningar. Den stillasittande njutningens ångest kemi, men inte krusig utan inpräntad i naiva ansikten. Främmande för känslan av att känna och vara, det känns mirakulöst och strålande och lindrar de sammandragningar som känns av överdrifter, överdrifter som omdirigerar oss till en annan dimension, det utvecklas, livnär sig på vice drar sig inte tillbaka svänger inte eller kolliderar i galet hår av förnekelse. Det hypnotiska ljuset och tafsandet som känns i ansiktet upplever känslor som låter oss förutse eftergiften för begär, leder oss att dynamisera och tro att det finns, av det tas vi utan kredit utan debitering, stillastående som det hypnotiska livet för transcendent varelser som fastnar i torra fontäner, deliriska ögonbryn laddade med skamlöshet och sysslolöshet. Det leder oss till nya utmaningar, lika i tanken, olika i reaktionen, reaktioner som ibland är omätbara där vi möter dem med den rena önskan att ha, att kunna, att bli matade av det och inte drivna som lösa lerbitar som kommer samman när de hettas upp.

Mitt andra minne är just ett foto klädd i overall där jag bär samma kläder som det första fotot som finns i mitt rum idag, jag är i

Açoreira ovanpå en bil Jag minns att jag föll på min mormors trappor där det fanns några band som användes vid ingången för flugorna. Jag minns att jag kallade min mormors land för flugornas land, det var mycket uppståndelse kring åsnorna eller hästarna som alltid gick förbi. Min far, som ägde en blå bil där mitt andra minne föddes, var en datsun. Min "gamle man" brukade berätta en historia, en historia enligt honom, mellan min mormor och en åsna som inte lydde honom, den gamla damen bet honom i örat. I dag föll inga tänder ut när jag berättade den historia du nu ska läsa. Jag såg min mormors bröst bara en gång och det var i spegeln under mina föräldrars säng. Det var det bästa barndomsskämtet jag hade fram till den värsta av mardrömmar, mardrömmar jag brukade ha en fruktansvärd, Jag tror att detta kan vara det värsta man kan drömma om som barn, vilket är döden i slutändan, döden och endast som innan man dör eller odödlig detta ljus som delas mellan kroppar som är främmande för rörelse och pendlar mellan två vägar som är lätta att belysa, men utan något liv, existerar i bitterheten och förfäran av den systemiska hypnosen som föder och utvecklar oss. Medvetet är det så intensivt att det släcks och till och med existerar raderat. Psykedeliska loopar flätas samman i bruset från de modiga åsknedslag som stöder och förstärker den abnormitet som kommer från det faktum att vi omsluts av allt detta psykedeliska åskväder. Tja, här förblir allt sammanhängande, utan potenser eller skalor, att ge efter skulle bara vara en förevändning för abnormiteten, för den svarta åskan, inburad och avgivande de märkligaste och djupaste grymtningarna av förnuftets absorption eftersom den släcker sig själv, knakar och förskjuter sig utan minsta hemlighet, uppenbarligen i en värld av psykedeliska ljus som plågar den som vill förlora den ur sikte eller njuta av skalade njutningar.

fördomsfullt färgade av stillastående sneda färger, ovilja att skapa eller bara eftergivenhet. Genomträngda av andan i tankefragmenten, fragmenterade är verkligen alla de som föreställer sig en annan värld, fjärran från störningar, som irriterar oss som när vi kliar oss i ögat eller helt enkelt blinkar. Denna alienerade rörelse från en annan rörelse förbränner och pulveriserar sinnen som är avlägsna och omedvetna om det enkla faktum att det är att bli rörd eller upprörd. Åskan är psykedelisk och skrämmer bort andar utan att de manifesterar sig och eftersom de inte existerar, är det en parallell verklighet av rykten och oförsonlighet som spöket, och här livnär sig ingen på bisarra personligheter och erkänner preexistens även om den faktiskt inte existerar. Därför har allt som är överkligt en tidlös historia, men det har något, det har rädsla, rädsla som förpassar oss till en 5-dimensionell horisont, polygonal och linjär, men inte mottaglig eller ens mottaglig för något spår, ett spår som representerar hemisfärerna av transcendent och apoteotisk tanke. Idéer blommar eller växer inte i det abstrakta förnuftets trådar, utan impulser från redan sedda, dekorerade karaktärer, rörelser av imitation och anpassning till ögonblicket, men allt medvetet och minimalt beräknat. Utan beräkning är det verkligt och oförutsägbart, därför är det av sådan äkta spontanitet att det är absurt att tänka på någonting. Gårdagens huvuden mal och mal, redan förbleknade till gula sidor och uppättna av bibliofiler, som utan någon uthållighet skrämmer det föråldrade från minnet och från det gjorda och måttbeställda. Omgivna av mätinstrument gratulerar sig de etiketterande abexinerna själva och Abessinians åskvigar skrattar. De som lever i ljuset av det förflutna uppmanas, de som dör bortom invaderar

himlakroppar i det framträdande faktum att de händer, i det omedelbara. Men allt detta är tekniska frågor, mer eller mindre intensiva, men de är energiska strålningar som inte är kompatibla med det förflutna, inte ens från det föregående ögonblicket. Minnen som därför avger skadliga strålningar som dock inte fördunklar någon tanke som man vill tända vid varje ögonblick, impuls eller ögonblick. Eftersom det förflutna korsar nuet, ögonblicket, impulsen, sekunden eller fraktionen, men inte påverkar det är vi därför alltid i tid för det kraftfulla ljuset är ren ström av extas som skär som vind i ansiktet, något fram till dess avskalade av avsikter och rörelse runt nöjet att göra eller vara, eftersom det som finns och räknas i vårt väsen är klicket ,som genom den enkla blicken överför ljuset från sitt förflutna, ljus mer eller mindre intensivt, svettningar från tidigare liv, men som inte styr principen okedjad av rörelsen av återstående impulser, utan mask, levde till sekunden, i ögonblicket inte som de som helt enkelt kryper runt ljus från det förflutna och klamrar sig fast vid ingenting. Tja, detta är synonymt med kontaminering, strålning, nej tack! Därför finns det inget starkare än att lysa upp i ögonblicket och alltid vara med all styrka, men ingen är bättre än någon annan, det är verkligen en fråga om kamp, och ge mig inte det medfödda ljuset eftersom alla har, törstiga av vilja och fantasi och ren energi för utveckling och skapande, magiska färger som återspeglas i nyanser av gul sol. I själva verket finns det inte mycket ljus, det finns bara fokus för kvarvarande existens och ett balanserat sätt att objektifiera det som inte kan ses. Så det existerar inte, det är inte verkligt, det är frukten av något som hjälper oss att bli medvetna. Men vad i helvete är medvetande? Vad är egentligen medvetet eller omedvetet? Här finns en barriär som inte materialiseras av

Oavsett vilken mening det har och hur det förstås, är vi alla på väg mot ögonblicket. Det här med att sätta upp förutfattade hinder och påstå att det är oöverstigliga strömmar, när det i själva verket inte finns några hinder i verkligheten! Allt är därför inbillning, vi lever alla i samma ström av illusioner, av törst efter andra andar som inte påverkar oss i sanning eftersom det finns, eller i själva verket inte finns någon barriär mellan det omedvetnas begär som alltid finns i det medvetna och som vi reserverar bara för oss, bara tomheten, det finns ja inbillning av himmelska varelser som lever som det sägs i det förflutnas ljus, av majoritet som övervägde att man måste ha vikt eller mått, men återigen vem är de att blanda sig i. Man observerar och stirrar på dagen tills den bleknar, inget är mer naturligt än det klara ljuset som vi gärna anpassar oss till. Konformitet, motgångar, konflikter, bara eftergifter som tjänar som en ackumulator av attityder och medvetna problem, men inte så djupa eftersom de är naturliga. Mellan det naturliga och det transcendentala finns inte den minsta konflikt, så det normala involverar oss och får oss att känna oss bekväma och lugna, allt är naturligt: luft, glädje som involverar oss, det som slår och springer iväg och framför allt beröring, en mild beröring för dem som uppskattar puffar av lätthet. Energi som förvaltas i kärnan, en kraftfull källa som bestrålar oss, förvandlar oss, psykologiska mutationer, låt oss då betrakta oss själva som påverkade av denna kärnkraft. Detta vibrerande ljus växer i den förväntansfulla varelsen som i verkligheten inte lider utan, likt en påfågel, infiltrerar de impulser som uppfattas och som leder oss till handlingen att agera eller inte agera, impuls, denna dynamiska och klara explosion. Därför drar vi nytta av den maximala exponenten i sin styrka, de kommer att vara vanliga agenter som korrigerar, smula pelare omöjliga att komma ur balans

eftersom det är omvandlingens kraft. Och inget är starkare än att vara

den förändringen till något som lyfter oss och skyddar oss från föroreningar. Jag minns att jag grät och inte ville gå till förskolan den första dagen, men efteråt njöt jag mest av vänskapen och av att leka med mina vänner. Som barn var det normalt att hög feber orsakade den vanliga mardrömmen, den där jag greps av kedjor och sänktes ner i en brinnande kittel men med delirium trodde jag att jag var på väg till helvetet men plötsligt vaknade jag och räddades i den slutliga nedräkningen som ägde rum. Jag vet en gång att jag också lärde mig att skilja varmt från kallt genom att lyda min bror som satte en hand på värmaren enligt honom på den kallaste delen och honom på den hetaste delen, resultat: Jag slutade brännas på en höger handled som påminner mig om 666 eller odjurets märke av nyfikenhet min sista telefon slutade på 666. - Något kommer att få oss att sluta om vi inte vill fortsätta, men varför sluta om det är handling som utvecklas och genererar känslor, sensationer och stimuli, när någon svarar och reagerar på oss, handling mina vänner, tålmod och intelligens för att förstå den andra konfronterande varelsen. Varför låta negativa energier förlama oss, som om vi var barn utan svar, mod mina vänner, ordet är den ordning som kommer att bedömas och vem kommer att vara domare av förnuft, som kommer att vara normal eller onormal, ingen! Vi har alla tro och jag har fezada från vilken tvivlet på att vilja och på den allvetande och närvarande önskan kvarstår, men som en harpa som anspelar och bedrar sänder siren ljud med hallucinatoriska ekon. Inget annat än avkopplande att höra tala, vi hör dubbelt så mycket som vi talar och tystnad är handling och inte naivitet eller brist på kontroll, få kan motstå tystnad och man måste prova den. Det kan till och med vara plågsamt men det kommer att besvara många subjektiva och objektiva frågor, den sällskapliga tystnaden är stum men den kan fungera som det perfekta

vapnet för det okontrollerbara,

begär impulsivitet och törst, de som inte kan kontrollera sig själva. Lugna ner dig och lyssna, lyssna till tystnaden inom dig.

En gång fångade jag en fågel, knöt fast ett snöre i en strykbräda och gav den bröd, vatten... Och den dagen dog min levande leksak. Mitt första försök att fånga en fågel slutade illa när min bror var bakom mig och tvingade mig att rusa till "hörnet" där jag slog i huvudet så att till och med den vitaktiga vävnaden syntes. Jag gick ungefär 4 km uppför kullen för att röka kentuckys för 12,50 dollar. På dessa möten åt en vän till mig glödlampor, glasögon och vad som helst, cirkusen hade nyligen passerat genom byn. Min första övning i cykelexhibitionism var med min bror, båda av oss, jag misslyckades med att klara några tegelstenar och slutade med att han tog mig till sjukhuset. Nästan samtidigt blev jag sparkad av en gravid kärring och sedan var jag inblandad i stöld av kulor med min bror, för att hämnas på den lilla tjuven som senare blev min vän och som hade den galnaste brodern i byn. Den här vännen var inte bjuden på min födelsedag men han såg till att ge mig min första och enda lego i livet. Dagarna före den första nattvarden gick jag med en vän till det sociala centret och stal oblaten. Det var bara början. Sedan började jag leka kurragömma och det var så jag gömde min bästa vän från min mamma, lämnade honom ensam i huset och visste efteråt att han var livrädd och ropade på oss, vi öppnade dörren. Med vännerna lekte vi med cyklar, bilar, kulor och vi gillade äventyr... En dag gick vi för att sjunga janeiras (traditionella portugisiska sånger) på helgonets dag och vi fick lite pengar och spenderade dem direkt, jag minns att de bjöd på chouriças (rökt fläskkorv) och andra delikatesser.

Jag ersatte den, skolgården var under uppbyggnad med massor av sand och hål, men jag vågade mig ut, när jag kom till lektionen och för första gången skulle "bli slagen" för en sådan våghalsighet, vågade jag ta bort handen innan läraren slog mig, andra gången inför eleverna förlät han mig och låtsades. Redan i fjärde klass sålde jag omslag till mina klasskamrater från pappas samlingar, som de bilagor som finns i tidningar nuförtiden. Jag minns den första häxan där min mamma tog mig, min pappa och min bror, jag såg häxan röra vid deras könsorgan och han vågade inte och jag hatade honom. Jag är en jul med min kusin och min bror och han får från den första en pink floyd lp - väggen, stor kusin. Att minnas den första nattvarden i maj 1986 i kyrkan i Freixo de Espada à Cinta, var en intensiv promenad med tajta skor. Det var dags att åka till Estarreja och lämna kvar vänner och bekanta, jag lyckades dölja min avresa för alla med fördelen att åka lite före skolåret i fjärde klass, vilket kompensades med ett senare brev från läraren som var förvånad över min tystnad. När jag kom till Estarreja kommun flyttade jag till Pardilhó, där jag bodde i några månader, här började mitt dagliga liv, jag vet att på den tiden, det som idag kallas mobbning, var jag offret och jag fruktade det, jag fruktade det även när jag åkte buss från hemmet till skolan, det fanns en som hade smak för att "blöta soppan"! Det första jobbet jag minns var att tvätta min fars bil och skriva räkningen på skrivmaskinen, och han betalade mig. Jag började det femte året med ett särskilt tillstånd, det vill säga en ansvarsförbindelse undertecknad av min förmyndare för att börja det femte året på skolan c+s Avanca eftersom jag inte hade uppnått minimiåldern. Jag rullade till och med upp

Jag använde bara toalettpapper och rökte - jag önskade till och med att hela världen stannade i tid för att jag skulle kunna njuta av ett bankrån, etc... Men det året fick jag mitt första diplom där det stod att eleven hade deltagit i skolkorset 1988/89, placering 15°, inte illa för någon som ännu inte var vuxen, jag kände mig också tillräckligt vuxen för att hoppa över nätet och gå och köpa cigaretter. Jag gick utan cykelbromsar och spenderade skosulorna när jag började röka på allvar, jag var skyldig en gigantisk sg till min granne, den bästa tavernan i Estarreja, så tidigt föredrog jag buffén och åt inte i matsalen. Jag minns att den första begravningsritual jag deltog i var den för min stackars undulat vars vingar hade skurits av... Jag lekte på gården och klättrade upp i ett törneträd när jag hoppade till marken och krossade undulaten! Här börjar mina följder; jag somnade gråtande över att ha förlorat detta djur, jag samlade till slut ihop några mosaiker och jag begravde honom där. Allt mycket bra, men en katt kom nästa dag för att hämta den! Resultatet av denna historia slutar med en hund som hade bett om en julklapp men hittades som herrelös vid dörren till mitt hus, vi välkomnade denna "teko" och det slutade med att han fick instruktioner om att attackera den utvalda katten, min teko dödade till slut katten. Jag slog till och med en sten på en tändare av nyfikenhet och den sprack.

Under mina första arbetsdagar hade jag roligt i bageriet där jag arbetade, vilket skämt... Jag brukade ta med tidningen till badrummet för att läsa och röka en eller två cigaretter, men för att inte bli påkommen av min bror och min svägerska var jag så rädd att jag kastade ut paketet genom fönstret i bilen. Jag hade en upplevelse med skuggvargen: Jag var förlorad men återfunnen. Skyddad men bara genom val. Den livnär sin fingerfärdighet på kemiska fasta ämnen och det outhärliga vattnet.

I renheten av sin egen "skugga" dyker han för äventyr och hade en landning, tecknad. Som en varg han var skyddad, men genom attityd ensam, nedsänkt i skenbar ensamhet. Idag skriver jag som caricuaio varg, möta hans värld och tolka den. Oberoende vän lever inte utan sin vilda men välgörande natur av en sann nybörjare i livet, embryo i caricuaio där jag tog examen har blod av unga lojala, ärliga framför allt en orädd natur, hård i sitt väsen men lojal och vän och respektfull för sin följeslagare och vän. Därför trogen reskamrat och medbrottslighet alltid tolkas med tillgivenhet och tystnad. Jag levde med honom tillräckligt länge för att känna till skuggorna av de karikerade "gatorna" och företaget. Men jag såg mod i vargen och han etablerade ett band av en tyst förtrolig vän och statuter om sin frihet. Om det var något vargen hade så var det frihet, han var ensam, ensam, ensam! Och fri! Skuggvargen utstrålar en energi som är extra mänsklig i sitt sätt att vara. Med sina påtvingade skäll i sitt vilda oberoende av genernas natur. Jag bestämde mig för att dela respektive andlig torsk, ensam kvällsmåltiden med lobo, eller bättre skuggvarg karikerad som samtidigt ansluten av en enda tallrik fri i unison broderlig delning också respektive dryck. Är vi ensamma av fri vilja? Naturligtvis! Vi är fria att tänka som naturen formar oss. Det var en julklapp till mig, den tecknade vargen, men han vild av medfödd genetisk miljö dras av sina kromosomer in i känslan av fritt tillstånd av renhet av sin egen natur. Han är gåtfull när det gäller hur han lever, men drivs av en törst efter att leva och njuta av sin ensamma sida, fri från alla begränsningar eller pålagor. Jag och vargskuggan är vänner, okaraktäristiskt är dess okonventionella sätt att agera i tvång från andra, vi är

fri av moder natur och så växer vi och inducerar vad de infiltrerar oss. Havanna Club är i huvudsak galenskapen i samma törst efter revolution, att ta ansvar för vår varelse, här är en fri men ensam pakt med samarbete av djurinstinkt.

När jag var yngre kallade jag min mormor Surucucu, en dag spelade boll teko som jag hade hoppat, vad som verkade för honom som 30 cm eftersom han var låg och föll från 2 meter hög, jag sprang för att ringa mina föräldrar när jag kom dit den lilla hade överlevt den julen mina morföräldrar var hemma, jag hade en diskussion med mina föräldrar och även berättade för min mormor innan hon dog att hunden. Jag anlände dit jag är i staden, idag staden Estarreja och jag började gå i sjätte klass på Donaciano-skolan, här träffade jag min stora tonårs passion som skulle märka mig under hela min ungdom. Jag tillbringade mer än 10 minuter med att stirra på min fars älskarinna och jag trodde, jag trodde att om hon gjorde det minsta ljud skulle jag få några problem.

Jag har alltid tyckt om min bror, men en gång slog han mig och skadade min fars identitet när jag sprang iväg i pyjamas på gatan i Pardilhó i kommunen Estarreja och hamnade på baksidan av huset bland björnbuskarna. Jag var till och med tvungen att sminka mig på min vanliga söndagsutflykt på grund av märkena i ansiktet. Jag cyklade utan bromsar och slet ut bromsskorna, jag sålde cykeln som jag cyklade på utan däck, bara med fälgen som min farfar gav mig, och sålde den efter vikt, där jag tjänade 300 dollar för den. I den här skolan fick jag två negativa betyg, ett i matematik och ett i hantverk, jag hade aldrig insett att jag var så dålig på hantverk. Naturligt involverad av samhället och dess seder började jag 1989 att spela

Som fotbollsspelare började jag som anfallare och gjorde ett mål av tre under min långa karriär, men det var i en träningsmatch mot Ovarense. Sedan, när jag växte upp, flyttade jag tillbaka till mittfältspositionen, sedan till vänsterytter, sedan till högermittfältare, sedan till innermittfältare, tills jag nådde försvaret i positionerna som central och libero. I slutet av min karriär var jag känd som en idrottsman med en ökad anti-fair-play, jag måste fortfarande registrera det andra målet som gjordes den dagen jag bad tränaren att bli lagkapten och spela som innermittfältare, på den matchen gjorde jag ett mål, jag gjorde skillnaden och jag täckte avståndet från mittfältet till motståndarens mål och gjorde en "panty" till målvakten. Jag tänkte att jag skulle ta med mig nålar till fotbollsmatcher för att vinna dragningarna på planen.

Jag var dåligt integrerad i denna skola eftersom jag var rebellisk och berättade historien om att jag en dag onanerade i klassrummet och fick smeknamnet av historieläraren som bäraren av den patriotiska missilen - detta vid tiden för Irakkriget, jag misslyckades fatalt med 4 poäng. Den som kostade mig mest var i portugisiska, eftersom det var den första och enda i min skolkarriär. Jag bestämde mig för att återvända till skolan i Avanca där jag hade gått det femte året. Efter läsåret 1991/92 började jag kallas "AIDS" bland mina skolkamrater, jag fick till och med rykte om mig att vara dålig, men mina skolframgångar gjorde att jag klarade av året. Vid den tiden, när jag konfronterades med anledningen till att jag hade kommit från Estarreja till Avanca, sa jag att jag hade blivit relegerad från skolan i Estarreja. Jag brukade göra hål i disketter med låg densitet för att fördubbla deras kapacitet

Jag brukade gå till lektionerna från Estarreja till Avanca på min "cykel", och sedan medvetet gå till Ovar för att stjäla tuggummi och godis från snabbköpet. Den bästa matchen jag spelat under hela min karriär var efter en direkt och det var mot beira-mar klubbens van kom till och med för att hämta mig hemma. Jag satte en fluga i en smörgås av en vän som heter "minete", de första porrfilmerna jag såg förvånade mig, en kvinna hade kuk och bröst samtidigt något som fick mig att tänka, en annan var av ormar och ålar, scener från min far ... Mellan resorna från Estarreja och Avanca hade jag cp-passet för dem, men när tobaksberoendet började bli värre, istället för att köpa passet ... Jag var redan inne i en fas där jag bara liftade för att få växelpengar till tobak och jag brukade gå till bageriet för att äta en halv råg och dricka en liter öl tillsammans med mina kollegor. I min farfars hus avfyrade jag ett skott från en tryckpistol och blyet rikoschetterade och träffade mig nästan. En gång när jag var på en födelsedagsfest brände jag tuggummi och det blev svart, vilket fick folk att tro att det var hasch. Innan jag skulle träna brukade jag ringa hem till mina vänner och stjäla champagneflaskor från min far och vi drack innan träningen och flera gånger blev vi utslängda. En dag blev en av dessa vänner så full att han var tvungen att läggas in på sjukhus. Hans far ringde till och med till min far och klagade. I fotbollsklubben hade vi en specialträning, det var vår motståndare Aveiros landslag på jakt efter nya talanger. Jag hade en formidabel träning och det var då de satte mig i träning i Aveiros urval och jag fick verkligen en plats. Jag spelade som anfallare, på vänster sida av planen, och jag var ersättare för en spelare som var mer

Senare var det för FCPorto. Den 11- 07-1992 under-13 urvalet skulle ha ett möte där mötte urvalet av Aveiro med urvalet av leiria stänga säsongen 91-92, det var här i denna match som jag hade min möjlighet och gick in i andra halvlek som rapporterats av den dagliga Aveiro, tisdag, 14 juli 1992 - Aveiro, 2 - leiria, 1 "match på området för sportkomplexet i s. Jacinto. "Vid återkomsten från omklädningsrummen gick Aveiro-laget in på planen med en annan beslutsamhet. Till skillnad från den första halvleken, där Leirienses dominerade, tog Aveiro kontroll över spelet och utnyttjade motståndarnas försvar bättre, de gav en "volte-face" till resultatet. De fick in kvitteringen genom Filipe Moura, som sköt i en båge i botten av målet." Jag visste inte ens vad jag gjorde i den matchen, jag minns att jag sprang mycket tills jag inte kunde fånga bollarna, jag var antingen för långsam eller för snabb, men till slut gjorde jag vad som skulle bli det tredje målet i min fotbollskarriär, det året fanns det ingen turnering mellan landslagen av ekonomiska skäl, kunde jag ha utvecklats mer? Man vet aldrig. Skolåret 1992/93 kom, när jag gick i åttonde klass på c+s Avanca-skolan, och jag rökte redan på varje rast, jag var redan en rebell med avvikande beteenden. Jag brukade berätta för en vän att jag gick i militärskolan, jag gick in i en fransk stödklass med en toalettstol på huvudet och sa att jag var herr toalettstol, jag hade inte modet att möta min fars ögon förrän den första interneringen, jag brukade tugga örter innan jag gick hem efter fotbollsträningar, den första och sista gången som jag blev slagen spelade jag i nybörjarna i en träning, "Jag tog en" och slog honom och bad honom att vänta på mig utanför att jag skulle ta mer, och han väntade ... Även mitt huvud gick upp mot

Han fick smeknamnet "Pardilhó". Jag har mitt första disco på min vind och jag kallade det ku*. Jag klättrade genom ett takfönster till toppen av byggnaden och hade till och med filter på taket bland annat, med mina vänner rökte jag ut flera gånger, med Nuno en vän till mig kom jag till kanten av gränserna nära en skorsten, en uggla kom ut och balanserade mig och tog mig nästan för att falla från taket. Den rasande blå strålen invaderar min varelse full av energi som groddar i de smutsiga porerna av fördomar och intoleranser som denna blå stråle kommer att nå. Det ljus som produceras av alla varelser rullas upp i skamlösa konstverk som är svåra att inte vara långt borta med oskyldiga konstgjordheter. Detta laserljus är genomträngande och osynligt penetrerar även det osynliga och omärkliga. Det är en siars och mästars ljus i antaganden och vägskäl som är främmande för siaren själv. Omärkligt och oskyldigt framkallar det genom sin stråle ett sug av tankar och förutfattade meningar som är giftiga för dess eget gift och dess motgift. Ljuset från vinden, den rök som tränger igenom ljuset från sinnet som är klätt i trasor av minnen som inte gjorts i huvuden utan riktning och handling, handling, den motor som kyler ner de frenetiska tankarnas echelon av långsamt och massifierande okoordinerat sinne. Den tränger in i stundens sysslolöshet, blir upphetsad och sprider sig bland hjärnans spännande lampor i form av elektriska stimuli. Det intensifieras i den hypnotiserande och förlamande kroppsmassan, som en utlösare av rim i ord utan sammanhang. Dessa höga ljus kommer in i alla huvudspetstekniker. "Vissa människor har små apor, andra bara vindar! "Andra ljus som överskuggar huvudingången, jag önskar att jag kunde tränga in på vinden med minnen, tankar, liv som levts utan stora orsaker men med många

minnen. Minnen som lyser upp sinnet för evigt, öppnade eller stängda i kistor... Jag brukade skaffa VHS-kassetter och hade inte pengar att betala, hyran spreds i tid och skulden ökade, jag sov sällan och tänkte på vad jag var skyldig. Jag hade kassetterna i månader för att ackumulera. År 1993 började jag vilja ha egna pengar och efter en inbjudan bestämde jag mig för att börja arbeta i en spelhall. Vid den tiden var jag 15 år och hade redan en hel del auktoritet eftersom jag höll ordning på stället och förbjöd personer under 16 år att komma in. Det var då jag hade min första kontakt med hasch, vilket skulle bli min konsumtion under de följande 17 åren. I denna miljö kom jag i kontakt med andra verkligheter men jag förnekade och vägrade alltid att använda heroin och kokain, och lät förstå att om jag gjorde det under hela mitt liv så var det inte med avsikt eller med avsikt, eller så hade jag kanske blivit "underminerad" men jag använde dem aldrig. Jag hade olämpliga attityder till konsumtion och jag var redan en berömd "artist" som var presentatör för skolavslutningsfesten för finalisterna i 9:e klass 1993/1994.

Generator, kärleksgenerator eller kärleksgenerator som föder denna icke-virtuella köttsliga lust, och denna transparenta och törstiga kyssande emotionella sammanflätning av något vitalt för utvecklingen av energier av emotionella och elektriska band. Denna generator föder egon och personligheter med dolda ansikten i den dagliga representationen som i intagandet av frukost, eller middag, eller vattnet som föder energin i vardagslivet. Utan masker eller tårfyllda tankar passar vi i verkligheten kärlekens energi eller i kärleken till den elektrifierande och skärande energin i penetrerande och representativa blickar av kärlek och ensamhet som man lever matad av en kabel som aldrig kopplas bort, en oförstörbar men sann energi, alltid! Alltid elektrifierande ser törstig efter önskan och

lite tålmod som uppfunnits av dagarnas monotoni och de sneda ansiktena som inte representerar någonting i detta elektriska medium, de är lösa trådar. Våga dig in i fantasin hos verklighetens medfödda och otyglade motor men med kvävningen av omedelbar kontakt. En outhärlig kontakt för det motoriska livet, det motoriska, den verklighet som utgörs av samförståndet mellan att vara och att inte vara närvarande, men alienerad från andra verkligheter, nästan omärkbar för det medvetnas begär, men den finns där! Den är där alltid närvarande i betydelsen möjlighet till det omedelbara, därför kan medlen inte vara vattniga, om inte hala i den genererande kärlekens tankar om medel och tillgängliga resurser; när det gäller den genererande kärleken är den alltid uppkopplad och på jakt efter alla andra medel som inte är virtuella och kontrollerade med just detta nedlåtarens väsen, den kan då inte fjärma sig från det nöje den genererar och sprider sig i dessa ständigt närvarande ansikten av den själsklump som du alltid har velat kväva. För du kan inte alienera någon del, för energin är en och mångkulturell i sin känsla av tillfredsställelse, tillfredsställelse som utvecklar olika verkligheter, för vi är virtuella och imaginära, endast i närvaro av andra eller i spegeln själv döljer vi den nya reglerande energin i neutronernas anda, som är dessa de sanna ljusdjuren. Lysande drakar kan lysa upp och denna ström som rinner genom oss och återupplivar oss dagligen ger oss styrka och mimiken av lysande och gående varelser, ja! Vandrande, eftersom det kan vara ljusets kraft eller det sjuka och konvalescenta förtrycket som konfronterar den dualistiska och förtryckande verkligheten. Gå inte ner på denna ström av negativa poler som infiltrerar det undermedvetna och minskar djupa smärtor i den negativistiska kritiska personligheten, utan mata dig själv på positivitet och transcendent verklighet av kemiska och anti-kemiska kretsar som matar andan i

innovation och prestationer, prestationer som är personliga och som inte går att överföra som föda för frenetiska tävlingar mot ingen njutning, men som drar in sinnet i tankens vågor och dess överföring. Överföringen av tankar är verklig och utvecklar kretsar som ingen kan förneka och dessa kretsar har en ström som sprider sig i den tidlösa luften av förtryckta känslor och njutningar, eftersom vi alla är betablockerare av yttre stimuli men de förstärker vår törst efter att leva. Dessa impulser påverkar därför vårt resonemang och ibland händer eller utvecklas konflikter i tanken, men de kan ge lycka, som med protonernas spänning kommer att leda oss till den yttre verkligheten. Blått ljus som frigörs från starka känslor blått ljus som korsar broar och trappor och infiltrerar känslornas kraft som det livnär sig på att utveckla denna andliga potential där det med sina ultrakänsliga strålar välkomnar skönheten i transparensen i värtalig vänskap som längtar efter något "blått", starkare, mer intensivt och utvecklar i oss konstellationer med djupa förgreningar av känslor och att vara främmande i denna Hertziska våg. Denna kraft påverkar sneda sinnen som saknar en känsla av att leva, turkosblått påverkar djup och varaktig vänskap, den bär i sig magiska strålar av galenskap och njutning älskare av sällsynt och tonande skönhet. I trådarna av skymningsintensitet utvecklar den och överför välkomnande och skyddande energi av ondska och nöjen med ångest och tystnad, nej, det är inte en mask som vilseleder oss och antyder oss till abstrakt tanke, det är snarare ett starkt och intensifierande ljus av verklig och imaginär njutning, men som påverkar och alltid påverkar dem som bär sig själva i det och stannar utan gränser för inneboende och varaktig vänskap. Hon blir förälskad och som om hon berövats förnuftet men

Den fungerar som föda för känslor, den kommer och ger njutning och lust, denna njutning är kaloririk och invaderar allt i en frenesi av upphetsning av denna grundfärg som ligger ner och rullar upp ackumuleringen av energier som töms med tiden men inte försvinner i den nuvarande framtiden, det vill säga den är alltid närvarande, skyddande, den låter oss inte utvecklas på nivån för strålände okontrollerbar njutning.

1994 började jag min lärlingsutbildning som elektriker och det var då jag fick smeknamnet "faiska", som jag fortfarande kallas av vissa, eftersom jag fick en stöt på en lös kabel och till slut fanns det ingen elektricitet. Jag började gå ut på nätterna och på min första resa till eclipse-disco 1994 blev jag en "cup-catcher". Jag minns fortfarande den dagen jag tog ett blodalkoholtest och resultatet var över 2,0 innan jag började arbeta. Den natten var fantastisk, det slutade med att jag höll i alla flaskor på diskoteket och blev buren hem av en av cheferna med huvudet hängande ut, och där lämnade han mig hemma, det var underbart, den sommaren det sista året på eclipse när jag slutet som barman och gör shots och ersätter bartenders mitt i natten som inte kunde hålla på längre. Jag lämnade avanca och anlände till ovar, under skolåret 1994/95 gick jag i tionde klass i idrottsområdet i José Macedo Fragateiro-skolan, jag var alltid en av de sämsta i idrott och sport, detta berodde också på mitt dåliga beteende, jag hade till och med ett läkarintyg som vid tidpunkten för simning hänvisade till en allergisk reaktion mot klor, men vad jag inte visste var hur man simmade! Jag hade ett fotbollslag som hette "les bufons", eller fisarna, och jag lyckades till och med samla in pengar till dem i shoppingområdet i Estarreja. Jag brukade göra praktik före de globala proven i gymnasiet där "ubåtar", en blandning av öl och

kakorna blev till åtlöje.

När vi var på väg till examen i Albufeira lämnade jag snabbköpet med en vagn full av öl som vi tog tillbaka till lägenheten där vi fyllde golvlisterna med tomma flaskor. När min flickvän fyllde år i Furadouro blev jag så full att jag till slut somnade vid bordet där soppan precis hade kommit och när de väckte mig spydde jag på middagsbordet. Sedan gav de mig skjuts hem och jag ville stanna på en fest och inte hemma. När jag var arton såg jag filmen Transpotting och jag tyckte alltid att det var roligt att en man gick in på en toalett och dök ner i ett hav av bajs. Jag pratade ofta med min mormor och jag tyckte om att prata med min mormor om det som kom ut ur mig, vilket är bajset. Jag blev mästare i laget som kallades "tchetchenos" i fotbollsturneringen och fortsatte min utveckling. 1995/96 gick jag redan i 11:e klass på José Macedo Fragateiro-skolan och lyckades få övergången till 12:e klass, men med matematik och fysikalisk kemi bakom mig lyckades jag aldrig komma ikapp. Jag hoppade ut från en lektion genom fönstret och kom in genom dörren och sa att jag hade gått på toaletten. Under tiden sprang jag och klagade mycket över en muskel som jag senare var tvungen att operera för bråck under 1996/97. Efter att ha misslyckats ett år skulle jag göra min militärtjänst och vid den militära inspektionen ansågs jag vara olämplig, jag klagade över att jag inte kunde springa eftersom mina ben gjorde ont.

ben. Med sina vänner gjorde han tri-turbos, eller 3 filter. Jag provocerade fram bulling situationer som påverkade den "bakre" gruppen i skolan som var de som jag kallade eta. Jag främjade möten med 4 och 5 personer i staden. Ovar vid lunchtid, verkliga attacker mot yttrandefriheten för de gäster som träffades och med min bästa allierade Nuno tvingade vi grupperna i ett slags nollning. Jag kommer att transkribera följande uttalande: "Han arbetade som övervakare i yrkesprogrammet för barn i den första cykeln av grundläggande utbildning "aktiv semester", under månaderna juli, augusti och september 1997. I Santarem, efter att ha sagt att jag skulle gå på utställningen, gick jag till några vänners hus, till och med fisande och skitande på mig, efter att ha kastat mina boxershorts ut genom fönstret. Väntan och han, han gick omkring och önskade, ville, hoppade, hoppade och rökte, han gick utan att gå till en destination. Ångest varierar med åldern, även om man alltid lever på ett mycket ängsligt sätt och väntar på något, vi vill alltid ha något, allt i oss står ofrivilligt i vägen för vår egen vilja. Det året utarbetade jag följande valförslag: Det är med stor beslutsamhet och en känsla av ansvar som vi ställer upp i valet som elevförening för gymnasieskolan José Macedo Fragateiro. Det är vårt mål att främja kultur- och fritidsaktiviteter för att ge värdighet åt denna skola som behöver så mycket för att hävda sig internt och externt. För att uppnå detta mål föreslår vi:-.

Främja kultur- och idrottsevenemang för hela studentpopulationen, nämligen en ungdomsvecka, fotbolls-, basket- och volleybollsturneringar (manliga/kvinnliga). Anordna månatliga debatter i syfte att utbilda och informera eleverna om samhällsproblemen - uppmuntra skapandet av en skoltidning - utbildning av medlemmar - förvärv av ett fotbollsbord - anordnande av ungdomsveckan med olika aktiviteter - upprätta kontakt med "media" för att offentliggöra verksamheten i vår skola, och i synnerhet elevföreningens initiativ. "Under kampanjen delade jag ut kondomer till eleverna och upprätthöll kontakter med vårdcentralen för de debatter som planerades men inte ägde rum eftersom vårdcentralen ville att eleverna skulle berövas lektioner för att delta. Under kampanjens slogan, "vi ger vårt ansikte för dig!" "följ våra steg" och till och med "spela vår musik", med affischer från socialistpartiet som stödde denna kampanj genom att göra högkvarteret tillgängligt ville de ha en motpart, det vill säga militant för partiet, de militanta korten distribuerades men inte ens en militant vann denna politiska kraft i vår förening. När det gäller de andra projekten köpte det verkställande rådet bordsfotbollspoolen och behöll hälften av de 20 escudos som varje spel kostade. På invigningsdagen, och jag citerar: efter valet som ägde rum den 14 januari 1998 mellan kl. 10.00 och 20.00. Två listor deltog, a och b, vars företrädare ingår i kandidaturakten, och den åberopade handlingen skedde inom normaliteten. Efter det att vallokalerna stängts, där 740

studenterna räknades rösterna. Resultatet blev följande: tio blanka röster - femton ogiltiga röster - femhundrasju röster lista a - tvåhundraåtta röster lista b. Enligt rösterna var lista a den absoluta vinnaren i den första omröstningsomgången. Efter denna presentation finns det ingen positiv balans. Det bör också nämnas att den tidigare föreningen hade ett skrivbord, ett metallskåp, en stol, en pall och två schackspel (ofullständiga) i sin ägo. Dagarna efter kampanjen cirkulerade en anonym anklagelse i skolan där jag fick smeknamnen Kung Lejon och Al Capone eftersom jag ibland låtsades vara dessa figurer på lektionerna, saker blev komplicerade för min sida eftersom jag också sågs av det verkställande rådet som en haschkonsument och enligt en psykolog på skolan var jag hjärnan bakom det hela. I slutet av 1998 inledde Psp Ovar en förundersökning och det blev en polisutredning. Jag hade just rökt en joint när jag kom in på polisstationen. Jag förnekade att jag rökte och att jag hade provat och inte gillade det. Det året om balen finns det misstankar och anklagelser om utebliven betalning av den middagen, omoralisk sak eftersom den betalades de följande dagarna med det första jobbet av min bästa vän på den tiden, listan som kördes under året

följande var rädd att vi inte hade betalat för middagen, vilket gjordes, rykten. I januari 1998 blev jag inbjuden till utbildningsveckan, vilket väckte minnen från hans exa. Jorge Sampaio republikens president som bestämde ett foto med följande dedikation "till gruppen i Aveiro, i synnerhet till A.E. i skolan José macedo fragateiro, med en vänlig kram" utbildningsveckan 24 januari 1998 - republikens president, jag åt lunch stående i museet för elektricitet där jag hälsade på herr president. Samma år fick jag möjlighet att arbeta på diskoteket a pildrinha i furadouro, där jag som bartender underhöll kunderna med flaskor och jongleringstrick som påminner mig om filmen "cocktail" det var en natt när jag sket på mig och hade en känsla av att diskoteket hade brunnit ner trodde på det även efter uppvaknandet när jag ser mig själv helt förstörd kastar jag mina trosor ut genom fönstret, Några dagar senare lämnar mamman till en vän till mig tillbaka de rena trosorna och säger att de kanske hade fallit ner där uppifrån. Jag drack ofta två flaskor Golden Strike och en absint tillsammans med min partner. På en fest serverade jag en kund framför chefen och började fylla glaset och spillde vätskan över hela disken och jag fick omedelbart sparken. En av cheferna var med en kund och jag serverade dem två shots och spillde ut allt och han sa bara till mig: försvinn därifrån! Jag var på bröllop hos min brors bästa vän, jag rökte gräs i badrummet och blev så full att jag ställde en sko på bordet och spelade rollen av en mobiltelefon. På natten, alltid tillsammans med de glas och den hasch som jag drack, brukade jag skriva Einsteins formel på omslagen i skolan 1998-1999 monho bar - barman här var jag några

månader serveringsglas. Jag genomförde en slutfest för andra perioden, som vanligt mötte det konkurrerande diskoteket Fénix metia 900 personer, i den första festen för monho nådde jag 700 personer mot de nästan 200 personer som var kvar i den rivaliserande festen, det var en framgång. Efter festen tog jag alla element i föreningen för att äta middag ute, betala ägaren av monho middagen och inte ge honom några mer pengar för festen. Det året började jag mina rabatter som anställd på Philips, en fabriksarbetare där jag arbetade i två månader med nästan två veckors frånvaro. Vid den tiden fick jag jobb på Uniteca/quimigal. Jag var bartender/underhållare med mina jongleringstrick på disco dacasca och det var här jag konsumerade mitt första "tuggummi" jag bröt det i två delar och tog det på olika dagar halvorna verkade som att ingenting jag gjorde var i kroppstempo, som till exempel att bläddra igenom en hel tidning och inte läsa något eller komma hem och sätta på musik och inte kunna hänga med. Det var den första och enda erfarenheten av dessa ämnen. På disco dacasca berättade PR-mannen och säkerhetsvakten när de hämtade mig för en ny arbetsdag att jag dagen innan med flaskorna och mitt jongleringsnummer hade slagit en kund i huvudet och att hon hade fått åka till sjukhus. På grund av en försening på 3 timmar när jag var med en flickvän kommer jag dit och jag ersätts av drinkfångaren och avskedas på plats. En ny bar öppnade i Estarreja där jag var under åren 1998/99 som barman/barhjärte, under en av dessa nätter lånade jag ut en bok om "dörrarna" och "amerikanen" dog, han och min bok träffades av tåget. Jag gjorde till och med en insättning på 100 \$ så att jag kunde ta ut 1.000 \$... i 2 år som dörrvakt och tills de brände

dörren med motorcykelbensin, men jag provocerade aldrig eller blev inblandad med någon. Jag organiserar en réveillon 1998/1999 på hjältarna i barorganisationen faiska & vänner Jag kallar alla mina vänner till nyårsafton. Jag skickar alla barens kunder att lämna baren före midnatt och stänger baren och nyårsaftonen. Jag går till rocks bar ovar där jag blir misshandlad för att jag annonserade ett annat evenemang inne på etablissemanget, jag lämnade in ett klagomål till polisen och de går till baren där de får höra att jag hade sönder askkoppar inne, ren lögn. Jag gick även till allmänna åklagaren men jag följde inte upp processen på grund av brist på vittnen. Nyårsafton 98/99 - barens hjältar av. Visconde de Salreu Estarreja Jag satte ihop ett program där: de 12 klockorna i en natt [och dag] ... d.j.'s on control resident sergius guest d.j. Vitorino och inkognito. Mitt i festen och för att kunna klä mig hemma inför festen och för att mina vänner skulle dyka upp, kastade jag ut alla kunder från baren där jag var dörrvakt den där kvällen i slutet av året. I mina tankar ifrågasätter jag alfabetets ordning och tror att ab eller abba var långt före, jag tänker på att skapa ett säkerhetssystem mellan männen, som att blinka eller röra och känna den andra och alla påskyndar för att se vad som var fel eller lidande och hjälpa till. Jag tittar på TV och tänker att fotnoterna innehåller meddelanden till mitt sinne. Jag tittar på f.t.v.-kanalen och tänker att den dagen kommer jag att få nobelpriset. Jag trodde en gång att jag åt mänskliga organ och det var en livsmedelsbutik som sålde kilovis den dagen. Jag trodde att glassplittret på gatan var diamanter, jag såg filmen snatch / porcos e diamantes på biografen i Aveiro när jag tror att jag är skådespelaren i filmen, jag börjar ta av mig mina skor och går in och ut ur biografen, det var min film. I Estarreja flydde jag i en akt av yttersta frihet till närheten av floden och

Jag tänker på att klättra i träd, jag lägger en halv kropp i floden och jag tror att jag är ett geni och att republikens president tittar på mig, jag har kontakt med korna som betade och jag försöker kommunicera mina tankar till dem. Jag tror att de stjälar mina idéer och att de vill skada mig, jag börjar känna konstiga saker, att isolera mig, jag brukade göra saker som att vända på hela rummet, läsa psykologiböcker för att försöka förstå vad som hände med mig, jag började få delirium, förföljelsemani, eller att jag var iakttagen och kontrollerad antingen av TV eller dagstidningarna, Jag trodde till och med att min far skulle köpa en bar till mig och att han var störst i världen, men han gjorde bara bisarra saker som gjorde mina föräldrar allvarligt oroliga, i denna allmänna förvirring ringde någon GNR och brandmännen som fortfarande transporterade mig till sjukhuset från vilket jag flydde drivande i timmar tills jag hittades av GNR-soldaterna som sa till mig: "Vi har verkligen letat efter dig". Jag fördes till sjukhuset i Aveiro och senare till den psykiatriska akutmottagningen i Coimbra. Förd av brandmännen fastbunden på en bår, efter ett samtal tror jag att jag ska få en injektion och jag går till flickorna efter ett samtal med chefen för psykiatrin, men jag får bara injektionen... När jag vaknar är jag i ett rum på den psykiatriska avdelningen! Jag sprang iväg, tog en taxi och åkte från Coimbra till Estarreja där jag sa åt taxichauffören att vänta och gick för att vända min mamma... Nästa dag tvingades jag ta ett piller som psykiatrikerna skickat utan att veta att det var för att få mig att må dåligt, och jag bad dem att ta mig till sjukhuset, där jag stannade i mer än 20 dagar under fysiskt tvång, dvs. fastbunden med ett bälte i sängen! I Estarreja verkade intermarchernas välkomnande som en inbjudan att gå in i ett grannhus, jag gick till och med in i trädgården i tron att jag var

De gjorde till och med ett klagomål men då sa GNR att de verkligen letade efter mig och tog mig till sjukhuset. Enligt sjukhusbulletinen - psykiatrisk service - skrevs patienten in på detta sjukhus den 1999-01-03 och skrevs ut den 1999-02-15 - normal sjukdom. På sjukhuset i Coimbra fick han det första numret av superinteressanta där mannen vände på papperen och var namnet sparks. Deltog i fotbollsturneringen som hölls på psykiatriska avdelningen - män huc 11 februari 1999 i Coimbra Jag kontaktades av chefen för psykiatrin som rökte med mig och lade askan i en plastmugg och lurade mig och sa att jag skulle bli framgångsrik, få kvinnor och resa, när i slutändan sjuksköterskan kom in och jag tänkte att du skall ta mig till någon fest på ftv och det kommer bara att bli sex när det i slutet var en injektion som jag skulle ta Nästa dag när jag vaknade befann jag mig i ett rum från jag vet inte var, Jag lämnade sjukhusets gränser och gick i riktning mot passerande bilar och upplysta hus eller där det fanns rörelse och trodde att polisen interagerade med mig, jag slutade tas tillbaka av en gentleman som körde förbi och såg mig i pyjamas, jag bad dem att släppa mig och att ge mig en ansvarsperiod att underteckna, ett faktum som ignorerades av all medicinsk personal trots att jag var myndig. Vägen därifrån var som en jordbävning i mitt sociala liv, jag blev bräcklig under de närmaste åren, jag hade till och med rädslor som att gå till kaféet och vara rädd för att koppen skulle falla ner och folk skulle kommentera mitt namn.

Som 3:e kontorist 1999 delade jag ut post och rekommenderade brev, vid den tiden blekte jag mitt hår, jag delade ut posten med bil utan att ha ett brev, inom området för den fabrik där jag var

När jag körde i 30 km/h ville jag för första gången känna hur en bil som till och med råkat ut för en olycka slog sönder stötfångaren och jag var verkligen tvungen att motivera det.

Jag sover inte, för jag vill inte sova Jag vill leva Här finns ett hinder som inte låter mig sova Jag ska möta det med sömnlöshet.

Jag skrev in mig på externato luís de camões, begärde en motsvarighet på portugisiska på 11 värden och tog om kursen i kapitaliserbara enheter för gymnasieutbildning. Deklaration ipj, arbetade som informationsanimatör, som stipendiat, från den 1 mars 1999 till den 5 februari 2000 gick jag till skolor för att göra reklam för hälsosamt beteende för ungdomar. Jag började se pornografi på nätet och ha kontakt med chattrum. "I sin tjänsteutövning visade han sig vara intresserad och dynamisk och utförde sina uppgifter korrekt, nämligen att ta hand om användare, sprida information av intresse för ungdomar, uppdatera informationsmedia och kontakta det portugisiska ungdomsinstitutet", Aveiro, den 9 mars 2000. Jag åkte till Teneriffa ensam under de sista dagarna Jag börjar tänka på kvinnan i mitt liv och jag skriver 3 vykort med namnet raquel Mamede - Bombarral Portugal och efter några dagar får jag ett telefonsamtal från henne i albufeira Jag simulerar ett dåligt humör tillsammans med en flickvän från den tiden Jag går till lägenheten för att vara med raquel och efter några timmar befinner jag mig med exet. Jag är mitt i en nattklubb med en vän till mig som hoppar från en balkong till den andra och varnar mig för exet. Efter några ögonblick hoppade hon också och kom för att möta mig. Jag flydde till vardagsrummet i lägenheten och gömde mig under lakanen från min bästa vän vid den tiden och hon frågade var Philip var och jag kom ut ur lakanen och

Jag sa att jag är här, hon sprang iväg från lägenheten, jag jagade henne genom gatorna och till och med snubblade på henne för att lugna ner henne, och hon stannade kvar på golvet. Jag fick gymnasieexamen 1999/2000 med slutbetyget 16 av 20 - ovar 11 december 2000, jag gjorde ett prov i det tvärvetenskapliga området och lämnade i mitten och avslutade utanför, efteråt gav jag det till en annan lärare, två dagar senare gick jag till hans kontor och bad om ursäkt för bristen på ärlighet och läraren gjorde ett nytt prov och tilldelade betyget 20, det maximala betyg som användes av läraren var 16 av 20. Jag fick 11 i portugisiska, 15 i engelska, 15 i franska, 17 i det tvärvetenskapliga området, 18 i filosofi och 18 i databehandling, jag fuskade på tentorna och fick därmed godkänt på kursen. Medan jag studerade arbetade jag på hotellet "meia-lua", jag var anställd, med yrkeskategorin "praktikant i receptionen på andra året" sedan den 8 februari 2000 till den 31 maj 2000 "förvärvade kunskap på detta hotell i sektionerna reception / reception och bar. Han visade under hela denna period en stor förmåga att lära sig, ovanligt engagemang samt ansvarskänsla. Vi berömmar hans tillgänglighet och hans förhållande till oss alla. Ovar 28/07/00.här Jag sov i hotellrummen, hade fester i baren och gick till poolen i de ansvarigas frånvaro. Jag hade ett disciplinärt förfarande för att ha misshandlat en kollega från baren eftersom han fick mig att känna mig underprivilegierad eftersom han visste att jag hade varit inlagd på psykiatriskt sjukhus. Sedan åkte jag till Lissabon och fick jobb som barservitör på ett kafé i köpcentret Imaviz. Det var år 2000 och jag brukade gå till ett diskotek i köpcentret där jag dansade till sent in på småtimmarna och inbillade mig att jag var den bästa dansaren på den tiden.

framför Sheraton Hotel, denna flaska var min andra erfarenhet av kemiska ämnen, men jag gjorde aldrig om det eller letade efter det i mitt liv. Jag deltog i personalens karneval i Estarreja 2001 - entrudo eller ingenting! Entrudo eller ingenting! deklaration ovars kommunfullmäktige - avdelningen för kultur, bibliotek och historiskt arv. Det förklaras att det utövade funktioner som administrativ assistent, i regimen för kontrakt till fast term, mellan 06 augusti 2001 till 30 maj 2002, i tjänsterna för närvaro till allmänheten i det kommunala biblioteket i ovar och i museet júlio dinis - ett ovarian hus "vad det gjorde med stor känsla av ansvar och persistens" det hade dokument från biblioteket och jag fick att försvinna registret över de "förlorade fallen" 2001 - GNR sjukhus leiria mellan leiria och striden det finns en anmälan via radio av en lastbilsförare som störde trafiken, bt kallas till platsen efter att de bogserat bort bilen säger de att det inte blir några böter, de kallar på förstärkning och tar mig till leiria sjukhus i handfängsel. I caldas da rainha trodde jag att jag såg krypskyttar och människor som tittade från fönstren. 26/11 till 07/12 2000, på infante d. Pedro sjukhus 2001 - Jag får utan licens av dgv Jag återvänder hem med fordonet men redan utan licens och kör aldrig igen Jag får brev från domstolen som straffar mig med böter för mycket allvarlig överträdelse (inga minimum) 30 dagar kassationsperiod, jag tar körkortet till dgv som behåller det och säger att ta andra på grund av den lagen att vara förare i mindre än 2 år. Jag vände till och med mitt rum upp och ner och trodde att det fanns kameror som filmade mig och att jag var bevakad av spioner. I Leiria tror jag att Interpol samarbetade med mig, en gång satte jag 5,01 cent. En gång höllde jag i 5,01 cent bensin och betalade 5 euro, och trodde att jag hade hittat formeln för att vinna och bli miljonär. På den tiden trodde jag att jag hade ryska spioner under bilen.

Jag tror att jag är en trollkarl och att jag styr bilen med mitt sinne och min hjärna fastklistrade vid bilens maskin i en konstant rotation som gör att jag vågar mig ut mitt på vägen i underkläder med en studsboll som äventyrar mig att bollen sköts upp i Caldas da Rainha och träffade marken framför domstolen och gick upp på dess tak. Jag förhörs av GNR-brigaden från b5-kommandot som anses vara regionerna Coimbra och Aveiro Jag börjar få idéer om förföljelse och lägger tidningar i den bil som bogseras på order av bt i leiria. Deklaration liscont - containeroperatörer, arbetstagare med kategorin utövare inom det administrativa området. För ett ögonblick lade jag mig ner på toaletten i liscont, jag hade 2 månader utan att röka hasch och när jag kom tillbaka värkte mitt huvud och problemen började med en tidig utgång liscont den djupa kärleken, den lidna kärleken kändes också glömd djupt ner halvt förlorad ångrade och levde. Jag reste under molnen jag flög under himlen jag var på planeterna på mars och på Jupiter på mars bestämde jag mig för att älska dig och på Jupiter ville jag ha dig och här är mitt väsen, flygande från penna till planet fanns det styrka, fanns det energi, glädje var något som överförde kärlek i form av en blomma. Den hade solens styrka, den rörde sig som en solros, den hade sin egen vilja i ständig jakt på något hett, det var en dröm, en erövring, ett mål, allt med passion, utan dimension det var storslaget, fantastiskt, kort sagt, mycket kärleksfullt. Jag såg ut genom fönstret, jag lade märke till horisonten, jag lät blicken passera över kullen, jag såg framåt, jag såg din stjärna, den var strålande, lysande, jag höjde blicken, jag såg månen, den var min och din, det var landskap, en resa, jag såg dig resa över land och under hav, jag följde med dig, vi reste, vi erövrade varandra över land och under hav, det var bara månskenet. Jag saknade dig, ville, önskade, älskade, tänkte, kände. Jag saknar dig och jag vill ha dig.

Här, önskar träffa dig, älskar dig, tänker alltid på dig och känner din närvaro, saknar dig och är utan dig, tänker, vill, känner och älskar dig utan att se dig, önskar dig med de fem sinnen: synen som ser dig utan att vara där, luktar utan att lukta på dig, hör dig utan att föra oväsen, smakar utan att smaka på dig och berör dig utan att röra vid dig. Minnet av att jag för dig lidit, känt, älskat, levt, aldrig älskat en annan jag kysst, i dig, sett, gått in i dig är den kärlek jag alltid kommer att minnas. 30 maj 2003 äktenskap kärlek mar filipe moura 02 jun. Lissabon - Madrid Havanna Madrid 09 jun. Lissabon 10 jun. 2003 Jag åker till kuba och i havanna köper jag för 100 dollar marijuana som faktiskt är skit. Jag hade inte rökt joint på fyra månader innan jag började, sedan rökte jag och fick ont i huvudet, det var början på intrigerna med chefen och det slutade med att jag blev sjukskriven och började leta efter ett jobb. På konstfakulteten sov jag i klassrummen och rökte mina jointar. Câmara Municipal de Lisboa biblioteca orlando ribeiro skräckslagen av kontakt med de yngre, skapade jag en fobi för att göra aktiviteter med dem. Efter att ha velat klargöra vissa tvivel med den överordnade teknikern, säger jag att jag säger upp mig och tar sjukledigt - jag skickade ett brev till ordföranden för Isel med beskrivning av fakta, nämligen att inte få gå in på toaletterna och lämna ost i brödrosten, jag gick... Jag skrev mitt missnöje med tillfredsställelsen på ett vykort från ctt och skickade det till mig själv för att ta emot det. Jag skickar ett brev till republikens president där jag redogör för mina senaste 8 år. Arbetslöshet, jag kontaktar socialförsäkringen i medborgarbutiken i Lissabon som säger att jag inte har rätt till arbetslöshetsersättning när jag i själva verket hade det, jag grälar med min fru och svärmor och jag åker tåg till Faro med tanken att ta ett plan till Luxemburg.

att tala med durão barroso i europeiska unionen i syfte att han skall ge mig ett jobb. Kulminera bara ett annat ögonblick, ett ögonblick som kommer från din tanke, förmodligen existerar vi alla inte bara som en dygdig bild utan som en funktion av ett utseende eller tillstånd sinnet dör inte i det ögonblick all fysisk existens upphör och plötsligt slocknar allt, eller så kan det kulminera.

Jag hörde röster som sa åt mig att begå självmord, strax innan hade jag berättat för min fru att jag var en "hacker", att jag hade ett yrke, jag skrev en uppsats där jag sa att jag alltid älskat dem, jag gick till minimarknaden för att köpa två flaskor bittermandel och drack allt tillsammans med flera piller. När min fru kom in och såg att jag blev kramad av den situationen ringde hon inem och brandmännen kom strax efteråt och de gav mig olivolja och när jag vaknade låg jag på sjukhuset med en blöja. Några dagar senare berättade jag för mina grannar att det hade varit en läkemedelsinteraktion och de tipsade mig till och med om ett närliggande kafé om det inte var ett av de kaffe jag brukade dricka 02/2007 Första självmordsförsöket.

Om min själ skulle förångas i mig, skulle inget annat återstå än hemliga spillror, främmande för fantasin. Från en framvuxen subversion flyter sysslolösheten i ytterligare ett, särskilt ögonblick. Frånvaro, om jag skulle beröra och se din värld, skulle vara smutsig, utan en stum beröring av känslighet, av att åtminstone tro att någon överträffar min verklighet. Min enkla sorg är som all lycka uppnåelig som ouppnåelig. Genom magi, utan ironi på en dag säger jag dig, rör och känn mig när du tittar på mig och du kommer att se vem jag inte är och vad jag kände aldrig så mycket lidande, inget mer vill, dö för dig genom mig för dig skrev jag för så mycket jag led och dog aldrig och

por ti nunca perdi perdi só senti ser junto a ti num ardente fósforo que queimima a dor que em me encerra quando tudo queimar. Jag tog dig aldrig ifrån dig, dessutom kommer jag att säga att du lider för att jag aldrig lämnade dig och vet att jag älskade dig och alltid kommer att älska dig. Han vårdas på sjukhuset Curry och Cabral där han låg i "koma" och verkar vaken och ser sig själv endast klädd i blöja, jag minns inte samtalet med psykiatrikern som dock ger mig ordern om hans frigivning efter att ha undertecknat samtyckesformuläret. - Jag tänkte på att kasta ut djur från fönstren på våningarna och hade idéer om att förstöra eller döda människor otroliga störningar Jag kände skärsår i kroppen och rivsår mycket störande sinnestillstånd och känslomässigt upprörd en önskan, jag ber dig ge mig en kyss som de du vet? Ge mig en dold kyss, som de vi stal från varandra när begäret växte ge mig en kyss, mjuk, så där, du vet. Mjuk och rar mot dig. Jag ska ge dig en kyss från mig. Med all respekt, tillåt dig och mig! Vad tycker du om mig och jag om dig? Jag är tacksam för att du har läst mig, kanske förstått mig! Om du redan har läst mig har de redan tagit bort dina elações åtminstone värtalig present som packas upp vid den lagliga timmen redan tuppens massa eller tuppens spel här den fruktansvärda frågan!? Reflektion över den kommunikativa extasen begriplig för det minsta och enkla ekot av den tystnad som för oss bort handlingar är ord av smärta även i en enkel glöd av förkastande. Ett fysiskt oöverstigligt hinder, men inte för den lysande varelsens hormonella och andliga kemi. Himlakroppar invaderar oss för den perfekta kärlekens blomning. På jakt efter kärlekens klöver, för rikedom består i förståelsen av mångfacetterade varelser och alltid med något att lägga till i denna synvinkel. Ytterligare ett tillägg, ytterligare en ökning, denna önskan om medkänsla och ömhet som förvisar oss till självkänsla

representant i sociala kretsar. Sett ur det enda och odelbara jagets perspektiv är ingen vilja alienerad, oavsett hur många viljor som uppstår i cirkeln. Den gyllene cirkeln, alliansen av god tro, av trohet och respekt, framför allt av plikt, existerar inte. Vi är rena och vilda i vårt sätt att handla, och ingenting är mer själviskt än jaget, som bara genom att vara så alltid invaderar den andre med sin synvinkel. När sinnet hettas upp av en enkel konfrontation mellan idéer måste vi vädja till det sunda förnuftet. När skall vi ge vika eller sätta in egot i den andres ställe? Det finns inget mer banalt än att avvisa det vi inte vill ha, det är enkelt. Att älska och att älska är att känna den andre och inte mig. Konstruktiv inställning till länken mellan oss och varat. Inpräntat i instinktiva beteenden tänker vi bara på oss själva, sedan på mig, och förresten på mig igen. Konflikter eftersom man är jag som förvandlats till "jag" och man aldrig är riktigt säker på hur många "jag" man måste uthärda innan man ger efter för den andre. Det är ett slags komma till oss som alltid är öppnande. Titta på vilka jag som maskerar dig och vilken nivå av själviskhet det är. Jagets rustning kommer en dag att brytas sönder av de "du" som finns och som är "jag" plus "mig" så att de bryter sönder rustningen. Kärlek: kärlek övervinner allt. Augusti 2007 skilsmässa... Brusande ljus - det faller och brusar, späds ut och expanderar i förgreningar av en oövervinnelig önskan, för det är illusion som alla sken som sedan kollapsar när de konfronteras med den yttre verkligheten. Begåvad med ondska och förfalskning sporadiska episoder av galenskap av sprudlande begär som kärlek som expanderar och förorenar, upptar alla tankar och låter sig domineras och domineras, detta är utbytet av vitaliserande energi, det lysande innehållet finns där. En upplyst himmel, inget starkare än önskan att nå den perfekta balansen i den upplysta himlen, för det är stjärnorna som ger den liv och

rör tankarna

idéer eller fakta, från önskan till det konkreta, inget vackrare än himlen upplyst av konstllära energier som kräver ett ständigt samspel mellan stjärnorna, och stjärnornas kraft är unik. Det skrämmer mig hur energier försvinner i flamlös rök, detta är inte att vilja tolka den kosmiska verkligheten. Jag blir besviken när vitalitet undertrycks av anpassning och kristallisering av känslor är utan tvekan en mask av politisk korrekthet. O själ förvandla dig till en magi och flyg över de sinnen som inte har någon impulsiv ström av sanningen i fakta och den ständiga mutationen av saker, förändring är stadier och cykler genom vilka alla passerar och utvecklas, men aldrig på vägen för rädsla och lidande av känslor. Frigör dig själv och expandera och framför allt drabbas av livets mutation, den förändring som driver oss. Livets ljus, sänk ner galenskapens passioner. Varför det? Instinktivt älskar vi och vi vill bli älskade, passioner och desillusioner banar väg för olika illusioner. Vilsledd och förälskad fokuserar jag och koncentrerar mig på hela metoden att verkligen älska, detta genomtränger all falskhet. Naken i handlingsfältet av att bli älskad står vi inför den sanna identiteten av att vara, därför att bli älskad kräver av oss en djup medvetenhet om varför vi är älskade och ändå finns det en nödvändig dikotomi av villigt att ge tillbaka och älska också, denna dialektik antas att $1+1=1$, när logiskt sett ingen kan njuta av någonting. Så logiskt $1+1=2$, korrekt, men beteendet kommer inte att vara produktivt om resultatet inte är den tekniska bindningen av attityder och värderingar och beteende i allmänhet, följaktligen finns det en enda position i mitten av kärlekslivet. Förstått och kommer denna sanning att vara den enda källan till njutning, eller så vill den individualistiska varelsen ha en annan handling, handling förstås som sann frihet. Tja, jag har inte upplevt

Jag vill inte vara helt säker, därför föreställer jag mig att jag är en åsna då och då, och nuförtiden är det svårt att ha åsnor, men det finns konstgjorda åsnor, som lurar dem som verkligen placerar sig i denna roll, dra dina egna slutsatser. Jag är inte här för det, i själva verket är jag rädd för galna saker och attityder som jag inte begår, eftersom en galen person bara är galen under vissa omständigheter och när den bedöms av andra, vilket ofta beror på "livsmiljön". Avviker lite från detta resonemang, jag vill säga att jag är galen, jag antar att jag har gillat flera människor och därifrån, att vi aldrig är uppfyllda, vi vill ha mer kärlek och mer och mer kärlek, varför så mycket amorös ambition, som jag ställer frågan. Jag tar tillbaka det genom att säga följande, vi är alla fria att begå galna saker i kärlek, vi är sårbara och ofta manipulerade. Vi vill tro att det är sant att vi älskar, varför, för att vi har blivit älskade, denna känsla som väcker tillgivenhet och utlöser livets visdom

11/2007 2:a självmordsförsöket med piller, en upptrappning i curry och Cabral-sjukhuset så snart jag kommer in på sjukavdelningen blir jag kontaktad av sjuksköterskorna "så du försöker ta livet av dig vid den här tiden med bensodiazepiner?!", efter analysen är jag intravenös jag tar ut nålen och blod strömmar ut.

Att leva dö mellan att leva eller dö? Ursäkta, passar det? Naturligtvis, vem har aldrig dödat sig själv? Alla har vi redan slutat leva ett ögonblick, alla utan undantag tror att vi kommer att dö och sedan kommer vi att leva, det är det löjliga motsägelsens motsägelse. Efter min födelsedag försöker jag gå "bortom", jag vaknar 20 timmar senare helt vanställd och sederad, jag överlevde, men

en gång. Jag deltog i ett offentligt uttagningsprov och utvärderades för en tjänst som administrativ tekniker av ett team bestående av tre läkare. Jag fick 17,41 poäng och kom tvåa i uttagningsprovet, natten innan hade jag inte sovit och hade rökt mer än 10 joints, intervjun var tidigt på morgonen. Detta var på medicinska fakulteten i Porto. Dagar senare gick jag till och med dit eftersom jag hade självmordstankar och där blev jag inte ens sedd, jag väntade, men jag blev trött på att vänta. Ljuset guidade mig mot strömmen av extas i det dagliga livet, belyste för mig den ohälsosamma och orimliga framtiden för då ja, dunder kraschade in i mig och sprängde som dynamit strippad av funereal njutning. Då ja, botad kom jag ut ur kalorifattiga tarmar av stränghet och exakthet. Men jag vet inte om det kommer att upplysa mitt förflutna, för jag är rädd att det inte har någon energi. Därför finns det två poler, två ytterligheter och jag slogs av den positiva och helande och inte den svarta och hemsökande. Detta ljus kommer från känslans klarhet och rationalitet i skymningen av det omedelbara och impulsiva, utan övergång och ogenomskinliga sinnen, inte känslor inbäddade eller naglade till känslor, nöjet att leva och njuta av full styrka vad som rör oss på jorden och ger oss makt nej, grip den talang du har och kraft som en blå stråle skär och ventilerar från olevda kvävningar och skadliga och penetrerande tankar som offerar oss som skuggor, allt har rörelse, men det är närvarande och som om det avslöjar sig, infiltrerar synens sinnen och visar oss tankens klarhet genom tidens tystnad, och som om det är tyst härdar det åsikter och njuter av de otacksamma oförmågor som andra överför genom negativa eller positiva energier. I tankens hastighet, i det omedelbara, i sekunden, i bråkdelen, i ögonblicket, och ögonblicket är omedelbart, därför kommer det inte att finnas någon

skär i målningen eller i det mest löjliga beteendet eftersom alla har rättigheter, oavsett om de har en positiv eller negativ effekt. Redan den svarta faiskans rivande effekt sker i känslighetens neutrala pol och bärs i galenskapen av vibrerande energi som törstar efter nöje och armaturer, så jag råder dig att använda din egen energi för att träffas av ljuset och det kommer att suddas ett brinnande leende som aska, utan värme, men frenetiskt när det är upprört. I den andra kvadranten har vi den blå strålen med den ostörda tanken på julgransljus och stress som driver oss till distraktion. Det är i denna övergång som vi konfronteras med de pragmatiska energier som inte flödar utan hindrar oss från att uppleva det omedelbara, åskan rör om och påverkar framträdande ljudvågen som producerar överljudshastigheter men inte så kraftfulla. Det som är verkligt och verkar överkligt. Livet, i det eviga greppet det sätter sig där och sedan finns det inget sätt att möta det, kringgå det eller manipulera det är dissidentens terror som fizzlar och kulminerar i en punktförlamning av skapelsens sinne, fantasi eller bara måla en blomstrande streck av grön nyans och gripa livet i den tonen av levande blomning, här är markören du alltid ville peka ut, leva intensivt.

01/2008 Jag gör en tatuering med bokstäverna

Darklightning och en gnista på axelbladet och säga ljusets kraft'08 efter den tatueringen försökte jag aldrig mot livet igen

2007-11/2008-01 - Commercial fast fone Jag är chefens bästa kund köper 5 mobiltelefoner till företaget, slutar dyka upp på jobbet. I Estarreja på biblioteket på den plats som reserverats för handikapparkering satt jag och lade mig ner på platsen som anspelade på min protest

om hur det att vara annorlunda innebär att inte vara annorlunda, dvs. det slutade i ett klagomål över storleken på boken som själv började och slutade och fylldes plagierad från en bok om "att vara annorlunda" som fanns i skyltfönstret vid ingången, som efter en dag var full av regler för god utbildning och etikett med mer än 20 volymer på stativet. I Estarreas bibliotek 02/2008 går jag med arbetets blå hjälm och som arbetare inom offentliga arbeten skriver jag följande på dörren till rummet: i mig regerar tystnaden för lidandet. Jag hotar min bror till livet och jag tas av myndigheterna under den anklagelsen för psykiatrisk utvärdering. Jag går på eget initiativ till sjukhuset Visconde de Salreu där jag tas in som patient, en diskussion uppstår där och om att vara sjuk eller inte, det är så att datasystemet bara tog in mig som sjuk?! Jag föreslår att jag skall åka till det psykiatriska sjukhuset i Coimbra och anlända med militären från gnr som gav mig skjuts hem följande dag. Jag inledde en ordstrejk och förblev stum i mer än 10 timmar. Jag köpte ljus- och ljudutrustning med 100-watts förstärkta högtalare och CD-skivan med anti-Dantas-manifestet sattes på högsta volym genom mitt sovrumsfönster, om José de Almada-negreiros, futuristisk poet av Orfeus och allt. H.U.C. - Coimbra University Hospitals Inpatient bulletin - psykiatrisk avdelning - man - patient inlagd på detta sjukhus den 2008-02-02 och utskriven 2008-02-18 - normal sjukdom, han bytte blöja på sin rumskamrat, med en annan bråkade jag med honom och gick sedan mitt i behandlingen. Jag leds av myndigheterna till sjukhuset, förses med handfängsel och får inte ens träffa psykiatern, tvingas till behandling mot min vilja, binds fast vid en bår och får en injektion. Jag tog de böcker jag hade lånat och

Jag kastade dem i rådhusets sjö och tog av mig skjortan den dagen, jag visade min tatuering med teckningen av ljusets kraft inför en mäsas utanför, jag lämnade till och med 15 euro i processionen. Kulturrådet i Estarreja uppmanade mig att inleda ett straffrättsligt förfarande om jag inte lämnade tillbaka de böcker som tagits från biblioteket, och det värsta var att cd-skivan var repad och på dagen för processionen kastades böckerna i stadshusets fontän.

När jag blev stum på grund av sjukdom tänkte jag ut en plan för att bevara en hemlighet värd flera miljoner dollar. Jag tänkte att jag inte kommer att tala eftersom jag inte vill, jag kommer att förbli stum, min son med en arabisk bok handskriven av mig kommer att ha den största skatten i världen.

På avdelningen i Coimbra fick jag diagnosen schizofren psykos - jag kanske bara tror att jag är schizofren nu... Jag lyssnade på samtalen på sjuksköterskemötet, den smartaste undersköterskan märkte att jag lyssnade och sa till kollegorna att det var min tur... Jag hade skrivit i formuläret "risk för rymning" "behåll pyjamas" och jag tyckte att det var löjligt, skulle jag någonsin rymma i pyjamas?! För att slippa denna tvångsinternering är jag tvungen att skriva under ett domstolsdokument där det framgår hur jag ska följa behandlingen. Under intervjun på sjukhuset i Aveiro sa jag att jag ville bli behandlad med min pseudonym "ljusets herre", att jag bara åt frukt som fallit från träd och inte gillade smör och jordgubbssylt. Vad fanns det i de vanliga måltiderna. Jag tänkte på sätt att begå självmord, som att kasta mig från Discoveries standard, etc...

Levande, jag känner ett lidande som hindrar mig från att se, jag skulle vilja vara verklig med beteende alltid lojal men som en ledsen clown är jag falsk leendet, glädjen i

det inre,

inte lyder det yttre. Jag känner en fluktuation som får mig att lämna den normala platsen, resa och stanna på en punkt där man är långt från sin egen syn. Jag känner ett avgrundsdykt steg, ett onaturligt fenomen, men som ett vilt djur känner jag grymheten och med fart sliter jag ut, stryper och dödar som om en medfödd kraft förutbestämt mig att misslyckas i stunden. På en resa finns spårlöst bilden av det upproriska, hatiska och verkligt syndiga, här är en ed i himlen vid tidens temperatur, denna våldsamma impuls blommar och växer, det är inget annat än ett dåligt ögonblick, all vildhet kulminerade och fulländades, jag klär mig som en clown och med en itn-keps - för att informera Portugal på café Venezuela. Jag går till CTT (postkontoret) för att hämta ett brev från domstolen, jag säger till den anställde att jag på grund av min sjukdom inte kan skriva under, jag gör mitt fingeravtryck, det vill säga, jag står kvar utan att skriva. I Coimbra, på sjukhuset, precis som på ett hotell, hittade jag en kartongbit att sätta på dörrhandtagen, där det stod: "Stör inte! Bry er inte!" Jag bar den runt sjukhusområdet med mig på handleden och fann mig själv plocka löv från ett träd, och av löven och pollen gjorde jag cigaretter av de höljen jag hade lånat av Tomás, som fick smeknamnet "fallskärmshopparen".

Jag lämnade sjukhuset efter en vecka och fördes till sjukhuset igen med berättelsen om den psykiatriska undersökningen under ledning av GNR i Ovar - i Coimbra ställde jag ut en fasthållningsstol med den konstitution som republikens församling föreslagit och öppnade i försvarsdelen i myndigheternas frånvaro. Jag tänder och släcker ljuset och säger att ljusets kraft genom att stänga av strömbrytarna på sjukhuset i Coimbra, jag köper det superintressanta och det kommer ett stort ämne som behandlas om djävulens ursprung "hashashin / vulto".

Eftersom den psykiatriska avdelningen är blandad hade jag till och med oralsex med en patient på herrtoaletten och i sovrummet. Jag var

på sjukhuset i Aveiro och jag andades genom ett öppet fönster som var 5 cm brett. Jag ville bara andas in luften som blåste och jag såg trädgården och människor som sprang och roade sig och jag ville bara andas... Känn friheten

Att fortsätta vara: ett sätt att leva

Sanna historier om

Nelson brás pereira

Det som proklamas, för vilket det är avsett. Levnadssätt, det vill säga allt som vi ärver från våra förfäder, sedan har vi uppdraget att fortplanta oss när vi når vuxen ålder, det som proklamas av samhällets lagar, där vi lever i en demokrati.

Det vill säga allt vi kan förvärva, kunskapen, det vill säga allt vi söker när vi vet vad vi har byggt.

Varför då?

För när vi handlar i det samhälle där vi är insatta av förnuftets kraft, måste vi alltid leva på ett sätt att vara en acceptabel varelse så att vi ses av samhället självt som en gentleman, vi kan inte vara elaka, bara mer värdiga än vi kan vara; det är vad vi lever för, vi vet också att det finns mellan hjälp.

Varför då?

Eftersom vi är varelser som ska tjäna varandra, det är därför det finns det förvärvade problemet, att tala sanning när det onda är större för mig.

Varför då?

För vi kan vara en social varelse, men vi kan också leva som en vild varelse.

När vi inte blir slagna av jämlika varelser.

Men det finns och kommer alltid att finnas tvivel, misstro som alltid hemsöker oss, som vi lär oss av, som vi lär oss av och det är den vägen vi går, så länge vi är säkra på att vi verkligen litar, då tjänar vi oss själva väl eftersom vi gör gott.

Vi vill glädja alla läsare som kan läsa böcker, dessa mina böcker, som man kan hitta i vilken bokhandel som helst där man kan fascineras av de ämnen man vill lyssna till och läsa vid läggdags.

Det blir ett gott sällskap, de kommer aldrig att läsa och se sådana sanna berättelser.

Som de som känner att jag ger från den sanna erfarenheten av en som redan har felat, men visste hur man läker från allt det onda som har förföljt mig.

Vilket kommer att vara temat för denna upplaga?

Flygande rapporter, kanske är det ett ämne som inte är alltför chockerande, vi vill inte chocka läsarna, men rapporterna är sanna och berättas på ett sätt som upplevdes på ett coolt sätt.

Eftersom jag hade en erfarenhet inom lagen, den troende, vi föreställer oss tusen och en saker, vi känner i huden den sanna känslan av den djuriska instinkten.

Vi vill vinna med våld, och vi känner att vi måste göra det.

Utanför lagen, det väsen som vi alla har lärt oss kan hitta oss och tyngden av det kommer det sätt på vilket vi har varit vana att leva tillsammans, för trots all ondska som

vi kan göra, kan det aldrig betraktas som ondska.

Jag tror att det kommer att finnas en reinkarnation i varje varelse.

Ambition att vilja leva, vad vi vill är att leva på ett sätt som vi tycker är lätt, men som inte är lätt och blir svårt när vi hamnar i lagens klor och, när vi inte har pengar att betala bra advokater, betalar vi ett högre pris.

Varför då?

Om vi inte faller för det roliga, kan vi inte heller vara roliga.

Detta är min historia, historien om en ung man, son till en portugisisk far, men född i Afrika, jag växte upp i Pontinha, efter en separation mellan min far och min mor.

Från och med då började mitt verkliga liv med att vilja leva enkelt och som jag nämnde ovan kan enkelt bli svårt.

Varför då?

För jag har alltid trott att lagen gynnar oss när vi visar ånger.

Men när fakta bevisas till 100%, gör lagen, som styrs av domstolarna, där brottet bara kan bevisas på riktigt, att det verkligen hände, att bortsett från olika faktorer, som förmodligen skulle förvirra läsaren.

Varför då?

Eftersom de skulle vara svåra att förmedla till läsaren den sanna känslan av smärtan av att inte bli förlåten och ha möjlighet att smaka på att begå ett brott och känna

det onda vi gör.

När vi är övergivna av samhället och vi är det där utseendet på grannskapet, som alla gillar att titta på.

Varför då?

Du har ett öga för att söka, som kommer från individuella förmågor. Eftersom vi alltid föds med ett arv för att utvecklas i livet, så att vi också kan lära ut och förmedla en bitter livserfarenhet, och jag betalar fortfarande för det!

Jag föddes i Afrika, jag hade tre systrar: elvira, cândida och são. Där har ni en bra början på en berättelse som skulle kunna bli en lysande berättelse, men som råkade bli en mindre bra berättelse om livet.

Jag kände inte mycket illvilja från de män som utför den funktionen, de så kallade fångvaktarna, jag bedömde dem alltid som fiender eftersom jag inte behövde vilja acceptera att jag verkligen kunde ha kommit undan med den rättegången.

Jag har begått flera brott på min väg genom livet.

Han använde den termen som var i slang, som vi behandlade, det var en form av slang, eller vi kan också termen orienterad.

Det var de platser som vi letade efter och på grund av vårt sätt att leva var det alltid de platser där det inte förekom våld eller där våld inte förekom på ett frestande eller provocerande sätt, eftersom vi verkligen känner oss duktiga på det vi gör. Det är inte bra i samhällets ögon, eftersom inget samhälle accepterar att andra kan leva på brott, om det inte ses som ett behov av att konsumera ämnen som

kan verka fruktansvärt dåliga, men de finns.

Och som sådana har vi alla våra laster, men som sådana tar vi det alltid illa när vi inte gillar något som alltid var omärkligt för oss, som dåligt, men detta har en fantastisk vision av de platser där vi alla är uppvuxna, de är våra medel och samexistensen gör vår bild av att vilja och ha ambitionen att leva bra och vara bättre än den andra.

Det skulle finnas en hel del kräsenhet som de barn jag växte upp med, men bland dessa barn fanns en flicka, jag har alltid gillat henne, sedan jag träffade henne, hennes födelsedag var samma dag som min.

Hon bodde mycket med mig och hon bodde mycket med mina systrar, vi hade ett förhållande som var väldigt mycket hennes, det var inte kärlek vid första ögonkastet, jag tror och jag skulle tro att det aldrig kommer att finnas en kvinna som jag älskade den där, första gången jag kysste henne kände jag mig som det riktiga lejonet, vi gillar alla att se oss själva på savannen.

Den som har rätt till ett liv som är lika för alla män att ha en fru och bilda familj.

Även om hon accepterar det sätt på vilket jag har levt och denna kärlek bara finns en gång i livet, känner jag mig inte som den vise mannen, och jag har heller aldrig sett mig själv som sådan, men jag träffade dem alla, de var integrerade på ett eller annat sätt, vi måste alla ansluta oss, jag betalade en stor räkning men allt detta var för att jag ville ha ett bra liv.

Jag var bra på det jag gjorde, jag började göra rån, jag började med de enklaste rånerna, jag gjorde några väpnade rån. Men sedan blev jag sämre och började använda kokain, jag mådde bra av att röka och jag gjorde inte

ville lämna.

Det drev mig till vansinne, men jag överföll aldrig någon under mina rån, om det inte kom någon reaktion hade jag ingen anledning att använda våld, jag skulle alltid vara tvungen att mildra i domstolens barer.

Jag vet att den som går i regnet blir våt, han ville bara ha pengarna eller värdesakerna som de hade med sig.

Det varierade från plats till plats, eftersom jag växte upp i Pontinha var Lissabon alltid roligt för mig, jag såg på denna stad som jag har läst historieböcker, en stad med historiskt och kulturellt värde.

Jag såg utvecklingen av att ha ett bra liv, att kunna leva ett bra liv, som sådan, med andra ord, jag ville bara ha pengarna, jag visste att jag gjorde bra ifrån mig, jag ville bara ha pengarna och jag mådde dåligt i dessa handlingar, allt jag ville var att tillfredsställa mitt beroende och att känna mig social, i den sociala miljön, att ha det bra med människor och att känna mig normal, normal i den sociala miljön, i relationen med människor.

Jag kände mig dominant, jag trodde att jag var lejonet i manen som erövrade sitt territorium och dominerade livet. Det var så jag mötte livet med en kvinna! Tja... Jag mötte detta sätt att leva på ett positivt sätt i den skada det kunde göra på människor, jag skadade aldrig någon på ett sätt som skulle ruinera andra på ett brutalt sätt och lämna dem med ingenting.

Jag utnyttjade bara ögonblickets omständigheter och gjorde det bara för pengar, för att snabbt få röka kokain, men jag förlängde alltid det som var oundvikligt, vilket är det som inte föds med en man, eller ens kanske vi kan ärva, att orsaken till att studera som det är den

En människa som dricker alkohol och röker droger reagerar på fortplantningen av gener i det arvsanlag som finns kvar efter befruktningen.

Jag är inte den "expert" i denna fråga som kan dechiffrera allt detta och överföra denna liknelse till läsaren, av typen att tala om det för att jag var tvungen att tala om det, de är sätt att leva. Ibland ses de i ett gott ljus, ibland i ett dåligt ljus.

Varför då?

Eftersom det sätt att leva som vi har lärt oss, som jag nämnde ovan, inte alltid är möjligt att agera med illvilja, måste det förlåtas, att vara väl hyllad!

Varför då?

Eftersom vi lever utifrån detta, utifrån normer, vi lever utifrån känsla och känslan styr livet, är det en form av ambition att kunna ha ett bra liv.

Förhållandet började, jag var 22 år gammal, jag var i armén, men jag ville inte gå, men lagen sa så. Och det var då jag hade det riktiga förhållandet, passionen som jag aldrig kommer att ha som Cristina, och här började förhållandet som vi alla strävar efter, vi vill alla hitta vår sanna bättre hälft.

Jag levde intensivt, jag kände att om hon var borta från mig mådde jag inte bra, och det var då hon förmodligen utnyttjade att hon hade lite mer makt över mig.

Jag älskade flickan, jag var svartsjuk, men det var inte en sjuk svartsjuka, det var en sund svartsjuka och i den svartsjukan fanns det ingen verkligt sjuk illvilja som kunde få mig att tvinga någon att stanna hos mig genom mitt påbud.

Varför då?

Jag trodde att jag var ensam och om jag förlorade henne skulle jag förlora kvinnan i mitt liv, men det hände. Jag ville gå till det övre kvarteret och hon ville gå till ett disco i campo pequeno, vi grälade och det var då vi gjorde slut, kanske var det inte hennes vilja, hennes äldre bror accepterade aldrig förhållandet väl. Jag bråkade med honom, men det var innan jag började älska Tina, men det passerade var ett ögonblick av omständighet, men jag gillade honom, men han accepterade inte mitt sätt att leva, han berättade aldrig för mig, men han visade heller aldrig att han var på min sida och visste att jag var av godo.

Det gjorde inte så ont, men han accepterade inte min relation med hans syster. Han bodde bara med mig på grund av omständigheterna i sammanhanget, vi bodde i samma kvarter så vi hade den relationen, den från vår uppväxt.

Hennes mamma var från Nelas, Dona Conceição, hennes pappa vet jag inte, men han var en bra man, Raul.

Han lärde sig att bara leva på sin frus bekostnad, vid ett tillfälle utnämnde vi honom till grannskapsinspektör, han var ett barn, men han hade redan en känsla för tid, han studerade redan.

Och det var då jag snabbt insåg, trots min unga ålder, att jag var tvungen att kämpa för livet och för det jag hade: pappa, mamma, hus, jag saknade aldrig mat, och har aldrig gjort det. För trots den låga lön min mamma fick betalade hon 11 000 escudos i hyra och min pappa betalade bara hyran, men det var aldrig någon brist på mat.

Så det var början till slutet, det vill säga att främlingskap kan leda till glömska, jag tror att det var den som

När jag förlorade min far var jag tvungen att reagera på samma sätt som han.

Jag såg honom som en hjälte, en kämpe, son till enkla människor, mormor, Elvira, var den jag bodde med tills jag var 6 år gammal, tills jag gick i skolan, vilket hände Jag vande mig vid min mormor, jag tog examen, oberoende av min fars direkta ackompanjemang, men vid den tiden var mina ögon ännu inte vidöppna, men jag hade en känsla för tid.

Jag hade en känsla för ögonblicket.

De är bland de renaste konton som kan finnas i världen. Hur kommer det sig?

Nuförtiden kan vem som helst komma till tals för sin livsstil oavsett position eller social hierarki.

Det är därför det börjar därifrån, föreställningen att ingen egentligen kan anklagas för någonting utan konkreta bevis, det vill säga på ett konkret sätt.

Varför då?

Det är så lagar styrs och vi har alla tillgång, vi får inte döda, stjäla och våldta.

Men vi kan gå tillbaka till mänsklighetens gryning och sådana händelser följde på varandra, eftersom historien bygger på det.

Vi är kontinuiteten, den kontinuitet som alltid kommer att vara kontinuerlig, det som är förutbestämt.

Och det är den absoluta säkerheten att vi lever för en orsak, vi är inte fortsättningen på att återstå och existera på jorden.

Jag vet inte, det kan variera temat, men det kan hindra läsaren från att läsa, det kan ta bort uppmärksamheten från den verkliga historien som hände.

Men det här är liknelser som genom hela boken alltid kommer att finnas eftersom vi kommer att specificera bättre och göra situationer som har upplevts begripliga.

Varför då?

Så att vi kan se att det hela skedde i ett samhälle där det alltid fanns hälsosamma liv och förståelse, en del av samhället eftersom vi i andras ögon kanske till och med är Judas, men det finns en mycket viktig sak i livet, det vi sår är den frukt vi kommer att skörda.

Min far såg mig alltid som en kung och ville se mig som en kung, men jag är kungen, krigaren som inte alltid kan vinna och jag började väldigt ung.

När jag nämnde att lätt inte är lätt, utan svårt, var det där jag kallade jakten.

Efter att jag slagit henne med en örfil i ansiktet kände jag att jag hade förlorat henne, jag kände det i mina ögon, senare försökte hon bli tillsammans med mig igen, men jag accepterade inte och det var då den verkliga historien om brottet började, men jag hade redan ett förflutet, jag var redan separerad när jag satt sex månader i militärfängelset i Santarem, det var militärfängelset.

Vid den tiden var Arnaldo dömd, det vill säga historien om denna individ passar in i min väg i fängelsemiljön, i förlängningen av boken kommer läsaren att förstå den verkliga sociala miljön, i det här fallet

I fängelse, sex månader senare benådades han av påven.

Allt investerades för att jag skulle kunna leva ett bra liv, jag hade redan separerat från tina. Och vad gjorde jag? Jag försökte min lycka.

Jag fick till och med arbeta på tunnelbanan i Pontinha som snickarassistent. De svarta fruktade mig, jag arbetade med svarta från Kap Verde, bra människor som ville ha ett bättre liv som de inte hade i sitt ursprungsland.

De letade efter Portugal för att få ett bättre liv, de kunde inte få det i sitt eget land, så sökandet ledde dem till att immigrera från sitt eget land.

Det var lättare att leta efter Portugal på grund av dess närhet.

Jag började känna närheten till kapverdierna, att leva med dem, kapverdierna kallades dåliga människor eftersom de var tvungna att bekämpa ojämlikhet och när de kom hit till Portugal var de människor som inte var väl accepterade, eftersom det utomeuropeiska kriget hade passerat och vid den tiden var jag fortfarande ett barn, jag var en liten pojke, jag vaknade upp och jag började vad ingen vill ha från en son, jag började vandra, jag var aldrig en vandrare, jag var en vandrare.

Jag behärskade redan mina tidigare erfarenheter, jag såg mina föräldrar separera när jag var åtta år gammal, jag studerade redan, och därför visste jag redan att det inte skulle gå bra för mig, jag kände främlingskapet för den man som jag hade som hjälte.

När jag såg detta insåg jag redan som ung att jag skulle behöva hjälpa min mamma, men jag älskade verkligen min pappa.

Varje sommar tillbringade jag med honom tills jag var 17

år.

Jag fortsatte senare när jag var i armén, men sedan började tillbakadragandet som är naturligt.

Vid den tiden var han i Figueira da Foz på transporttjänstskolan där jag tillbringade mina lov med honom.

Min far var en hård man, han hade en svår barndom, han förlorade sin far vid 14 års ålder.

Min far berättade att hans farväl var kärleksfullt, det var det han gillade eftersom det var ett hastigt farväl, sedan farvälet skulle han aldrig se sin far igen, men han växte upp hårt med att hjälpa sin mor, han var den son som bodde längst i sin mors hus.

Jag bodde hos min mormor i sex år, men hur tuff hon var, hon hade kommit från botten växte upp hårt, aldrig låta sina barn gå hungriga.

Vid den tiden var han gruvarbetare. Han letade efter malmavtal, men han lyckades inte där, han var också cyklist, vid den tiden gick han med i armén och fortsatte sin karriär där.

Han blev en normal människa, han kom dit genom livets nödvändighet, när han säkrade det som vi alla måste säkra, en självtillräcklighet.

Det hände, eftersom han var en tuff man, vän till sin vän, vän till sina barn, men han var inte mycket till ord, men han var respektfull och ärlig.

Det var vad han alltid ville lämna mig med, men det var, där ser du, det var separationen, jag drev iväg lite, jag fortsatte inte att övervaka sättet att vara och sättet att leva, av svårigheter att övervinna och hindret i livet säkrade en post av

arbete för att säkra framtiden för att kunna fortplanta sig, de är alla goda barn, vi är värdiga att vara hans barn, men också i det fanns en brist på förståelse och lojalitet från min sida, jag blev den rackare som var som jag hade sagt.

Känslans psykologiska whiplash gjorde mig bara ännu värre, eftersom jag aldrig mer kunde se att det goda måste praktiseras, utan eftersom jag bara fick det onda genom separation fanns bara det onda i mina tankar.

Och det var så allt gick till ända fram till fördömsen. Var började det?

Jag hade redan passerat separationen, det var då jag började komma in i ensamheten, men det var mitt sätt att leva som jag redan hade från det förflutna och där kände jag mig säker från oron för den besvikelse jag hade känt, men där svor jag, du lämnar mig, jag kommer aldrig att ge upp mig själv igen.

Jag fortsatte mitt sätt att leva var att konsumera och stjäla och det var då jag fortfarande letade efter henne och letade efter henne flera gånger och det var då hon ville acceptera mig igen, jag vet inte du fick mig att lida, jag vill inte ha den känslan igen, det var smärtsamt, men jag var alltid tvungen att leva och jag har fortfarande henne.

Jag har henne fortfarande i mina tankar, det är därför jag levde så många år i fängelse, alltid med henne i tankarna, alltid med henne närvarande i mitt väsen, det är därför jag har så stor uppskattning för denna passion, jag har inte levt en enda liknande.

Linhó, efter tre månader i förebyggande syfte kom jag till Linhó-fängelset för straffångar, min historia där börjar med modet hos en varelse som begränsas av mod, av det i vilket vi måste hantera andras värld, vad som händer är följande, eftersom jag visste att vägen kunde vara mycket lång i

klostret, vände jag mig till djungeln för att klara mig, det var vägen

det är lättare att hantera, med dem som begår brott och sitter i fängelse, det är en värld där dumhetens lag råder, och när du har att göra med dumma människor måste du veta hur du ska hantera dem, men om du är för smart kan du falla, det är därför livet där varken måste ledas till land eller till hav, Det var min räddning, det var den metod jag valde som fick mig att vinna, men min början kommer att bli lång och det var en orolig början eftersom jag såg mig själv utan fru, utan frihet, jag såg mig själv fångad, förlorad och jag var ung, jag tänkte på allt som kunde hända under de år jag kunde tillbringa där. Så vad gjorde jag? Jag började då med att vinna respekt, det är inte lätt, även om jag inte vill hamna i våldsamma konflikter, de händer för att de går igenom en rutin som jag senare kom att inse, rutinen som efter att ha sett den äcklade mig att leva, jag trodde aldrig att människor kunde göra så mycket skada mot varandra på grund av det faktum att vissa säljer droger, andra är konsumenter eftersom livet inuti fängelset det som kretsar kring monopolet är droger eftersom det var så jag började röka heroin, Eftersom jag redan hade gått in i fängelse för överdriven användning av kokain, bestämde jag mig för att börja röka heroin, men på ett skämtsamt sätt, titta, jag ska röka heroin, men när jag märkte att jag redan var hooked kunde jag inte göra någonting, men jag lärde mig hur man gör det, men detta kommer att berättas senare, så början var detta, att ha ett liv i fängelse trots verkligheten som flyr från nöjen, jag bara avgick mig till användningen av heroin eftersom jag visste att jag skulle distansera mig från tanken på att ha sex, jag fick mat av en kemikalie som inte skulle låta mig tänka på det. Jag hade platoniska kärlekar som är legitima och jag fick fantastiska, men det är något som garanteras, men det räcker inte bara att experimentera, det räcker inte bara att vilja röka, det finns alltid aspekten av att vilja vara ledare för att se andra från

Jag bestämde mig för att inte tycka synd om någon, för jag var också där, jag betalade en rättviseskuld, men min väg var mycket dålig, om jag hade lärt mig denna läxa tidigare skulle jag ha vunnit och inte förlorat eftersom jag skulle ha lämnat mitt i domen, men min bild brändes, jag var ganska refererad, det finns en redogörelse för min passage genom dessa år i fängelse, det var början till slutet, en svår början, för vilken jag inte kan ångra de år som jag rökte drogen, det hjälpte mig att frigöra ett stort behov som vi alla känner, det är logiskt att ha nöje, att ha friheten att kunna gå och njuta av det, under alla dessa år hade jag också kärlekar som jag byggde inuti, men det kommer att lämnas för senare, nu ska jag prata om vägen som är lång, jag vet inte hur alla börjar vid ingången när de är dömda, vilket är att söka välbefinnande, även inom klosterlivet, men allt detta är subjektivt, eftersom vårt välbefinnande kanske inte behagar dem som ser på oss, kan misshaga vid olika punkter, först kan bli stulen, andra kan bli slav, arbeta, tredje kan bli barnflicka eller hemmafru på dagen, det finns så många olika män i fängelset att man inte alltid kan veta vad som går inuti själen eller vad var och en gillar, många väljer det goda för att inte bli skadade, men utöver allt detta finns det en ännu viktigare punkt, du kan aldrig, aldrig köpa en vänskap, även om den betalas för i fängelset, konfrontationen är mycket hård i fängelset, det finns de som inte har någonting, konfrontationen i fängelset är svag, svag på ena sidan och stark på hela, jag skulle ge tusen miljoner eller vad jag var tvungen att ge för att gå tillbaka, att komma undan med det, men jag ville gå denna väg, jag ville gå den hårda vägen, det var den väg jag alltid tog...

förstå, min sida var alltid mer psykologisk.

Det var från och med då som jag aldrig mer hittade det godas väg i fångelset, jag trodde inte på det goda, jag såg bara det onda. Varför var det så? För att jag kände mig äcklad av mig själv, för i andras ögon var jag inget annat än en piraya, piraya är en slangterm som vi använde, den betyder en slacker, en som inte vill ägna sig åt någon sak förutom vad han är uppgiven att göra, han följer alltid vägen för en som alltid ger efter för det gudomliga, kraft kommer från det, från tron på hopp och tro, och jag bar alltid runt det med mig, jag såg mord där inne.

Men jag brydde mig inte ett skit, och de lät mig leva, de försökte aldrig skada mig, sanningen att säga, och det var precis så allt började, jag var mycket instabil, oförutsägbar, och rektorn på skolan uppmuntrade mig att fortsätta mina studier, men det drog jag slutsatsen, bara inte alla som studerade, hade familjestöd, garanterat stöd.

Detta finns alltid när det är försäkrat med ett lagligt sätt att leva och kunna hävda vad som är fel, det är därför det kallas garanterat stöd, inom lagen är de de som ger oss fel när vi pressas och besegras av systemet, för genom att inte ha pengar pressas vi in i ett system där om det finns pengar går allt mycket bra, rättvisa fungerar, för om det inte finns det är det redan borta.

Oavsett hur mycket de tror på er kan de inte göra något för att ändra på det eftersom de är tjänstemän, och de måste bara meddela att de inte kan agera utan de krav som fastställs av rättvisan, det vill säga att det finns en anmälan om att inleda en undersökning, men om de skulle inleda en undersökning

Enquiry Jag var alltid säker eftersom jag visste hur man rörde sig i fängelset, jag kände de korrupta vakterna, de som transporterade droger till fängelset, vissa kom undan med det andra hamnade i fängelse.

Några av de poliser som greps kände jag redan, jag stack ut och hade en episod med en av dem, Alfredo, han var nattens man, nattens kung, en nattklubbsoperatör, det är maffians verkliga kung, han förtjänar ett bättre liv, han var en före detta Goe-polis, men han följde brottets väg. Jag är mycket glad att nämna honom i min bok eftersom jag lärde mig några saker av honom, Även om han var polis och jag hade en mindre positiv episod i mitt liv med honom, försökte de döda mig i Linhó-fängelset, men vid den tiden var jag redan en veteran, jag hade avtjänat fem år där. Jag kände all personal, och de kände alla mig, och den episoden var dålig för hela fängelset, i förhållande till fångarna, eftersom jag var ett incitament för dem alla, jag var det exempel de såg i mig, för att säkerställa kontinuitet inom klostret eftersom vi var tvungna att vara där, Och när jag nämnde ovan att kapverdierna skulle vara min fackförening hade jag inte fel, de var det faktiskt, de ville betala tillbaka den episoden, de försökte döda mig, jag blev inbjuden att vara mannen i huvudet, men jag ville inte använda någons fackförening, jag fick honom bara att se att om jag ville ha honom skulle han vara död.

Men ödets ironi gjorde att inget av detta hände, de slog honom bara, de dödade honom inte, han försonade sig och försökte stärka min vänskap med honom, men han visste inom sig att han aldrig skulle glömma den händelsen, jag förlät honom bara för att han hade ödmjukheten och lurades av vad de sa om mig, inte av fångarna utan av fångvaktarnas tjänst, och

Jag lät honom gå, och när jag insåg att han var ödmjuk lärde jag mig att respektera och acceptera honom, för han skulle inte ha levt om jag inte hade velat ha honom, men han var inte värd det, det var bara ett högt pris att betala, jag kritiserades av de vanliga fångarna som hatade polisen, jag föraktades.

- Nelson, hur accepterar du den här killen?

Jag accepterade honom eftersom han förutom allt var professionell, han fick mäktiga fiender i den miljö där han levde, som polis hade han mycket kunskap, han kände toppfolk och han kände mäktiga människor som kunde hjälpa, han hotade mig att sluta prata med den här individen annars skulle de inte längre ha vår respekt och de vår, men jag lät honom leva, han var en av våra, de capeverdeans som jag nämnde var nelson och carlos, de bodde exakt i det område där jag växte upp de var min axel att luta sig mot och de saker som kom ut kom senare, och de ville se denna individ massakrerad, men jag lät honom gå, jag vill inte ha något från denna individ, trots allt har jag inget emot honom, och historien om dessa bröder carlos, sköts till döds av en psp agent, han refererades, han var mycket slagen, han spelade schack med mig, han var en "expert" i frågan, han visste bara hur man spelade för pengar, jag sa alltid till honom, det är inte värt det, vi spelar för kärlek till tröjan, men vid den tiden var han redan bra, Jag sponsrades av Manuel och Romão och Badona, vi handlade som bröder, det fanns ömsesidig hjälp, det fanns allt mellan oss, i mitten där brott lurar på varje sekund till tusendels sekund, det finns många saker och ibland kan du fastna i mitten och efter att vi hade gjort det, bestämde jag mig för att gå på min väg, jag gjorde många eskorter inom

fängelse, dvs. jag såg till att vissa fick det bättre, och för att få mitt, dvs. en hand tvättar den andra.

Det var mottot, mottot om ömsesidig hjälp, men det fanns alltid en risk att hamna i en situation om vi kallades in, det skedde ett mord i Linhó, jag ifrågasatte det aldrig, det var bra dagar och dagar av glädje eftersom jag till och med var fast besluten att göra det, jag kunde inte göra det, jag tänkte alltid på mig själv, jag tänkte aldrig på andra.

Allt gick mycket fort fram till min förflyttning till judarnas dal efter åtta år i linhó, de ville aldrig ha mig och accepterade mig väl, de ville skada mig, men de respekterade mig, de väntade alltid på min slarvighet, som jag aldrig gav dem. Det fanns en kvinna som var tjänsteman på juridiska avdelningen, hon tyckte om mig och jag förlät henne, men jag förlät henne gärna, den dag de gillrade fällan för mig var exakt den tid då jag var mäktigare än någonsin, jag pratade aldrig mycket med dem med poliserna, det var en fara, jag var redo för vad som helst.

Oavsett det onda, det onda som kunde hända mig på grund av det faktum att jag tog en utbildning baserad på framtiden och med den kunde jag leva, det är en stark faktor att vara så, och att vara van vid det och att ta lärdomen att livet är så, vi lever för att dö vi bara tar det, men när jag förflyttades till vale de jews, men allt detta lämnades kvar en ny cykel började, detta var mitt sätt att leva och mitt sätt att tänka, att inte tillåta någon form av missbruk, jag hade min karaktär, jag kokade i lite vatten, och när jag kom till vale de judeus, bestämde jag mig för att ta en ny kurs, jag ville bli av med mardrömmarna från förr, även om jag hade dem, från förr, jag hade verkligen inte dem det var ett enkelt sätt att säga, vad går där, men det är inte riktigt så, vad går där, går där;

bara låt dig gå, låt dig vaggas in i fantasin att vi verkligen är en dominerande varelse och blir ägare till hela galaxen, det är, allt är dysfunktionellt och allt är förberett för det, eftersom de är arbetsgivare och inte kontrollerar de anställda i sina äventyr att stjäla och kunna säga att det är legaliserat, det är en form av bedrägeri, ett av de ögonblick som jag mest glorifierar mig i lino var min erövring eftersom förutom att säkerställa mitt namn på torget. Jag hade en sak till, det var ögonblicket av allt, eller ingenting, med ingen flykt från att vinna eller dö, det var mottot jag hade inom mig, styrkan att leva och njuta av vad jag inte hade medan jag var fängslad, jag använde aldrig omotiverat våld mot mina följeslagare, jag grät nästan tårar, Jag använde aldrig onödigt våld mot mina kamrater, jag grät nästan tårar på grund av den ondska som jag såg utövas av andra kamrater som dominerades av våld och kanske tvingades göra vad människohandlarna ville, men jag följde inte en hårdare väg, även om jag klamrade mig fast vid heroin, jag svor för mig själv att för att leva i fängelse skulle jag vara villig att döda och leva på ett värdigt sätt så att de inte skulle störa mig i slutändan, I slutändan är det alla motgångar i stunden som vi måste hantera, även om det inte var min önskan att skapa fiender där de inte finns och att gå dåligt med mig själv, fanns det de som försökte skada mig, ledningen gillade mig inte, så det var då de gjorde det, de skickade sina informatörer för att vara närvarande hela tiden när jag var öppen, De hade ett dåligt samvete, men en sak fångade min uppmärksamhet och fick mig att förändras, jag baserade mig mycket på de lärare jag hade, jag kände platonisk kärlek för vissa, och det var när det gick bra, men båten

sedan vände det, de tog mig och satte mig i judarnas dal, det var svårt efter åtta års fängelsevistelse i linhó, jag lämnade efter mig en omfattande historia på fängelsenivå, eftersom jag kände dem alla och de kände mig och det var därför de aldrig ville straffa mig till hundra procent, jag straffades ofta med disciplinstraff, vissa för aggression och andra för verbal aggression mot vakterna och det var så jag insåg att jag verkligen hade att göra med en maffia som var mäktigare än jag, men i verkligheten var de inte mer än mig, De hade bara böckerna och diplomaten, som gjorde en annorlunda än mig, för då var de redan det, jag spelade en hel del turn the ball, för mitt nöjes skull, i själva verket spelade jag allt som fanns att spela, jag spelade den högsta trumf du någonsin kan spela, spader ess, Vissa sa att jag kanske skulle ha otur med det kortet, men tiderna förändras och det var då jag började inse att livet inte är inne i fängelset, utan utanför, men jag ville aldrig internalisera det, men jag visste att det var min starka sida; En dramatisk historia började som slutade i mord, det var tre bröder och de använde alla heroin och heroin för dem var ögonblickets behov, de var beroende av det, de var drogmissbrukare.

Men innerst inne var de ödmjuka människor, de hade goda hjärtan, för de behövde hjälp, eftersom det liv de levde, och även jag levde, var ett hårt liv.

Men allt detta är resultatet av ett sätt att leva, det som rör saken eftersom jag till och med gjorde poesi i förhållande till erfarenheten och sammanhanget i situationen, alla dem

De bad mig om en dikt, oavsett om det var för att skriva till min flickvän eller något annat, de bad mig alltid om en dikt, men jag gick vilse och det var under konsumtionstiden som jag antog denna livsstil, jag vet vad jag vet och jag är inte villig att lära någon något eftersom jag hade erfarenhet av det tidigare, det gjorde mig till en hjälte som hamnade i soporna och lyckades ta sig upp igen.

Allt handlade om detta, sättet att uppleva, sättet att leva, sättet vi var tvungna att få drogen att röka, för om den erbjöds och gavs till mig skulle jag inte köpa den, jag blev en hallick för langarna, för att sälja, var de tvungna att se till att jag fick min dagliga baksmälla, Med pulver för mig att röka, det var då jag blev en hallick för återförsäljarna, jag fick smeknamn för det, de ville alla hjälpa mig, de gav mig droger att sälja och jag använde dem, jag hade den största fritiden som någon drogmissbrukare kunde ha, att vara beroende och röka droger.

Men jag var känd för min sportsmannaanda, för min träning, eftersom jag tränade varje dag och det förvirrade människor som såg mig och tittade på mig.

Jag vande mig ärligt talat vid det sättet att leva och det var svårt för mig att efter fängelset integreras i den sociala miljön, eftersom det är en miljö som vi känner till, det är ett mycket litet utrymme där daglig samexistens leder till att vi alla känner varandra, men fysiskt.

Vi vill alla bestämma eftersom vi känner oss berättigade

att vilja erövra ett utrymme där vi kan vara säkra på oss själva, att införas i en miljö där vi alltid hanterar rädsla, men det är inte rädsla, det är helt enkelt att se till att vi kan övervinna situationen genom att veta hur man är, veta hur man pratar, veta hur man är i den mörkaste verksamheten som man kan tänka sig, drogvärlden, är mycket vidsträckt, Det är enormt och av en enorm omfattning allt som du kan tänka på när du pratar om brottslighet, så allt som du kan tänka på som inte tjänar till att göra vinst, på ett sätt som sägs vara korrekt eller som är acceptabelt för samhället och i lagens ögon, då börjar tvisten, vi vill alla vinna även om vi för att göra det måste hitta på, i detta fall stöld, handel, kort sagt, svåra anklagelser, Det är också ett utnyttjande när det finns ett kroniskt beroende där missbrukarna själva vet att de inte har någon utväg, de är mycket fega av beroendefaktorn, de är befallda, de är underkuvade, de pressar pengar från familjer som känner smärtan av att se en son beroende av heroin och de antar att allt som kan förloras av mänsklig värdighet, med andra ord, att förlora alla värden i den utbildning vi har fått, att vara någon av livet, att leva på det sätt vi har lärt oss att leva eftersom det är de värden vi är vana vid att följa den sociala ordningen och de etiska värden som våra föräldrar lämnade oss och som vi kommer att förkunna oavsett hur många barn vi föder, detta är den utbildning vi kommer att lära ut är alltid förlängningen av livet.

Det står skrivet i Bibeln att vi är födda för att fortplanta oss, men vi kan också läsa i Bibeln att Kain dödade sin bror Abel, men han blev välsignad och förlåten, han leddes in i villfarelse. Ibland händer det i livet att vi är

som förorsakas av fel, det ödesdigra, det som är korrekt skrivet, eftersom det är skrivet av erfarenheten och formen av de lagar som han levde och växte upp i.

Varför då?

Förnuftets makt vinner alltid, och alla bedömningar man kan göra av livet kanske ibland inte är de mest korrekta, alla nedvägda av en faktor: förtal, att inte vara rolig och att inte falla för nåden, att vara den som alla vill förakta, förödmjuka; De mår bra på detta sätt och när det saknas ekonomisk makt är vi alltid begränsade till att spela, eftersom det också antas att detta är ett spel, det vill säga, det finns de som säger att du måste veta hur man spelar dessa är populära ordspråk så att turen kan träffa dig och ge dig det du letar efter, välbefinnande, att ha det bra med sig själv, att kunna hjälpa till eftersom vi lärde oss att göra det också, vi delar ett gemensamt liv med våra föräldrar, med våra bröder, systrar, morföräldrar och farfäder, eftersom det är vår generation, eftersom vi är fortsättningen på fortsättningen av dem som ser oss skapas från deras avkommor, det vill säga, de vet att vi har förmågan att känna oss själva, att veta att de är våra och de är våra som alltid är på vår sida, men de gillar aldrig att se, att ha en medlem i en familj som inte kan behaga dem, de har en bild för att bevara livet skapades på detta sätt av progression, av union, av välbefinnande, ingen gillar att ha eller att se någon som är från vår familj eller någon nära oss eftersom i slutet av dagen är vi alla mänskliga, vi måste ta itu med varandra och familjen miljön vill ibland välkomna oss för mycket, de känner att de är ägare till vad de har genererat och de gör det till ett sätt att leva som är skrivet i alla

teologisk läsning som kan läsas, dvs. studier av religioner.

Vi får alla moraliska lektioner, det är riktigt att de som känner en sådan trogen närhet, som gör allt för att se vårt bästa, våra nära och kära, se dem väl, oavsett vad, och aldrig vill skada dem, med tanke på den bild de bevarar och den de fick lära sig, de värderingar de styrdes av, inte tillåter dem att ta en bra titt på en situation som kanske kunde lösas om den inte ibland missförstås. Detta är, allt mycket vackert och media överför det också så här, precis som fasaden låt oss visa en vacker bild, de pressas också av en makt som vi alla accepterar att styra, ett mycket svårt ämne, men det har att göra med allt detta som kommer att rapporteras, det finns, vi finns, vi kommer att fortsätta att existera, utbildning ges också till dessa som hävdar att de är ägare av förnuft och ibland sänder de och vill splittring, de har alla gemensamt en sak att upprätthålla en välfärd, en välfärd som kan ge dem en behärskning av allt som de kan sträva efter och vill ha välfärd för samhället, men alla levde och uppfostrades med en far och en mor, de fick de lämpliga förutsättningarna för att kunna utvecklas i en karriär som man strävar efter, men de misslyckas också, men de glömmer alltid och styrs av bilden; Jag höll detta tal eftersom mitt liv är enormt, jag har lärt mig mycket, jag har utvecklat det jag var tvungen att utveckla även om jag satt i fängelse, jag tänkte aldrig på slutet, jag ville alltid ha direktkontakt med personalen på de inrättningar där jag var, min fängelsekarriär kan jag kalla den detta, den kommer att tolkas bättre med ordet så, men den måste vara det, den måste tolkas på det mest ärliga och

uppriktiga som finns i livet. Det handlar om bilaterala förbindelser, det är förbindelser som styrs av alla nationer, det är frågor av gemensamt intresse för att skydda varor, så att vi kan ge en välfärd som har etablerats i världen, frihet är det svåraste ämnet att tala om, vi kan ge all vår frihet, det vackraste i världen, det är det största nöje vi kan ha i livet, att vara i frihet, vi måste veta hur vi ska övervinna alla de hinder som vi har i livet och kan stöta på. Det finns en enorm mängd av dem, jag kan börja med den viktigaste: det sociala goda, vi har alla en sak gemensamt, vi gillar oss själva, vi kan vara fula, vackra, det spelar ingen roll, vi vänjer oss vid att leva tillsammans, utseendet är inte allt; ibland, bakom ett gott utseende kan jag hitta en mindre bra sida, men det var Apollos sida, skönhetsens sida, beskriven av Nietzsche som jag följde hans självbiografi, det finns ingen större anledning, skönhetsens sida är den som får oss att drömma, som får oss att dyrka, den för med sig allt gott, men där är det, det goda går sida vid sida med det onda, som Nietzsche beskrev fanns den dionysiska sidan, det vill säga gott och ont inkarnerat i den mänskliga varelsens instinkt, när vi talar om alla varelser som finns på jordens yta, vilka de än är, politiker, domare, borgmästare eller föreningsordförande, alla kan vara det, även programledare kan ha karisma och en känsla av tacksamhet, men ingen kan heller förlåtas, egentligen förlåtas, vi har alla en anledning och när frågor ställs måste vi utgå från att allt vi gör görs för de lagar som styr ett samhälle och att ordet lag kan göra rätt för sig. Det var då de fick rätt. Det var då de fick rätten att inte straffas och att definieras av lagen eftersom

allt detta passar, missbruket existerar, har existerat och kommer att existera är prologen.

Och prologen kommer från transcendensen, ett lärande av det bortom, vi lever alla för att vi vet att transcendensen är mer än det bortom, det är att vara, att kunna vara, att lära och att ha allt, men det finns ett nyckelord som betecknar allt detta: filosofi, livsstil, levnadsglädje detta är vad som utgör en av faktorerna för transcendens, vi fortsätter att vara och vi fortsätter att leva på samma sätt, i utvecklingen av att vara har det genererats, det övergivna gör inte någon ond välsignad det goda som vi kan utöva är det gudomliga, det som vi lär oss, det är vårt öde att lära oss allt som lämnas till oss ett arv av stora värden, så de berömmar sig själva i de ord som de skriver, men detta är all glorifiering för att behålla makten och vara i upphøjelse, eftersom allt detta skulle kunna vara vackert, om verkligen allt uppfylldes och är skrivet var det mycket bra.

Varför då?

Vi är den legaliserade demokratins slavar, utnyttjandet av situationen att vara instängd och underkastad strängare regler; ibland inte reagerar på samma sätt som normalt på ett lugnande sätt, kallas transcendens av varelse, omvandlingen till den mest grymma sidan av varelse, det är vad jag kände, jag lärde mig av erfarenhet att ilska är ett levebröd för att leva, att leva och överleva ses och så bevisas av vetenskapens värden som domineras som ett säkert sätt att leva när det måste vara så, vi kan inte fly från frågan, våra egenskaper som utgör oss är olika, men alla kommer från samma, mystifieringen, det finns inga mer perfekta varelser

än någon annan, alla vet hur man lever, för det behöver de det garanterade och trovärdiga stödet för hela varelsen, vi arbetar i samarbete, vi betalar ut så att andra kan få ett bättre liv, arbetslöshet, en rättvis sak, detta är en erfarenhet som ni alla kommer att dela med mig, jag har kallat denna historia för fortsättningen av varelsen, det kommer att bli förlängningen av denna utgåva.

Allt började efter att mina föräldrar hade separerat, jag antogs till ett nunneinstitut i São Miguel, så hette institutet, jag tillbringade semestern med min far och det var nära dit, men efter separationen hade jag inte en bra relation med min far, och det var därifrån allt började, min mor hade flyttat till Pontinha efter separationen, jag var ungefär 10 år gammal, när jag kom och lärde känna Pontinha rymde jag från institutet, jag accepterade inte det sättet att leva, men de fångade in mig, Jag var oskyldig, jag visste att lagens kraft existerade, min far var militär, jag vågade på vägen genom de historier som min far berättade för mig, om att vara en man som var integrerad i militärtjänsten, han tjänade nationen, en hård man som jag redan har nämnt, men han lät sig föras bort av sin passion att älska en annan kvinna, en bra man, fysiskt kraftfull, intellektuellt också, jag gynnades av detta att ha ärvt hans gener, jag hade honom som en hjälte, detta var allt lärande som senare kom att förvandlas.

Varför då?

Dominansen visste jag att jag kunde göra, från separationens ögonblick, när jag stannade hos min mor blev jag självständig, min mor fick en älskare, en arbetande man, han arbetade på postkontoret och arbetar, han är en man av värde, det började också där, jag behövde hjälpa min mor och jag blev dominanten för saken det var allt väl hanterat, jag ångrade det, jag grät, men

Jag vann, jag tror att detta är det lämpligaste temat, jag älskade dem som ingen annan, lyckligtvis mår de bra, de har ett eget liv, det var normalt att ha argument, men de hade alltid rätt, jag var den som somnade av transcendensen att vilja ha mer, jag ville ha utan att göra någonting, jag trodde att det var lätt.

Jag började arbeta för att hjälpa min mamma, men jag insåg snart att jag inte tänkte låta mig domineras, så jag började arbeta som casqueiro (en tapetserarhjälpare), som gör strukturen som ska formas och tapetseras.

Det var en person som arbetade där som var gjutaren, mannen från strukturen för att klä soffan, han var robust i utseendet, och jag ville inte längre stå ut med honom, aggressiva sätt att prata, jag hade redan upplevt det med min far, så jag valde att vända situationen, Jag kände att jag hade förmågan att utvecklas i livet, det tyngde mig inte, men jag kunde ha skämt ut mig den dagen, för att inte vilja skada honom eller skada honom, men för att skydda mig själv kastade jag en sten som var stor som en hand, men jag kastade den avböjd, jag ville ge en varning.

De accepterade mig fortfarande där, jag fortsatte att arbeta där, sedan lämnade jag av eget val, men också ägaren dog av hiv-sjukdomen, det var en situation som jag inte gillade, jag såg honom lida av sjukdomen, men jag respekterade honom alltid, jag förlorade jobbet, jag började i det aktiva, det vill säga i den slang som används som att vara vägledande och inte stå ut med chefer, vi vill ha oberoende, jag kände mig som en lejonson och agerade som sådan.

I mars 1996 hittades jag på Avenue Underground, det hade redan skett en rad rån i tunnelbanan, det fanns anmälningar om de brott som skedde där och det råkade vara ett tillfälle när en psp gick förbi och kom för att be oss om legitimation, och det var allt, det fanns redan ett tidigare, en vecka tidigare hade jag varit på Benfica Super Station anklagad för att ha rånat en läsare, men killen som följde med mig, ricardo, var försiktig, oerfaren, han hade kommit från ovar, han kände inte till staden, men han kunde ta sig fram, han var drogmissbrukare, och vid den tiden, när jag tog kokain, tyckte jag att det var en bra idé att ha en säkerhetskrycka, det vill säga att skydda mig för framtiden, det vill säga att ha en kraft, en union för framåtskridande.

Men nu kommer strukturen in här, en av de viktigaste faktorerna för ens förmåga till lojalitet, svamlet börjar, det var så jag upptäckte vad jag redan visste att man inte kan lita på om man inte vet, men min erfarenhet var stor, den var enorm, jag var säker på mig själv, jag var bra på vad jag gjorde, jag hade redan gjort flera väpnade rån, jag valde en väg att inte skada någon, bara få pengarna.

Varför då?

I mars 1996, närmare bestämt den 28 mars, fick jag en varning om att en arresteringsorder skulle ha lämnats in, jag behöver bara tillägga inledningen till detta tema, en vecka innan jag hade arresterats på stationen i Benfica fann jag mig själv sovande i en bil, Ägaren var en överstelöjtnant från flygvapnet, en man som redan hade varit utomlands, jag brukade sova där, men jag hade fortfarande huset i pontinha, faktiskt den natten var jag med ricardo, och vi stal en läsare och somnade i bilen,

vi överraskades och väcktes av psp agenter, de tillhörde benfica super squad, men jag sulk inte och berättade ricardo inte att sulk han skulle behöva vara stark och säga ett nej till slutet, det fanns inga bevis för motsatsen, men han varnade mig för att polisen kan dyka upp, men jag lugnade honom, jag berättade för honom det är ok, jag drack mycket whisky och jag kände för att sova och jag kände inte för att gå hem och jag bodde nära där. Detta hände, det var det värsta tvivel en man kan känna när han undervisar och tränar situationen i det ögonblick som skulle kunna hända, den dagen kom jag undan med det. Han lyckades följa min regel att inte ha något att säga, men de var inte övertygade och gick till alla parkeringsvakter i närheten för att ta reda på om de kände till något rån, en blå cd-spelare, men vi hade begått flera brott tidigare och var alla inblandade i rånet och kidnappningen, vi åkte till polisstationen på avenue underground, polisstationen låg på marquês de pombal, lisbon metropolitan police station, vi blev förhörda, jag sa ingenting, jag vet inte vad ricardo sa, men eftersom jag redan hade en historia av att ha gått igenom en tidigare vecka i en identisk situation, litade jag på det.

Den dagen lämnade vi polisstationen, jag hade inget att säga, jag litade på hans vittnesmål så att jag kunde komma undan med det, jag tog mitt körkort vid den tiden, jag arbetade, men jag fick redan arbetslöshetsersättning, jag fortsatte att ta mitt körkort, jag gick för att göra koden, jag klarade det, jag körde redan, Jag mådde bra, jag hade jättekul och det var då jag blev delgiven, jag fick en arresteringsorder från rättsväsendet, de hämtade mig hemma, jag hade kommit från gymmet, jag hade tränat i över en månad, när jag gick in i rättsväsendet insåg jag, när jag förhördes på polisstationen i Marquis när jag förhördes på polisstationen i Marquis insåg jag, när jag

förhördes på polisstationen i Marquis insåg jag, att jag var oskyldig, att jag var oskyldig, att jag var oskyldig, att jag var oskyldig, att jag var oskyldig, att jag var oskyldig, att jag var oskyldig, att jag var oskyldig.

marquês de pombal Jag sa ingenting, men Ricardo sa allt, jag fortsatte att göra mitt uttalande, i undersökningsskedet var det den rättsliga undersökningen, jag hade inget att säga till dem, ingenting hade bevisats av den flagranta faktorn. Så jag kunde inte acceptera det beslutet, det skulle vara som att överlämna mig själv, kanske skulle det ha varit bättre att ha haft en annan inställning, att säga sanningen, att vara samarbetsvillig, att ångra sig, men jag dömde mig själv efter min visdom, jag ville också spela med rättvisa, domaren som dömde mig var en man som hade haft problem i sitt liv, en av hans döttrar dog av en överdos och andra återstående söner var också beroende av droger, jag varnades av advokaten, antingen berättade jag sanningen eller annars skulle jag bli en svår nöt att knäcka, men jag litade på mig själv.

Hon försvarade mig inte som hon borde ha gjort, hon visste inte hur hon skulle agera för att legitimera de uppgifter hon måste utföra, som en företrädare för lagen, vid den tidpunkten hade jag ingen personlig advokat och jag fick aldrig någon, jag var tvungen att anlita den advokaten efter gripandet, efter att jag hade blivit dömd, jag anlidade den advokaten, det var all energi som jag ville samla, jag visste att jag stod vid ett vägskäl det fanns vittnesmål som jag inte ville ta, jag fick betala ett högt pris för det bristande samarbetet och allt kom ner till min stora övertygelse jag funderade till och med på att ta livet av mig själv.

Det var en sorglig dag för mig, jag svor för mig själv att jag skulle överleva varje negativ situation som kunde komma i min väg, det var början till slutet för mig, jag förlorade min frihet för en tid sedan, jag tog en tung kedja och lyckades överleva.

Det var i en tid av seger som jag lärde mig konsten att kunna resa mitt eget försvar genom mig, alla respekterade mig,

inklusive den administrativa makten som är den som utför fängelseinrättningens funktioner, eftersom det är med denna

När vi vill vinna något måste vi förhandla, de är ägarna till stycket, det vill säga de äger det territorium de dominerar, de tror att de är så, de är beordrade att göra vad som måste göras, att följa vägen i lojalitet, oavsett hur det kan verka, kan vara och som alla kan ha, men det finns en underkastelse som är diskvalificering, När de innehar denna position tror de att de kan vara herrar över situationen, de är inte uppgivna inför den enklaste varelse som måste leva, detta är prognosen för vad de studerade och de katastrofer de begick, inte en, inte två, inte fyra, de var olika, mycket olika jag kallade dem korsfästelsen av de mest olyckliga, men jag höjde min moral eftersom den alltid har varit hög, allt började när jag kom till institutet. P. Till Linhó var det en svår ingång, mycket svår, jag var full av ilska och vilja att vinna, jag tänkte till och med på att fly om jag hade möjlighet att göra det, jag lyckades behålla, allt för att jag fick respekt av veteranerna som var i I.p, och de var de sanna pelarna för mig att lära mig livet i klostret, jag kämpade, jag slogs, jag lyckades, om det inte vore så skulle jag vara i glömska, alla minns mig, alla gillar att minnas mig, jag var den karakteristiska bilden, jag blev en dyster och kall ledare som inte visste hur man skulle älska och det var så jag erövrade ära inuti fängelset, de var kalla handlingar av vem måste veta hur man lever och förbli på toppen av jorden för att vinna. Snabbt visade jag för pedagogerna, assistenterna, vakterna och direktörerna att de skulle hjälpa mig att vinna den svåra striden, jag kände inget stöd utan såg bara till stundens omständigheter och hjälpen var barbarisk, det hände det som inte fick hända, jag blev demonen i mig själv, men jag var inte ute efter problem jag ville bara leva och överleva, det var stunden för omständigheterna.

Isabel hette rektorn på den skola där jag upprätthöll en sund och trevlig respekt hon följde mig alltid, hjälpte mig alltid, men kom senare att bli ett raseri i mig, men jag respekterade henne alltid. Och allt detta berodde på det starka tryck som utövades av det administrativa systemet vars rektors namn var João G. Mannen som hade kommit från utlandet, han kom undan när de försökte döda honom, hans historia är välkänd, han var ansvarig för administrationen av Linhó i flera år, tills efter min förflyttning, jag kände honom väl och han var även en man som man kunde prata med, han var en kommunikatör, han var intresserad av ämnet, Han misstolkade mig, kanske på grund av suppleanterna, jag var väl sedd i den professionella cykeln, på kamratskapsnivå respekterade alla mig och den direktören ville ha toppen av sin karriär, det vill säga, jag är här för att dominera, jag är här för att vinna till varje pris, jag kommer att bli väl sedd, det var hans mål, bland andra saker kunde han säga mer. En av de orsaker han försvarade mest var narkotikahandel, han gillade att hjälpa narkotikamissbrukare, men han krävde ett mynt i utbyte, han spelade med lagen, han hade makten att påverka tillämpningen av osäkra och villkorliga utgångar och öppna regimutgångar, han var inte en dålig kille, bara de som tar efter sina egna degenererar inte och jag valde den svårare vägen, den väg som ingen gillar att följa, men jag valde att följa, att följa den väg som var förutbestämd för mig, när vi talar om ödet ibland får vi det rätt, vi kommer inte att vara mycket långt från verkligheten, jag hade många drömmar när jag var liten och de var drömmar som blev en mardröm, en passage i öknen som jag redan hade förutsett, jag hade redan sett min framtid, men det hela skildrades för mig i en dröm, jag följdes av häxor som kallades sådana, de passerade mig den

drömmar eftersom de var tvungna att gå igenom, kvinnans makt var stor, det hjälpte mig, men den nyfikenhet som väcktes efter min arrestering, jag hade stor tvist med min bror och ville vara bättre än honom, en hälsosam tvist han ville vara och är lika med mig. På den tiden brukade vi jaga vattenormar för att ta sikte, vi spelade snooker, ibland mötte vi tuffa motståndare men vi vann alltid, jag visste att han var bra; idag är han löjtnant i armén. Min far gav mig det mest direkta stöd han kunde ge mig, han överlämnade dem, han hjälpte honom med hans utbildning, allt för att det fanns en separation. Vi är mitt uppe i mitt inträde i Linhó, det var modigt, direkt vid ingången ville vakterna lära känna mig på djupet, det var ett normalt inträde, om vi talar om atmosfären där, det var en sökande miljö, både vakter och fångar ville vinna, det fanns en bra direktör där, Manuel, men han var korrupt, men han skadade ingen, han vann bara och gjorde sitt jobb och hjälpte också till, i tre år var jag under den direktören från 1996 till 1999, han togs bort från posten som direktör, men blev ordförande i församlingsrådet, men han kunde aldrig bli av med det som hade fått honom att lämna Linhó, han var en bra man, han ville alla väl och samtidigt skadade han inte någon det fanns ett behov av arbeten, i flygel b som ansågs vara den mordiska flygeln, den kallades den mordiska flygeln, för allt, för infrastrukturen på toppen och när man fick besök i salongen skulle vatten falla, det var resultatet av infrastrukturens bristande dimension, vi var tvungna att hålla våra paraplyer öppna, eftersom vi bodde i en korrupt miljö till den punkt att direktören accepterade ett förslag baserat på pengar som han kunde utnyttja från generaldirektoratet för fängelsetjänster, han kom lätt undan, förslaget var baserat på

reparera träningsplanen, det vill säga fotbollsplanen, det var lerigt, mycket tung smuts, det var hans smeknamn, han kunde också kalla det slarvig, men han var bra, han visste också hur man går, han visste hur man manipulerar systemet, om det fanns korrruption på plats måste vi ta tillfället i akt, Jag var halvvägs genom ett 16-årigt straff, jag hade avtjänat åtta år för förtroendet för sekretess, men detta skulle inte sluta på bästa sätt eftersom det fanns de som skulle skadas eftersom det var så det måste vara, det är en del av systemet, systemet är inrättat på detta sätt, det måste finnas ett berättigande, och med detta passerade ytterligare ett år, Det var tredje året som jag var i Linhó och korrruptionens verkliga dilemma kom, försäljningen av droger godkändes av chefen för direktoratet, de hanterade allt med hjälp av en fånge som de litade på, en mäktig narkotikahandlare som hade gjort ett bra liv på att sälja droger, hans namn var Luís Torres, han hade till och med ett barn i fängelse, Det fanns ett erbjudande från företaget Skip att tillverka och fylla påsarna och betala dem xis, jag blev inbjuden att arbeta där, jag accepterade inte det faktum att de män som skulle utöva den funktionen godkände betalningen i droger och de behöll pengarna som sedan överfördes via datorn, det var då det verkliga problemet med Manuel T. skapades. Direktör fram till dess; det fanns inte mycket som kunde göras, det fanns en rättslig utredning, det fanns avsiktliga överföringar, med andra ord, låt oss städa upp vår image, men de lyckades inte städa upp allt, de gick till domstol, den rättsliga utredningen hade svarande och en mängd vittnesmål, men jag vittnade inte, jag var inte ens kallad att göra det, jag tänkte inte säga mycket heller, jag skulle bara skydda mitt eget bästa, jag kände att det var mer värt att hantera saken, jag kunde vinna något från det om jag höll tyst, så snart jag visste att jag skulle göra det skulle det bli ett stort problem för mig.

betala det hårda priset.

Väktaren Sparrow lämnades utanför kriminalvården, chefen Amorim var tvungen att gå i förtidspension, Manuel T. Han lyckades ändå bli ordförande i en församling.

Det skedde en förändring i ledningen, João g. Han var nästa namn att följa i administrationen av p.e. Han hade en ambition, för stor även för sammanhanget, när arbetena började på flygel b för att omforma förhållandena, halva flygeln var stängd för arbeten, befann jag mig i cellen med Carlos han var son till modern till en universitetsprofessor, han var sekreterare till skolans rektor, men han var en drogmissbrukare, från tid till tid, Han var en kronisk missbrukare, jag kände medlidande med honom, för jag såg honom alltid förlora, han kunde inte utvecklas, han hade resignerat inför konsumtionen, men han var intelligent, han var en skarp person, men i droghandeln var de svarta bossarna, han hade problem med dem, han bad till och med om skydd medan jag satt i cellen med honom, Men det är lustigt att ingen någonsin talade till mig eller krävde pengar, skulder som han var tvungen att betala, jag försvarade honom till och med, men han blev förrådd och lämnade mig en heroinskuld till mannen som redan hade slagit honom för skulder, jag accepterade och var skyldig honom, jag var inte rädd eftersom heroinet gjorde mig till en vild varelse, total dominans, från och med då var jag tvungen att leva ett hårt liv, Det var toppen av min vrede att se någon lida eftersom de alla gav mig orsaken, jag hade flera slagsmål hand i hand, de kunde inte slå mig, jag vann saken, de behövde alla mitt stöd efteråt för att fungera och sälja och ha det bra med sig själva, jag hade gratis heroin, det tillfredsställde mig eftersom det hade spektakulära värden, det var följeslagare, det var vän

och jag försvarade saken, men jag var väldigt arg för att ingen sa emot mig trots att jag gick på heroin. De lärde sig alla att respektera mig, de var killar från det kriminella livet, de kände alla varandra i den miljö där vi var insatta, de respekterades, de hatade mig själva, de erbjöd mig heroin för att studera, det var det enda sättet de trodde att jag kunde ha en sund sysselsättning och lära mig, det var fortsättningen på konsumtionscykeln, jag mådde bra, jag var van vid det och det tog bort min lust att äta och ha sex, det var det perfekta sättet att spendera min tid i klostret utan att behöva oroa mig över problemet med att ha sex och äta.

Jag förflyttades till Vale de Judeos 1998 och gick en snickarkurs.

Jag hamnade direkt i häkte, det var den så kallade regim 111, den hårda regimen, där vi väntar på en utredning som kan leda till disciplinära sanktioner eller konsekvenser, jag betalade, jag betalade priset för att hävda en rättighet som jag hade som var att ha en tv, en radio, men de tog allt det ifrån mig, och alla kände igen mig från namnet som jag kallade min tv, Susana hade jag fått av min mor, det var spektakulärt eftersom jag alltid hade tv:n i min cell. Ibland hittade jag på det, jag tog den, jag pantsatte den, jag hyrde den så att jag kunde konsumera den de dagar jag kände mig svagare, men jag hade en oändlig kärlek till den, jag skulle vara villig att döda den om någon förstörde den för mig, jag gjorde det några gånger när jag inte mådde bra.

Jag gick in på 111 och hördes av fängelsechefen, fängelsechefen, Chief Amorim, en ättling till Moçambique, men portugis, en lång man, men smal, inte en dålig kille, han ville bara ha territoriet dominerat, han ville ha det lugnt, han var

så han sa åt mig att sluta prata så där eller så skulle vi bli upprörda, jag sa ja jag kunde bli upprörd, jag var villig att göra det, det var då jag gick in på chefens kontor, dvs. hans skrivbord, jag hade arbetat där i många år, vakten baptista, drack mycket, men ärlig, Han ville inte skada någon, han var som chefen, han ville ha det bra, jag blev överraskad av den här vakten, han försökte attackera mig, han kunde inte, det fanns några andra vakter som var där, i pbx och såg förvirringen, de omringade mig och försökte attackera mig igen, de kunde inte, det varade några minuter till, Det var då en vakt i 50-årsåldern dök upp, järnvakten, han talade till mig, sa åt mig att sluta och att ingen skulle angripa mig, men jag hade redan angripit vakten Batista och chefen för fängelset, boss Amorim, jag gjorde inte mycket för att skada dem, jag visste att jag skulle förlora, Sedan sa han till mig att jag skulle gå till säkerhetspaviljongen med handfängsel. Jag fick handfängsel på grund av chefens närvaro, det var han som beordrade det, järnvakten beordrade det och jag gick till säkerhetspaviljongen, chefen beordrade mig att ta av mig handfängslet och sa åt mig att gå in i cellen, eftersom jag skulle vara i säkerhet tills undersökningen avslutades.

Ärligt talat, jag fick respekt för mannen, han var en man var en chef, han gav exemplet, som de institutioner som representerar förtryckets krafter, bör vara väl befallda till dem av alla, så att alla mår bra. För mig var han den mest mänskliga chef jag någonsin träffat, jag mötte straff som skulle vara logiskt, jag skulle behöva betala för själva handlingen, men jag vann också deras respekt, de slutade lägga sig i direkt liv, det att behöva överleva, även i fängelset lever man, jag kallade det den ogästvänliga platsen, det identiska är av frasen själv, till en plats där det inte finns någonting, vi lever bara för att leva, men vi måste...

Tro mig, jag hade redan hört talas om mord, det fanns flera mareações, detta är ett slangord som används i kriminella sammanhang, det vill säga det betyder mord, så jag hade redan varit med om några situationer som kunde gå fel i fängelsemiljön, Jag träffade honom när jag avtjänade ett straff i säkerhetspaviljongen, jag såg en ung man som redan var några år gammal från Linhó, och jag kom i kontakt med honom och gav mig en cigarett, men jag lämnade honom ensam.

k o m m i s s i o n e n a v s e t t i n g e n

Det var ett ögonblick av omständigheter, det var ett ögonblick, jag hade sett honom där, han var där, i avdelning b, avdelningen som ansågs vara mordisk, han var i avdelning a, en lugn avdelning, den inrymde interner som arbetade och ville vara lugna i fängelset, men det fanns användare, Det fanns knarklangare och det fanns en som fortfarande sitter i fängelse idag, hans namn är Delfim, jag ska förklara hans historia om ett ögonblick, han sökte upp mig, jag såg honom snabbt första gången jag träffade honom, han var klok, en bra grabb, men han hade också haft en vild barndom, på grund av den väg hans föräldrar tog, han åkte tillbaka till Kap Verde, han letade efter ett bättre liv, för de historiska band som finns i kunskapen och ses som sådana hade de hårdheten att ha levt, de levde inte ett liv som var mycket lätt, de var tvungna att bo i ungerska kvartalet, ett kvarter med människor mestadels från Kap Verde, byggandet av husen var inte särskilt bra men de erbjöd minimivillkoren att inte sova på gatan, ha tak över huvudet, hur eländiga de än var, de var utbildade, husen hölls rena och hade städningen hos dem som hade en riktig utbildning, men där ser du, det fanns social ojämlikhet, de var tvungna att arbeta hårt och dessa människor är

De tyckte om att skämma bort sina barn, men de hade ingen tid för dem, de var tvungna att arbeta för att få ett ärligt liv, ett liv med välbefinnande, det är deras eget och ibland kan främlingskapet orsaka en chock, barnen börjar växa, de tillbringar mycket tid borta från sina föräldrar, det legitima kravet när du vill bli vuxen, att ha oberoende, att ha självförsörjning, att söka det som var bra, men han föll i droger, det var en kontakt precis som den jag hade när jag avtjänade tid, Men sedan släppte jag det, eftersom jag förlorade ögonkontakten och eftersom jag inte hade tid att ha en mer direkt kontakt, kom jag inte ihåg honom, men han kom till mig, jag var i B-flygeln och jag gjorde mycket sport och han passerar mig och sa om han ville spela kort, det typiska kapverdianska spelet bisca, och jag blev vän med honom där, men det varade mycket längre, det varar till idag, men då använde han redan heroin, och det var då jag kom ihåg att jag hade sett honom i Intendente, mörka affärer gjordes där, den svarta marknaden där allt är okej, så länge ingen skadar någon, det var vid en vild tid som jag insåg vid första anblicken att pojken var smart, han hade själ, hans utseende presenterade en stor rasta, vild, men väl behandlad, det var bilden av det första ögonblicket när jag såg honom, och jag insåg att han var en pojke som i samhällets ögon, sågs som en sådan, den laglöse, mannen som lever i utkanten av samhället, men vi vill alla ha ett tryggt välbefinnande för att kunna försäkra oss själva, för att kunna ta hand om vårt välbefinnande, om mänsklig jämlikhet där det är värt att säga att vi alla lever med allt detta vi har skapat, men vi vet också att det goda går sida vid sida med det onda, de handlingar som kan komma från det ger den svåraste vägen att leva, han hade flyttats från avdelning A till avdelning B, han stannade kvar i cellen

samma morgon efter natten för överföringen återvände tiquinho till wing a, han hade gjort en överenskommelse med ledningen, att samarbeta genom att sätta den andra på tjurens huvud, det är ett annat uttryck som också används i slang som betyder att lämna den andra hängande, Den natten pratade vi genom fönstret och kunde kontakta varandra på det sättet, vi var mycket nära, och jag hörde mycket ljud i cellen, det fångade min uppmärksamhet, i fängelset måste vi ha en uppfattning om fara, det är det som får oss att leva och hjälper oss att vinna, det ger oss själen att vilja vara, den själ som vi alla vill förkroppsliga, en stark själ full av mod och skicklighet och listighet.

Den natten innan nästa morgon talade vi genom fönstret, eftersom jag hörde ljud frågade jag:

- vem är där?

Jag hade hört lite oväsen, berättade han för mig:

- jag är hugo, jag är här plus tiquinho.

Det var deras sätt att straffa honom, för det faktum, att de hade begått samma dag som de flyttades till avdelning b, det var rutin var då han sa till mig när de öppnar dörrarna i detta fall cellerna kommer med mig till avdelning a, men han sa till mig att hålla tyst, men jag tänkte, det handlade om hugo, han var stjärnan, han var mannen för tillfället, han var beroende av heroin, han krävde att människohandlarna skulle förse honom med droger utan pengar,

Det var en skyldighet, han krävde det, en rebellisk pojke på ett enormt sätt, det var då överfallet skedde, jag lät dörrarna stå öppna och gick inte ut, men jag visste att han skulle, jag visste att han hade haft lite hetta i a-vingen, ett slangord för hetta också, vilket kan förstås som i kriminell slang en rutinmässig händelse av dem som går i regnet blir blöta.

Sedan lämnade jag cellen, jag gjorde min vanliga rutin att äta frukost, sedan gå till tåget, gå till skolan, gå på lektioner, den morgonen med frukost, jag tyckte det var konstigt att inte se dem eftersom detta var min rutin var att söka också, jag var beroende, men jag var inte riktigt beroende ännu, men jag hade redan gjort några rån och hade redan pressat några pengar, under morgonen kom de för att berätta för mig, pojkarna som också var användare kallades piranhas, de sökte livet på ett mer ärligt sätt, men alltid bedrägligt eftersom beroende också ledde dem till det, hugo gick till säkerhetspaviljongen med tiquinho, men en annan dök upp zé bola, han bodde i chelas och hade aldrig en bra känsla med honom eftersom jag gav honom några byxor från en träningsoverall till emílio bairro alto och han ville råna emílio. han visste att byxorna var mina och hade redan provocerat mig flera gånger, men jag brydde mig aldrig, emílio bairro alto växte upp precis där i bairro alto och han var fräck, vi hade samma uppväxt och han ville försvara det som var mitt, han ville försvara äran av att vara en bairrista och att ha en barndomsanknytning: Zé bola var robust och vägde omkring 90 kg., Emílio var en torr, typisk afrikansk pojke, men eftersom han var smalare försvarade han sin heder och tog itu med situationen.

diskussion, det var inte lätt, men han visste att han hade vett att leva och var tvungen att överleva frågan. Efter att Zé bola hade tagit av sig sina träningsbyxor och höll dem i handen grälade de; Jag visste att Emilio skulle vinna, men jag trodde aldrig att det skulle sluta så här. Han ville skicka honom från tredje våningen, han tog tag i hans ben, Emilio gjorde vad han hade lärt sig, i sista hand, jag är den som måste rädda mig själv, han tog tag i hans hals och tvingade honom att bryta den, det vill säga, i det ögonblick han tog tag i hans hals ville han inte släppa taget, det fanns ett räcke framför honom eller vid ingången till cellerna, Det erbjöd inte mycket säkerhet, i det här fallet blev det oförutsägbart, sedan första ögonblicket trodde jag att de skulle falla, jag förutsåg förväntan på handlingen, men sedan tänkte jag och jag hade fortfarande några sekunder efter att jag såg och förutspådde och jag trodde att det inte skulle hända, men det gjorde det, Emilio grep tag i hans hals och släppte inte taget, och med den kraft som Zébal gjorde, förenade han två monumentala krafter, De föll från tredje våningen, jag trodde till och med att skadorna skulle bli större, jag trodde till och med att en av dem kunde dö i den situationen, men lyckligtvis räddades de, förnuftets kraft vinner alltid, jag tror att det är livet, jag har flytt från ämnet, för att kunna förklara hela kursen som togs, inom detta sammanhang där vi alltid träffar människor, Vi håller kontakten eftersom det är de som hjälper oss att prata och diskutera situationer, allt är trevligt om det ses och görs på detta sätt, vi kan till och med ha ett liv kopplat till drogmissbruk, men vi mår bra eftersom vi är beroende av droger, men vi är människor som diskuterar en mängd olika teman, från det mest banala, från det enklaste som fotboll till det mest vetenskapliga, vi läser mycket så att vi sedan kan

diskutera, det var alltid vår styrka var att läsa, ja ja som jag lämnade längre tillbaka här ville bara visa varför jag säger att jag aldrig hade bra "känsla" med zé bola, zé bola bröt armen, till Emilio ingenting hände med honom, var oskadad, men var den dagen sovande på sjukhus, för förebyggande. Jag var glad att se att de kom undan med det, jag förlät honom handlingen, men jag vet att han alltid har ogillat mig, men jag förstod situationen och lät honom gå.

Det var den dagen på förmiddagen, kanske runt klockan 11 på förmiddagen som Zé bola också hade gått till säkerhetspaviljongen, jag visste att Hugo var med honom, jag hade sett honom några gånger, de var i säkerhetspaviljongen och de tog det strängaste straffet i fängelset, det kallas limp, det är isolering, du behöver inte ha någonting i din cell förutom de grundläggande sakerna, du har en handduk, du har några lakan, du har en bok att läsa, du får inte ha tändare i din cell och du är inlåst 23 timmar om dagen, det är alltid svårt att övervinna men vi vänjer oss till slut vid dessa sanktioner, eftersom vi har gått igenom detta tidigare, att vara i häkte, att vara i häkte och leva i den situationen, men vi tyckte inte om att leva så, vi visste att den som går i regnet blir våt.

All ondska var detta och till dem som hade utfört straffet och saker skulle sluta där, men nej, Hugo i rånet knivhögg delfim två gånger i magen, de behandlade mannen illa, att beröva honom små saker, några gram heroin och cirka 30 contos, det skulle vara cirka 10 gram, en man som skulle betala priset för sitt smeknamn delfim, patinhas, patinhas eftersom han greps för att råna ett tåg, de gjorde en död man, det var det

Ett mycket välkänt och omtalat rån på den tiden, ett topprån, eftersom det handlade om mycket pengar, det var en orimlig summa, på den tiden var det tågen som transporterade pengarna från bankerna mellan Sintra och Lissabon. Rånet skedde precis där, vid utgången av tåget från Sintra-Lissabon och det fanns en död man, men de lyckades aldrig bevisa att han var den som begick mordet, de lyckades aldrig bevisa att han var den verkliga hjärnan bakom mordet, men han dömdes och under hela sitt fängelseliv utsattes han för flera räder som kom och tog drogerna från honom, han gav inte droger till någon, det vill säga han sålde dem, han behöll sina egna droger, han hade kassaskåp i cellen, bara med en lash kunde de komma dit, men det är för nu.

Han hade smeknamnet ducky, han fick detta smeknamn eftersom han inte litade på någon, han gav inte till någon, han visste att en hand kunde tvätta den andra, det vill säga, han kunde ge, han kunde hjälpa när människor bad honom om hjälp och hugo var en rebellisk pojke, han var klängig. En sekvens följde efter dessa händelser, delfim förflyttades till coimbra, tiquinho vale de jews, under tiden även jag; det var år 1998, närmare bestämt den 27 juni, jag hade redan separerat från hugo, han satt i en annan cell, det fanns faktorer som ledde till detta, de andra kamraterna som sökte upp honom var piranhas, för varje dag stal de cirka 30 till 40 gram för att röka och konsumera, de lockade publiken genom det faktum att de alltid var orienterade, Det kallas efterdyningarna av narkotikamissbruk och det var vid den tiden som han blev halt, vi bestämde att vi skulle stanna i samma cell, men dessa pirayor talade alltid illa om mig, för dem var jag ytterligare en sten i vägen, det tog bort deras manöverutrymme eftersom de visste att jag var den

Jag var en riktig slampa och fick vänner för att jag visste hur jag skulle komma överens med dem.

Jag visste hur jag skulle ge mig till trivseln i situationens sammanhang och det var att dessa sådana människor som samexisterade med mig i stundens omständigheter, de sade illa om mig, de talade illa om mig, allt i avsikt att lyckas dra nytta av vad grabben ordnat, de ville ha uppmärksamheten för sig och de ville ha uppmärksamheten för sig så att de kunde vara dem att vara friska, med andra ord att alltid få baksmällan borttagen, jag brydde mig inte om det jag visste att livet var sådant att alla vill vara friska och att vara tacksamma för sin vinst för egen nytta, Men de var alltid de som jag behövde, de behövde mig också, vi blev en enad styrka, det vill säga, om de ville ha ettrån skulle de få vår hjälp, men för det skulle de också behöva betala och det var vid den tiden som jag blev förflyttad för att ta en kurs i Vale de judeus, jag hade redan två eller tre månaders kurs när hugo rasta blev förflyttad till vale de judeus, När Hugo Rasta kom tog jag emot honom som en bror, på grund av den vänskap jag redan hade med honom. Det finns fyra flyglar i Vale de Judeus - flygel A, B, C och D. Jag var i flygel D, jag var i flygeln med Delfim, som redan hade förflyttats från Coimbra till Vale de Judeus och det var där jag sa till Hugo om han ville stanna i min cell, han ville det, men det fanns en annan fråga som han var rädd för, eftersom han redan hade försökt att döda Delfim i Linhó, Han ville skicka ner mannen från tredje våningen, och hans kusin Bento hindrade honom från att göra det, men han ville inte stanna med mig i min cell, inte för att han inte ville, men han fruktade hämnd från Delfim, han hade redan gjort flera saker i fängelset, han hade respekt, han var en man som lätt hämnades, han var känd som sådan, men jag sa åt honom att glömma det, mannen kommer inte att hämnas på

ti, ingen kommer att hämnas, jag hade en bra relation med delfim berättade för honom flera gånger att jag inte gillade vad de gjorde mot honom och han hade sagt till mig att han redan hade glömt.

Jag gick kursen, och dessa överföringar kom från en misshandel som hände i Linhó, Hugo Rasta och Cadete anklagades i ett mordfall som hände i Linhó. Vi var ganska unga när vi kom från Linhó. Jag skulle kunna nämna alla deras namn, men jag ska inte bara nämna några av dem, tiquinho, jonhson, den riktiga fotbollspelaren, han representerade alla lag från de kedjor där han var eller hade varit, toni gaivota, han hade förflyttats eftersom han också hade rånat knarklangare i Linhó, det fanns också Zé Tó, jag hade bott mycket med honom, han var inte i fängelse ännu, jag bodde med honom under samma tak, med några vänner, jag hade mina och han hade sina.

Men det märkliga med denna historia var omvänt för mig, jag träffade en tjej som var hästmissbrukare och hon var också prostituerad, i själva verket var de båda prostituerade, jag tyckte inte om att leva beroende av en kvinna, men jag gillade henne till den grad att jag bodde med henne. Vid den tiden använde jag bara kokain, jag accepterade inte att hon använde heroin och kokain särskilt bra, men jag höll förhållandet igång, jag gillade henne och Zé Tó och Ana var också drogmissbrukare och det märkliga med den här historien är att jag alltid sa åt Zé Tó att lämna hästen, jag sa alltid att jag inte skulle använda heroin, Senare blev jag beroende i fängelset och under den tid jag var i Vale de Jude fanns det rasta, tiquinho, det var bra tider, det fanns mycket material på marknaden, med andra ord, det fanns mycket droger och Vale de Jude är ett respekterat fängelse, där många män passerar som har dömts till maximala straff och alltid

Det hade rykte om sig att vara ett farligt fängelse, mord hade alltid inträffat där, så det var ett fängelse med ett tungt rykte.

Eftersom det fanns mycket material på marknaden ville alla sälja för att få mer material, då börjar tvisten mellan delfim och pinóquio, den riktiga satt i fängelse för internationell narkotikahandel, han var ledaren och som mannen redan hade ett register i fängelser från norr till söder i Portugal, och det var då det började igen vad han inte ville se eller veta. Pinocchio betalade hugo en stor mängd droger för att slå delfim, han kom in i det och våldsamt attackerade mannen i omklädningsrummet, allt på grund av avundsjuka; delfim sålde de större paketen och deras var svagare, det är därför pinocchio betalade för att slå upp delfim.

Det var en händelse som inte var särskilt trevlig, men tiden kom också, eftersom jag redan hade ett internt register och redan hade avtjänat olika straff, började jag få problem, jag började jagas av en individ som heter Marcio, han satt i fängelse för att ha mördat sin bror, Och eftersom jag behövde röka varje dag började jag göra insamlingar och det var i en av dessa insamlingar som Marcio dök upp, han ville inte låta mig ta pengarna, han trodde att han hade rätt eftersom han hade varit där fler år än jag, han satte dit mig, med andra ord ville han undvika att jag inte tog insamlingspengarna, eftersom han också hade pengar att ta emot. Vi hade en ordväxling där han visade fysisk styrka, men ingenting hände, jag gick därifrån med mina pengar, men det var början på att vinna en fiende, jag spelade till och med en fotbollsmatch där en volym tobak stod på spel för det lag som vann,

han spelade i motståndarlaget, jag spelade med gruppen som hade kommit från linhó, min bestod av toni gaivota, jorge, zé tó och luís och vi var atleter och vi visste hur man spelade, vi ville vinna även om vi för det måste underskatta motståndaren och det var vad som hände, vi förlorade, vi förlorade matchen eftersom jag var huvudspelaren, jag hade pantsatt min tv-apparat i girighet att vinna en volym, Jag hade pantsatt den på ramon, zigenaren, han hade redan ett långt förflutet, han var en man som slagits i mitten, eftersom jag inte ville förlora sa jag att jag inte skulle betala, de blev alla upprörda på mig och krävde volymen tobak, men de höll tyst, det var då den här killen marcão fortsatte säga att han ville ha volymen och jag accepterade eftersom jag inte hade rätt, det hade varit spelets kombination, han var en idrottare, han kämpade alltid för anledning och undvikande problem när han var tvungen att undvika dem. Jag fortsatte, men den där pojken fortsatte att försöka provocera mig; En dag skulle jag gå till snickerikursen, det var därför jag hade gått dit, till den judiska dalen, den dagen hände det oundvikliga, vakten gick för att öppna min cell, jag stannade sällan i cellen, men den dagen var jag frustrerad, jag hade inte rökt tillräckligt med droger, jag skulle lämna genom räcket för att gå ner till kursen och när jag gick förbi den stora marshal dök upp, han stötte på mig eftersom jag var frustrerad och eftersom det hade förekommit tidigare Jag tvekade inte, jag slog och han reagerade, men han hade inte en chans, jag hade redan studerat honom, han var en kämpe, men han var desperat att provocera det som hände, det var sensationellt, jag menar, jag fick inget straff eftersom chefen för flygeln var där den dagen, Edward, det var hans namn, en man som var ungefär två meter lång, fysiskt stark, han var en ärlig man, han var en rak man och han lämnade det så där.

Jag fortsatte kursen och var alltid uppmärksam på eventuella angrepp från hans sida, när jag blev medveten om att han hade tagit sig tid att provocera mig och därför vidtog jag försiktighetsåtgärder, det som vi alla har instinkt för, sunt förnuft har kallat kvinnor det sjätte sinnet, men män har det också. Det sjätte sinnet är det oförutsedda, det är att veta hur man spelar och veta hur man är och respekterar, ingenting hände efter det, jag försökte nästa att provocera, men det lyckades inte eftersom min kärna var stark, det garanterades av Hugo Rasta, en av de mest respekterade männen under den tid som jag bodde i kloster, jag bara inte ansåg honom vara den första eftersom den första, mig; allt han lärde sig, modet han visade, jag hade redan haft modet och jag hade redan klarat det, jag absorberade, jag absorberade modet av att veta att jag hade en krigare där, en lojal man, en poet, en man som gillade poesi, men även i det var jag bättre än honom. Jag tyckte om att lyssna på honom, jag skrev flera verser, en av dem tillägnad honom, jag var bäst, jag var den karismatiska figuren för den tid jag levde, jag var skarpsinnig, jag var stark, jag var ohämmad, jag lyckades ta mig in mitt i, där jag levde med resten av fängelsebefolkningen, jag fångade många, men de var alla fredliga människor, människor som arbetade, men inte jag. När jag slutade arbeta och gick kursen blev jag vad jag inte ville bli, mörkrets lejon, jag återvände till lino, det var då allt utvecklades till min fördel eftersom jag hade återvänt till det hus där jag redan hade varit och hade dominerat, det var bekräftelsen på min existens, pånyttfödelsen av den dominans som jag redan hade i det huset, eftersom jag hade behållit respekten, det var svårt att tugga, då bestämde jag mig för att leta efter enklare sätt att överleva av de svåra som jag redan hade hittat.

Det är ett centralt fängelse i Lissabon, det rymde alla typer,

söner av bitches som finns i livet, vissa gick in i brott av en slump, andra gick in i brott för

Jag fruktade inget annat än mig själv, eftersom jag redan hade gjort allt, från att vara den gode, vännen, beskyddaren, medlaren, den som förstod alla situationer, som var bittra, som sades av dem som ventilerade sina känslor på mig, eftersom jag kände stort medlidande, jag hade tagit på mig känslan av enhet och jag ville inte gå in i desillusionering. Jag fortsatte min väg för att få villkorlig frigivning, men det var fortfarande en tid kvar innan jag kunde njuta av den, jag fattade beslutet att jag inte skulle göra något som skulle skada mig, utan snarare arbeta för att få frihet, det hela blev komplicerat eftersom jag stod inför ett välstrukturerat kommando av ledningen, men jag kunde ha vunnit allt med den ledningen. Vid den tiden accepterade jag inte att motivet som togs av den riktningen var så stel, att det var en auktoritär regim, för jag var inte på väg att acceptera den regimen, jag ville komma ut ur fängelset snabbare, men det blev ännu svårare, men jag lämnar det till senare till läsarna så att de kan förstå en hel resa som jag aldrig tröttnar på att upprepa, svårt att tugga, ja det var vid tidpunkten för Manuel T. övergång; den direktör som jag hade hittat ersattes av João G. Mannen som hade kommit från Macao, en före detta inspektör för rättsväsendet, en man som redan hade genomlevt en attack från den maffia som var etablerad i Macao, med smeknamnet 24-karatsmaffian.

Han utsattes för försöket, han undkom, men livvakten dödades, han gick upp, han kom till förvaltningen av lino, straight man, han gillade mig när han såg mig, han skickade mig ett meddelande om att han hade förtroende för mig, men jag ringde inte

För jag var medveten om varelsens förvandling, jag såg mig själv som skorpionkungen, den med gift i blodet, jag ringde honom inte och genom att inte ringa förlorade jag.

Det började med ett minimistraff i bostadscellen, det var ett straff, det var inte hårt, det ansågs vara ett normalt straff i den sociala rytmen inne i fängelset, men för mig blev det en mardröm, jag accepterade inte ett sådant straff. Regissören, João G. Han kom till min cell för att prata med mig, för att hjälpa mig, jag accepterade inte sådan hjälp, jag var misstänksam mot den tro han hade, han hade rätt, han krävde i utbyte ett direkt samarbete med allt han ville veta, jag var inte villig till det, eftersom det aldrig var av mig att samarbeta i dessa tjänster, men det var hans bevis på vilken bra man han var. Från det straffet kom det värsta, jag hade tagit två psykotropiska droger, vid mitt fönster fanns: jägaren, chibanga och piranha, det var jägaren som gav mig de två psykotropiska drogerna, en examen från tjänsten passerade, han var mannen som hade lett mig till att vara i cellstraffet, sampaio var hans namn. Eftersom jag fortfarande var påverkad av psykofarmaka blev jag rasande när jag såg Sampaio passera framför min cell, jag slog sönder hela cellen, jag satte eld på madrassen, jag gick ut, när vakterna kom för att hjälpa mig flydde jag, jag gick ut på gården, jag tog en pinne och två stenar och skrev på min högra arm: hämnd, grym önskan. Den dagen var jag redo att döda, vakterna eller vem som än kom i min väg, men de var smarta som alltid, de kom för att prata med mig, de hade ingen annan utväg, eftersom de visste att jag var rasande och hade en hel flygel för att försvara mig om jag så förkunnade, men jag stannade inte ensam, eftersom jag inte visste hur man kämpar utan att ha rätt, efter några timmar accepterade jag återlösning, det är det perioden när vi avslutar förhandlingar och så att jag inte

skulle följa alltför mycket, accepterade jag...

att de gav mig 20 dagars disciplincell, det är halt, för det var då jag träffade alfredo m, psp, den tidigare goe, han var en rackare, han utnyttjade staten för att starta sin funktion i maffian, han var en hård man eftersom han hade varit en medeltung boxningsmästare, jag kände honom väl, och det var då, när jag föll i den disciplinära cellen, jag hade en episod som jag inte ville ha och som kunde ha tagit hans liv, eftersom han redan hade antecedenter med de svarta som hade gått till att uppfylla disciplinära sanktioner, Det var en modig tid, jag visste redan vad som hände och jag hade redan sagt högt att jag inte skulle få ett sådant antal slag av honom, eftersom ledningen var tvivelaktig, det gjordes en maffia av alla svarta som föll i straff och hade begått eller tagit något straff till följd av respektlöshet mot vakterna eller tjänster, anställda eller ledning, skulle betala genom Alfredo M., han hade varit ex-psp, ex-cop, han kände många av dem och jag kände honom redan som sådan, men genom att proklamera högt och tala direkt till marinkåren, gav han mig käppen, jag föll i straff, jag visste att alfredo m. skulle komma till mig, men det var då jag hade fel. De försökte döda mig när jag gick till omklädningsrummet för att ta ett bad, de lyckades inte, med honom fanns det ytterligare två poliser i skydd som inte kunde göra något mot mig. Det var då jag visade mitt skäl att leva, det hade ingjuts av en fråga om att bli en bairrista, för det hade jag redan, jag bodde i grannskapet.

Jag förlorade min far tidigt, jag blev vuxen tidigare, och detta fick återverkningar på det liv jag senare levde. Så är det, erfarenhet är transcendensen av framtiden, uppfostrans livsstil faller på den och när den är svår är vi tvungna att ha en strängare uppfostran, det leder till något i tidig ålder som ingen förmodligen vill önska sig.

Det var vid den här tiden som jag redan hade passerat fasen av marcão, det var vid den här tiden som jag började vilja ha mer anledningen, det måste ha ett beslut på nivån av följeslagare och av riktningen, men jag visste att i mitten om det trängde in i övervakningen som bestod av vakter och chefer, fick jag, Jag lyckades förvärva och blanda mig i en annan varelse, men som inte var mer än en varelse som var lika med mig, ibland är det en fråga om möjligheter, jag sökte, söker och kommer att söka att få den lusitaniska själen, jag är en ättling till den lusitaniska rasen av den vilda rasen, den har redan befallt världen, det är uppenbart att ärftligheten existerar. Ibland ställer vi följande fråga, varför existerar vi, vilka är vi, var lever vi, det är frågor som får oss att tvivla på livet, men vi vet att vi måste vinna, allt var programmerat för att bli så, jag fortsatte, min fängelseväg, senare efter marcão-fighten följde uppträdandet av den grupp som utgjorde övervakningstjänsterna som kallades fängelsevakter, Jag fångade bra killar, jag fångade allt, men ärligt talat ville de också bara leva, de ville aldrig skada mig och jag ville ignorera, där är det, tidigt lärde jag mig inte att du inte alltid kan vinna, jag var på en ogästvänlig plats, en plats där livet inte var värt någonting, jag hade inget intresse av att värdera den sanna meningen med människan som inte är att tjäna.

Jag tjänade, jag tjänade allt jag hade att tjäna, jag var lydig, jag visste att i politisk makt, i social makt, i repressiv makt finns det alltid en sak, du måste veta hur man förlåter. Jag kunde ha blivit en hjälte som hyllades av dem, jag gick tillbaka till den judiska dalen tills jag blev avstängd från kursen, jag gick tillbaka till den judiska dalen, till Linhó hittade jag samma chef eftersom de var vad jag inte ville hitta, jag gjorde uppror mot allt och alla för allt jag hade gått igenom, det var gjort så, jag levde med allt jag kunde...

Man var tvungen att göra allt för att överleva allt eftersom fienderna var mäktiga, de var allförtärande maskiner, de kallades pirayor, det vill säga, man var tvungen att överleva allt, det fanns den diplomatiska delen, upprättandet av relationer, det vill säga, vi har en utbildare, vi har en assistent, en psykolog, en läkare och en advokat, vad är det värt för oss om det verkligen inte finns något att säga. Bara leva ögonblicket av ögonblickets omständigheter, de är enkla människor som tillfredsställer sig själva med sitt nöje och jag har haft kärlekar, platoniska kärlekar som kommer i vägen för att vara, i detta fall en man, jag hade redan haft alla livets nöjen, jag älskade en kvinna som fortfarande finns kvar i min ande i min själ i mitt levande, det var en intensiv passion, av de mest varaktiga relationer som kan existera, som förlängs. Att älska, roa, älska varelsen är behovet av att älska varelsen i hennes njutning för att överleva. Historien går direkt till den sista omständigheten av att vara, alla kände mig redan, de ville sätta mig på prov, jag mötte allt jag hade att möta, från de värsta mardrömmarna, som vi lär oss innan vi går till sängs, de är historier som berättas av far och mor, så att vi kan leva i harmoni och välbefinnande så att välbefinnandet kan råda och vi kan bevara gåvorna från ärftligheten i början av att vara, allt även om det absorberas av storlek, vidden är enorm om vi talar om union, jämställdhet i rättigheterna till att vara. Vi har alla anförtrotts ett uppdrag, det består, det kommer att fortsätta att växa, jag kommer att fortsätta att se det växa, med styrka, precision i handlingens ögonblick, för det måste jag vara exakt. Det är med förlåtelse, jag fortsatte livet som jag var tvungen att fortsätta och jag fångade ärliga, sanningsenliga människor, allt var fantastiskt, jag fångade människor som var kapabla till vad som helst, de var fast beslutna att

allt, eftersom jag hade förnuftet att leva som de hade, men de ville vara smartare, jag överträffade dem i allt, jag visste hur man kombinerar deras smarthet med mig med min visdom, de var skarpsinniga, men de ville alltid vara mer än jag, men jag kombinerade deras smarthet, jag visste hur man spelar, jag spelade också med deras kunskap med min. Jag fortsatte att leva i avskildhet, innesluten, det var en svår tid, oavsett hur mycket skönhet jag kunde se, oavsett hur mycket medkänsla jag var tvungen att ha, visste jag att vägen var en, att lämna. Jag ville aldrig skada någon, jag önskade bara att de skulle låta mig leva, jag gav mig sedan ut i den ständiga kampen, för de var alla starka, de var alla varelser, men jag brydde mig inte om det, inte heller hade jag något att göra med resten av historien framöver. Jag var hård mot mina följeslagare, mot dem alla, jag valde ingen, jag ville bara upprätthålla hierarkin i fängelset och det gjorde jag, de lydde mig alla om jag ville, men jag lät dem också leva, det var mitt sätt, droger för mig att röka och de kunde gå bra, det fanns några som grät för att jag skulle sluta för vägen var modig, en svår väg att ta inne i fängelset, jag hade inget annat val, det var utan flykt, vinna eller dö. Allt var gjort för den fördömelse som jag bar på, jag lyckades trots allt detta finna den svåra vägen, jag visste att jag kunde komma ut i mitten av domen, jag visste att jag också kunde komma ut i slutet av domen, jag inverterade allt, det vill säga, jag oroade mig inte, för jag mådde bra, jag hade fängelset under mig, det var alla mina följeslagare, det var då jag blev argare för känslan av att vara, jag visste att jag hade allierade. Jag följde ondskans väg, jag tolkades som sådan, jag trodde att jag var lejonet, men jag var beroende av heroin, en svår sak att göra, att konsumera. Jag gick in i kampen, kampen som inte har någon jämlike, jag mötte: domare och lärare och assistenter, chef för

Jag hade nytta av dem några gånger, men de var inte många, men de var inte tillräckliga för att säga att jag mådde bra, eftersom uppföljningen gav mig ett problem, det största problemet av alla var, är jag eller är jag inte, vill jag eller vill jag inte, det vill säga allt som vi kan sträva efter, var fortsättningen på allt, jag hade lärt mig, ännu bättre, jag hade upplevt en situation efter separationen mellan min far och mor. Min far var i militären, min mor arbetade inte på den tiden, sedan började hon arbeta med att städa curry och cabral, hon arbetar fortfarande där. Jag gillade min mamma, jag lärde mig inte att leva med min pappa, jag menar, jag levde, men jag var alltid tveksam, för han hade inte en bra karaktär, jag menar, hans karaktär var inkonstant, han var militär, han utförde funktioner i den portugisiska staten, jag ville ha mer, jag menar, mer än vad han byggde. Men ärftlighet genererades, bättre förklarar vanan när vi är små, vi tar alltid hänsyn till vem som ger oss, det kommer att bli vad alla filosofer sa, tillvägagångssättet till föräldrarnas exempel, eftersom det exempel som ges till oss när vi föds är det exempel att följa av vem som sätter oss i världen, i detta fall kommer det att vara ett globalt fall, att ha far och mor, det var arbetet slutsatsen av mig att växa upp. Jag blev vad jag är, en ödmjuk, fredlig varelse som vet hur man lever, jag betraktas som en typ, den som går och måste äta, jag blev den verkliga besten, jag mötte aldrig fängelse på samma sätt igen, jag blev den perfekta mördaren i alla situationer eftersom jag skulle leva, och de visste att jag var villig att döda för att leva, de valde som alltid den verkliga typen, den som dominerar alla situationer, jag svor till mig själv att jag inte skulle skada dem om de inte skadade mig. Jag fortsatte, ursinnig, ständigt vaksam på varje rörelse eller reaktion, vare sig de

vem de än var, på den globala nivån av kamrater, riktning på nivån av allt som omfattar hela varelsen i rättvisans värld, för allt detta betalade jag ett pris som var svårt att betala, för allt detta sattes allt in i mitt evenemang, alla kände mig och jag kände också dem alla, det var spelets perfektion, det var föreningen, föreningen av dem som lever och är i daglig kontakt med befolkningen, oberoende, av situationen; Som den tiger jag var visste jag inte hur man förlåter, de fruktade mig faktiskt, de var respektfulla mot mig, det var inget att göra, vi pratar om ett fängelse, vi pratar om många saker, det omfattar ett värde som är svårt att tjäna, frihet, om vi inte behöver gå igenom livets vanor som kan leda till överdrift när vi talar om konsumism, vi är konsumistiska varelser, som sådan blev jag det oövervinnerliga odjuret, jag kallade mig lejonet, jag kämpade mot odjur som jag, med ännu tuffare visdom, men jag visste inte hur man skulle förlåta.

Jag visste att det fanns många söner till en mor och att erfarenheterna av livet hade varit olika, vissa hade varit söner till goda människor och andra hade varit söner till dåliga människor, liksom allt detta vill jag bekräfta närvaron av allt som samhället har att ge, de låter identiska situationer gå utan att göra någonting, var och en behöver vara frisk, vi lever i ett samhälle där alla vill ha det bra, men det är skönheten i att se andra, Närheten, om du kommer för att vara god, kommer jag att ta emot dig väl, om du kommer för att vara dålig, kommer jag att ta emot dig dåligt och du kommer att ta allt med dig, av allt mitt dåliga varande, men jag vet också att jag måste gå, jag kan inte vara så hård, de är mer än mödrar, jag var också tvungen att respektera, jag införde en regel för att alla skulle må bra, medveten om att brott kvarstår och behovet är stort, lät jag mig ryckas med av händelserna, jag blev

kallad narkoman, den som alla föraktar, men jag hade ett värde och var erkänd, ingen, ingen skulle vara respektlös mot mig, oavsett hur svag jag kände mig för tillfället. Alla hyllade och respekterade mig, de ville ha mer av mig, jag skulle behöva vara ett föredöme, jag skulle behöva vara snällare, mer foglig och tillgiven.

Jag betalade priset för att inte visa dem vad de ville se av mig, jag var hård, jag var oförskämd, jag var allt för mitt besluts skull, jag kunde ha tjänat mer, jag kunde till och med ha gynnats mer i allt, de gillade mig, de berättade till och med sina drömmar för mig, men jag blev den best och jag ville vara. Det berodde på den situation jag levde i, instängdheten, isoleringen, jag hade kvinnor också, allt dämpades med platonisk kärlek, jag älskade dem, jag älskade dem.

Allt var en fråga om att leva ögonblicket, jag hade stora platoniska och amorösa passioner också till den punkt att ha kontakt, men jag undvek alltid att förstöra någons liv för mig för att få den vackra njutningen, jag fann inte behovet av det, jag var redan fast, jag skulle inte förstöra någons liv om de inte förstörde mitt. Jag fortsatte att älska, jag fortsatte att älska som jag bara visste hur man skulle vara, de var alla, de tillhörde min kärlek, för de älskade mig, uppriktigt, de respekterade mig, det var jag som inte levde bra, jag var fängslad, jag visste att jag måste kämpa för att erövra allt som jag hade förlorat, frihet, men det var då jag inte visste hur jag skulle sluta, direktörer, assistenter, utbildare Jag skulle ha förstått, men jag var också tvungen att sluta, sluta med allt, stjäla, använda droger, vanära andras liv, men jag var alltid god, jag misshandlade aldrig, jag slog aldrig någon om jag inte hade anledning att göra det och även om jag hade det skulle det vara svårt för mig att göra det, för själva mänsklighetens skull, jag tog alltid

med hänsyn till de moraliska värdena, värdena i varje scen, eftersom jag också är varelse, men de visste att de skulle få den största best de någonsin hade träffat, men allt var programmerat av mig, eftersom jag ville ha det på det sättet, jag lämnade dem i förväntan, i rädslan för att de skulle förlora. Allt var en fråga om lämplighet, det var en lämplighet att resa sig, konsumera och dominera, jag förstod detta tidigt, även innan jag kom in i fångelset, de var svåra timmar, dagar som aldrig skulle gå, år som jag var tvungen att uppfylla, jag dominerade eftersom jag var tvungen att kontrollera den situation som skulle följa, jag kom till och med att spela, men skämtet kostade mig pengar. Eftersom apan som spelade, apan som spelade var apan i moderns fitta, dog jag i ett spel, för jag visste hur man skulle dominera. Jag var på dagens träning, jag ville träna lite och jag föreslog honom att komma och träna med mig, det var en svag figur, det var bara på skoj, jag klämde hans hals, han förlorade sina sinnen, men i det ögonblicket kände jag en stramhet i mig som jag inte ville göra, eftersom jag blev visad, jag spelade, jag tittade på honom jag gick upp och han gick med mig, jag frågade honom om allt var ok, det fanns inget motstridigt svar, men när jag tittade på honom fick jag en känsla av att något verkligen hade hänt, eftersom han förlorade sina sinnen. Det var en övertro, jag visste inte min styrka och det började ett helvete som jag redan hade haft, jag gick upp och tittade på honom och sa till honom:

- Är du okej? Du gjorde mig orolig.

Jag visade honom alltid medkänsla för stunden, jag ville inte skada honom, jag tittade på honom, jag ville blidka all ondska, jag hade missförstått honom från utbildningen, det var överdrivet från min sida, det slutade med att han tog livet av sig, allt var i hopp om att en dag få vara i en dal av judar.

Jag hoppades att i judarnas dal jag skulle leva, det var

Det var en träning som jag inte var beredd på, min styrka var på topp, jag dominerade, för jag visste hur man dominerade, men som livet har sitt pris betalade jag ett högt pris för att ha varit för mycket man i fängelset, jag avtjänade upp till 5/6 av straffet, det vill säga, alla fångar med ett straff längre än sex år kan dra nytta av 5/6, det är en lag.

Men vi har mitten av meningen, ungefär 2/3 och sedan 5/6. Jag kom ut den 5/6 och allt var ett program till förmån för min biografi i mitt liv i isolering, inneslutet, jag hade att göra med bra människor, människor som jag förhandlade med, som ingick i ledningen, människor som jag till och med kunde älska om jag ville, sedan från tobak och jag kände ett enormt hat mot dessa människor. De var människor som inte betydde någonting för mig, bara för ledningen på grund av de funktioner de utförde. Det fanns en underchef som jag höll högt, hon var den första kvinna som antog en utmaning från mig, jag var lojal, men efteråt tänkte jag att jag hade fel, hon var den som vägrade mig min första tillfälliga frigivning efter 10 års fängelsevistelse. Hon uppskattade mig inte och krävde mitt drogtest, men jag var för smart för att inse att det skulle stanna där, jag beviljades tillfällig frigivning efter en begäran som jag gjorde till domaren. Hon beviljade mig fyra dagars tillfällig ledighet, på villkor att jag skulle höras av polisen, och de beordrade mig att göra det. Hon beviljade honom fyra dagars tillfällig ledighet, förlängd på villkor att han skulle ta drogtestet, med andra ord, manövern, de visste alltid, och jag underskattade honom också många gånger, men jag respekterade honom alltid, för han förtjänade min respekt. De var varelser som utförde sin bästa funktion, men det hände, testet var positivt för konsumtion av opiater, det vill säga heroin, cannabis, haschkonsumtion, men jag spelade till min

fördel när jag satte

Jag bad min läkare ana f. om en medicin, för det var under, eller över en hetsig diskussion som jag sökte hennes hjälp, för allt som hon hade hjälpt mig med, bad jag henne om medicinen, kallad tramal, det var det ögonblick då jag kände att jag hade en allierad, läkare ana f. Eller tramal anklagade opiater under omständigheterna i rutinerna, detta var situationen i vilken jag skulle vara ren. Jag hade anklagats för opiater, i drogscreeningstestet, och det var då jag kombinerade 2+2, med andra ord blev jag friad från drogscreeningen genom min läkare, hon hjälpte mig, skickade dokumentet som bekräftade frågan, drogscreeningen eftersom jag hade överklagat det beslut som hade fattats, min rätt var att överklaga, jag överklagade och begärde den högsta myndigheten, domaren i domstolen för verkställighet av domen, Detta är den högsta instansen för fångar att släppas fria, med fördelen att använda mitten av domen 2/3, det var en strid, jag attackerade fysiskt en fängelsevakt, det var inte för att jag ville, han sökte min berömmelse som en fånge, respekterad, men jag byggde också denna respekt, respekt, genom att respektera visste jag att jag inte kunde spela mot systemet. Systemet råder av sig själv eftersom det måste finnas social ordning, allt som man kan önska, välbefinnande, besluten var olika, jag hade allt, allt inom räckhåll för att kunna njuta av mitten av 2/3-straffet, eftersom min berömmelse var stor bland vakterna och bland kamraterna, det fanns vakter som också ville utmana mig och allt på den psykologiska och fysiska nivån och allt annat som du kan tänka på, eftersom jag visste att det kunde hända i de instanser som jag var tvungen att följa, utfrågningarna kallas också i mitten av 2/3 och 5/6 straff, ansökan grundades på den

städa upp min rapport om frågan om screening för cannabis; Men eftersom jag är en social varelse och aldrig har bott i fängelse, var jag tvungen att relatera till resten av fängelsebefolkningen och jag berättade för domaren att jag inte konsumerade något vid den tiden. Beslutet om min osäkra frigivning sköts upp eftersom det var jul och domaren skulle vara borta i två veckor, dvs. under julhelgen, men hon hade rätt och gav mig min osäkra frigivning efter nästan två och en halv månad. Men jag övervann det och höll ut bra fram till dagen då jag skulle lämna den otrygga anställningen, han gav mig fyra dagars förlängd otrygg tjänstledighet, som avslutades framgångsrikt. Men det skulle bli en tuffare fråga för mig, eftersom jag var tvungen att vara mer respektfull och hålla mig borta från problem, men så snart jag kom in, två månader efter min osäkra period, skulle det finnas någon som ville komma i vägen för mig och det hände. Jag blev inblandad i ett slagsmål där pojken behandlades lite illa, men jag hade tur att han var en individ, en individ med en mans repertoar, vi låstes in i cellerna, på order av utredningen, med detta hördes vi, jag skickade honom ett papper där jag bad om ursäkt så att han inte skulle vara i vägen för mig, det fanns ingen anledning till det. Vi hördes, chefen som hörde oss var den tyska herden, hans smeknamn, först ville han inte höra pojken eftersom han sa att det inte kunde vara, det kunde inte ha varit ett skämt, eftersom han hade försökt att slå mig med en kniv. Sedan lyckades han acceptera

Pojkens version och han ringde mig och jag berättade samma version för honom, att det var en träning, ett skämt, att det kunde ha slutat illa, han accepterade inte heller särskilt bra den version som jag hade berättat för honom, det vill säga, eftersom han var en misshandlad vakt, hade han redan många års tjänst och hade att göra med "casdatrolas", det är det namn som ges till dem som redan har många år i fängelse, ingenting hände med mig eller pojken, de tog oss ur bestraffningen.

Jag fortsatte att leva ett normalt liv, jag började undvika problem ännu mer, jag lyckades ta ytterligare fyra tillfälliga ledigheter, och sedan hände det igen, mars 2007, jag hade 11 dagar kvar att ta ytterligare en tillfällig ledighet, i början av april hade jag lurat en person med droger, dvs. jag gav honom sand istället för riktiga grejer, han kom till mig, jag kunde inte slå honom för då skulle jag bli straffad denna gång, jag hade redan varnats, jag försvarade mig bara och det var det.

Men ett problem kommer aldrig ensamt, jag lät det passera, det är vad som hände i tillkomsten av denna anledning, det utvecklades vad som inte kunde ha utvecklats, igen en riga, men den här gången skulle jag inte komma undan med det, de skulle skära min prekära och det är vad som hände. Jag kallade en individ till min cell för att få information eftersom denna individ inte gillade mitt sätt att vara, och jag hade svurit till mannen som gav mig informationen, galen nuno, en riktig krigare, han tyckte också om det osäkra som jag, jag hade svurit till honom för min brorson, att jag inte skulle göra någonting, att jag bara ville veta namnet, jag insisterade en hel dag på löftet att jag inte skulle göra någonting, vi var nästan vid stängningstiden för cellerna, jag kallade individen till min cell, jag frågade honom orsaken till att han pratade om något... Læs mer

Jag visste att crazy nuno aldrig skulle ljuga för mig i en situation som denna, han var en av de män som jag alltid respekterade eftersom han också var en sann krigare. Jag överföll honom och det var då vakten kom in i min cell och såg mannen livlös på golvet från slaget som jag slog honom, men vakten såg ingenting, han såg bara mannen falla, han kunde inte säga något utan att ha bevittnat det, men den killen var en råtta, det skulle komplicera min situation, Men jag visste ändå att jag inte skulle komma undan med det, för jag hade aldrig tjallat på någon, och de var ivriga att straffa mig, ledningen, cheferna var ivriga att straffa mig för allt, för jag höll aldrig tyst om de krav som fångarna ställde för att göra anspråk på någonting. Jag sågs alltid som en sådan, en anstiftare av dessa orsaker eller former av kamp och det var då de gav mig fem dagars straff, jag avtjänade dem i cellen, det var ett lättare straff, jag försvarade mig genom att hävda att individen hade mått dåligt och fallit och han sa sin version, att han verkligen hade blivit slagen och detta hände vid en tidpunkt då min 2/3 var på väg att bli bedömd. Jag skulle ha en god chans att komma ut utan att något skulle skada mig, dvs. inga disciplinära påföljder däremellan. Men den här gången skulle jag bli tvungen att förklara mig oskyldig när jag hördes för min 2/3, jag sa till läkaren att jag var oskyldig och att jag inte hade angripit någon, att inte ta hänsyn till det, jag kände mig förfördelad av situationen, men jag väntade på beslutet och beslutet skar bort möjligheten för mig att lämna vid 2/3 och jag kunde bara dra direkt nytta av en ny bedömning, från bedömningen av min 5/6 av domen, dvs. jag skulle vara tvungen att lämna vid 5/6 eftersom lagen gynnar mig där, i detta fall gynnar den mig, jag skulle lämna ändå vid 5/6, men jag skulle ...

Jag fick straffet i mars och hördes i maj samma år i samband med prövningen av den villkorliga frigivningen. Straffet gavs till mig i mars och jag hördes i maj samma år, för bedömningen av den villkorliga frigivningen, beslutet om 2/3-delen hade ännu inte kommit, och det var då som mitt liv kunde ha blivit ännu mer komplicerat, jag kände ångest, sorg, men jag visste också att huvuddelen av min dom redan hade passerat. Det var då en annan situation inträffade, denna gång med en vakt, det kunde ha varit en situation som kunde ha passerat, om det inte vore för att vakten hade talat till mig på ett hårt och tufft sätt, jag lydde inte hans order, jag slog honom i ansiktet, han var ensam med mig, men en annan vakt dök upp, han anslöt sig snabbt till sin kollega och de anslöt sig till mig för att misshandla mig, jag slog honom inte mer, de slutade också snabbt att försöka misshandla mig, de bad mig bara att gå till sjukavdelningens väntrum, Jag sa till dem att ingenting hade hänt, jag hade bara inte följt ordern, för eftersom vakten fortfarande blödde från munnen visste de att det hade varit en aggression på något sätt, från en enkel aggression till en oavsiktlig situation och det var vad jag sa till dem, jag hade ingen anledning att attackera vakten, jag pratade till och med bra med honom, jag sa också till dem att det hade varit en olycka och det är vad jag alltid har hävdad.

De låste in mig i väntan på utredningen, ringde Jewish Valleys säkerhetsavdelning, ringde inskrivningen. Men jag var villig att gå vidare med min tes om att det verkligen hade varit en olycka, jag kunde inte erkänna att det var en ofrivillig handling, då skulle jag ha förlorat.

Så jag var tvungen att basera mitt argument på det faktum att om jag ville föra denna tes framåt, måste det finnas en motsägelse mellan vakterna. Mjölkvakten var den som angrep mig, men han skrev heller aldrig att jag faktiskt angrep honom, den som rapporterade det var den andra vakten, som hade tagit en pojke dit som var i skydd, han hade också gått till sjukhuset, det är rutin, när den intagne är i skydd, måste han åtföljas av vakter, jag vet faktiskt att han såg vad jag gjorde, eftersom han bevittnade allt, så det var han som rapporterade det till mig att straffas med en disciplinär sanktion som tog mig till domstol också.

Men den dag jag hördes på åklagarmyndigheten fick jag veta att ett fall hade lämnats in för påstådd aggression mot vakten "leite", men den person som följde med mig den dagen var vakten "oliveira", vaktens historia med mig, var en vänskap som jag skapat i fängelset, jag deltog i en kurs om kontorsprogram på datornivå, jag hade en monitor som hette lina, jag blev kär i henne utan att vilja och den vakten, oliveira, tyckte också om henne och han tog hennes klippning. Han visste att jag tyckte om henne och att hon tyckte om mig, så där började bandet, han vann min vänskap, han kunde ha talat illa om mig för att vilja stanna hos henne, han började tala mer med mig, och han lyssnade på mina uttalanden på det offentliga ministeriet, och han skrev ner allt jag hade sagt, jag höll fast vid tesen att det hade varit en olycka, eftersom jag aldrig hade kunnat föreställa mig att den vakten skulle hjälpa mig, han började tycka om mig, efter det hamnade han i Monsanto, ett fängelse som byggdes om från ett vanligt fängelse till ett högsäkerhetsfängelse, det var där i maj 2007 som fängelset invigdes, under tiden åkte jag till Monsanto eftersom jag var tvungen att vänta på att processen skulle utvecklas, ett komplicerat fängelse byggdes för att inrymma

terroristbrott, mer våldsamma brott, kriminella organisationer, vi är alltid övervakade, ständigt, eftersom vi lever i en strängare regim, det vill säga, i början var fångarna alla handfångslade för att lämna cellen, de hade bara en timmes rekreation per dag. Men jag var där först i maj 2008, jag var också inlåst i cellen under en lång tid, men jag fick inte handbojorna längre, jag fick en regim som inte är öppen, men vi hade andra sysselsättningar, vi hade fotboll, handboll och gym, vi kunde också gå till biblioteket, men allt var uppdelat, det var inte allt på samma dag.

Jag gick till svars och försvarade samma tes igen, men när jag klev ur bilen för att gå till förhandlingsalen såg jag att vakten leite, den kränkta parten hade sällskap av vakten oliveira och jag var långt ifrån att tro att jag skulle få en trevlig överraskning när jag började lyssna på vakten leites uttalande, jag hörde den tes som jag hade försvarat när jag förhördes vid det offentliga ministeriet och det var då jag kände att vakten oliveira hade hjälpt mig. Domstolen sa också att de inte var övertygade om att det verkligen var en olycka, men de gjorde vad de måste göra, om det inte finns några bevis på motsatsen kan ingen dömas. Jag frikändes och min advokat var också utmärkt, eftersom jag hade väntat på rättegången i högsäkerhetsfängelset i Monsanto, gjorde de en utvärdering, jag hade exakt två månader kvar att gå fri och de överförde mig till

i.p. De alcoentre, jag hade redan tillbringat tid i det fängelset, jag förflyttades dit efter flera klagomål som jag hade gjort i fängelset, det är ett öppet fängelse som kallas kolonifängelset, när jag missade två månader skickade de tillbaka mig till

där, för att gå ut på gatan, gick jag ut.

Jag ville verkligen sitta i ett öppet fängelse, eftersom jag tillbringade ett och ett halvt år på Monsanto och oavsett hur många yrken vi har där, är det en mycket sluten regim.

Det var svårt att övervinna, även jag som redan hade mycket erfarenhet av dessa fängelser och det var just där i Monsanto som jag slutade med heroin, det var omöjligt för droger att komma in där eftersom ingen mat eller något utifrån kunde komma in, besöket hade ett glas som inte tillät fysisk kontakt, men jag sa alltid till mig själv att av allt ont som hände mig hade jag en fördel och jag slutade använda heroin.

*** stängning *** Pink

Floyd - us and them " us

and them

Och trots allt är vi bara vanliga män

Jag och du

Bara Gud vet

Det är inte vad vi skulle välja att göra framåt han grät från baksidan och den främre rankan dog

Och generalen satt och linjerna på kartan rörde sig från sida till sida svart och blått

Och vem vet vad som är vad och vem som är vem

Upp och ner

Och i slutändan är det bara runt 'n runt har du inte hört att det är en strid om ord som affischbäraren ropade

Lyssna min son, sa mannen med
pistolen Det finns plats för dig där inne

"Jag menar, de kommer inte att döda dig, så om du ger
dem en snabb, kort, skarp chock kommer de inte att göra
det igen. Fattar du? Jag menar att han kom lindrigt
undan, för jag skulle ha gett honom en omgång - jag slog
honom bara en gång! Det var bara en skillnad

Det kan man tycka, men jag menar... gott uppförande kostar
ju ingenting, eller hur?"

Ner och ut

Det kan inte hjälpas att det finns en hel del om

With, without

Och vem kan förneka att det är vad striderna

handlar om? Ur vägen

Det är en hektisk dag

Jag har annat att tänka på än priset på te och en bit kaffe"

Den gamle mannen

dog Copyright © pink

Floyd Fragment i

Innesluten och utsatt i ett iskallt norr ett gammalt lakan som
väntar på att rullas upp ett ljus bränt i orange toner en filt
värmd lika mycket som glömd själen som kräver och
tolererar den elektrifierande kylan av ett löst, obundet
fiktivt och existentiellt minne, ljudet sprider rytmens värme
lossar tiden för att invadera jaget och utforska utan värme
en varm kylande värld,

atmosfären var inte densamma sfären rullar in i ett hörn en lutande punkt under ytans hav, till det inre av den brännande magman till djungeln att utforska och imponera den imponerande av fritid och har inget annat sätt att säga det är ord, heta ord eller mycket kalla, som den mycket kalla dystra liket evigt kall en het dröm om en källa och en dal, en flod utan skratt ett stympt hopp som väntar på att mötas och visa vad som undflyr och anspelar på att skapa långsamt och visa vad som bara är föreställt utan avstånd och med vederbörlig ekvation problematiserar man hela frågan het mycket het, till och med skällande ljudet av gitarren som vibrerar av törst efter en kultur där dess frukter föds och mer eller mindre skarpsinniga utan fördärv lösa situationen nu existentiellt stoppad, påverkad av morbiditeten i orden som överför tystnadens dövhet, som berättar omsorg till den mest försiktiga som är att väcka misstanken om det osagda men effektivt överförda, kände och skrivna. Hela sanningen är att det inte finns någon sanning mellan tanke och handling och sättet att hitta sig själv genom beteenden som genererar artifices och manövrer till föraren själv, och han finner sig överlämnad till illusionen av ordet utan mening men sagt med anledning, det är otroligt men varje form har en underliggande handling till den rena olyckan av den olägliga att se växa och att veta vad man ska göra en situation som saknar någon känsla av beskrivningen själv, vision eller känsla, vi säger ofta vad vi inte tänker och ser som är att veta hur man gör och lära av andra och med tecken på lika eller liknande eller i form av tillägg här är ett exempel på uppdrag varje abstrakt känsla av orealistisk form var i själva verket en enhetlig totalist som fragmenterad men förenad karaktär av en värld som är liknande och eftersom vi alltid har likheten men inte dess jämlikhet kan det finnas en

djup av förnuft och förlorad i sin alienation, här är en karaktär genom sättet att vara och känna värmen som kommer från samma dess inre skulle kunna likna en målare av en form av ram så rak som arkitekt, av det absoluta inte definitiva skälet med det i förhållande till någon underkastelse eller subversion av det imaginära av en enkel verklighet där kom ut med naturlighet skarpsinnighet och skärpa utan betydelse, buren av framtiden som allt har av ren, som verkligheten av ett hårt förflutet omedvetet och avsevärt utövat i sin grymhet upplevelsen av ett ord som alltid föreställer sig en bild ödslighet här ett ögonblick fångat av uppmärksamheten beväpnad med fragment här det medvetna ansluter sig till nuet invaderar mig att vara att skriva, allsmäktig att inte vara tydlig så rak som linjerna i en horisont där solen går ner och gömmer sig nedsänkt och sovande såg han sig besegrad, men aldrig ångrade eftersom det skulle födas igen och vara den ljusaste eftersom det var den enda, solen kommer att hålla vår erfarenhet ljus och energiskt sätter i rörelse där alla detaljer beskrivs till minsta känslighet bara för att hända och memorera varje ord med dess mening och hålls i tystnaden av hans tålmod, en mörk insikt, inte projicerad, men minskad av alla icke-rationella instinkter, den varelse som invaderar mig är inte jaget det bygger sig själv och upprätthåller pelarna som en Achilles, alltid aktuell i den fiktiva världen som presenterar sig för oss, utan att någon är uppmärksam dessa spioner av jaget är mina beröm av beryktelsen, den hårda verkligheten, att bara värma motorerna i loket där vi gör denna mycket galna och djupa resa där tunneln, kanske inte ser igen det så inre av dess mörka med utgången av den bilden och ett lysande slut, väntar bara på ett slut

vad som motiverar och driver oss och en okrossbar kraft något så fascinerande som ingenting pålitligt, svårt att veta och aldrig lära sig det var ett nät som bryter dock bildar nätet igen, det var resistent och som om en olycka i berättelsen, det fanns ett djupt skott som dödade honom vid ung ålder, det underliggande hatet men aldrig likgiltig för någon eller hans sinne eller några människor, på ett intelligent sätt sa han till alla människor att vi alla är vår summa, och att fler olika och liknande människor lika kommer, till hans ursprungliga karaktär, i själva verket finns det en marionett till varje handling och den bit som representerar, en förlorad resa i bokstävernas utrymme konsten att skapa utrymmet till den egna döden av någon slutpunkt, kulminationen var aldrig slutet, att dö för oss händer aldrig bara för dem som känner oss och när vi dör vet vi aldrig det var ett ord som inte hade något slut men enkelt och genialt lite knepigt som räven som vill äta på en omätlig hunger av vad som finns att lära, och alltid vill veta mer, däri ligger källan till livslängd, aldrig veta vad som inte händer, och ändå i det bevakade förflutna var en klättrare och flyttade tron på sitt berg, och gränserna är bara början på ett stup en ungdom av attityd, överträffar varje höjd och när vi går ner och ser hur mycket vi redan har nått i erövringen bara för att veta, lite mer att vara och aldrig vill förlora och vi lyckas alla flyga till någon punkt där vi aldrig faller eftersom vi lär oss att flyga och föreställa sig allt, men allt är ordfragment, idéer och tankar. Djupa vatten av så djupa illusionens konst anspelar på ett tema utan säkerhet havsluften dyker upp och som genom magi av energins lätthet och sentimental blöt och öm av lite mer ett tillägg som kommer från ett enda ögonblick omisskännlig och aldrig oövervinnerlig eftersom

Hans seger var alltid hans nederlag och vad mer kunde han lära sig bara genom att vara förlorare i ännu en strid där han inte säger någonting och känner den hala smaken av den han gav segern till, för det räcker för oss att lära oss och veta hur man lever med allt som förkastar oss.

Fragment ii

Sjunkit, sjunkit, i fjärran en trappa knarrar metallstegen en trasa, en hink på golvet, marmorrutor, på väggarna förenade i fyra, en droppe faller och i djupet, lätt, någon skakar golvet matt ljus, hjälplös, en enda tilltäppning av ytan en ljusstråle med skuggeffekt, reflekteras i glaset ett ansikte, en blick som krossas, ett enda dyk, skeppsbruten, dyker upp bojen som räddar mig från kvävning, galen, flyr och går vilse mellan stjärnor och tomhet avgrundens dygd i fråga om inställning, i fullhet av lidande och varande, innan jag fruktar, sedan släpper jag pianot på den nedåtgående vägen flyger över asfalten pianot var på marken och sedan spelades det första ljudet den första bilden ljudet av djupet ekot av tomheten av en fena som simmar i vatten, slutligen hoppar jag, full av mo rörelse och allt som blåser och dras, till en illusion bleknade, det var annorlunda, för ett ögonblick i en ocean av djup, flytande och salt pennans skrift utan färg, det var en skådespelare föreställningen kulminerar i en fest av en gåva som gör mig lycklig en pyjamas på sängen, en säng sprudlande och annorlunda, det var en bild utan landskap, allt från en inandning, förändring av perception, och omvandlingen var uppenbar, inga tårar, inga linjer, inga normer, utan något saknas allt i ingenting, en berättelse, som inte växer inte framträder, knappt berättar sig själv och vi är bundna, sanning, kedjor och hänglås överallt

en slangbella, ett mål och man är förbluffad som en pil utan räckvidd, en snara i en knut en skrift spilld, inkontinent, en suddig skrift, aldrig raderad, allt som man såg ville ha och som alltid har velat ha, och innerst inne bara skulle vara en varelse, skär och laminerar det grova skägget, en enda mustasch, ett hår, ett och ett till av varje ansikte, en beröring, från varje insolvens dess synd, från dess tidlöshet till nuet och se det uppgår till en och endast en trasa i sin hink, en droppe i havet, en knuten tråd och en kränkt och sönderriven skrift, passager bara texter på papper en lysande natt gjord av ett ögonblick en strålande och varm sol, en lysande kakelplatta och en spegel för att se annorlunda, sedan från ljusillusionen, droppen som föll på marken och allt utan nej, då skulle det komma ut till ytan läsningen av en ömhet där den dämpade duken av en dykning sträcker sig till anledningen och allt kommer till frågan, ljusstyrkan intensiteten i känslan av situationen blir uppenbar att efter profanering och kedjning blir den fri från någon vilja eller teckenett öppet fönster i en stängd ridå ser man teatern i sin egen scen en plankå, en livräddare, se lyckan, räddad, sedan på sanden sträckt ut, jag såg land och levde, från det ögonblicket dyket, all stolthet incandescens och vi sjunker till botten av en värld, att se en enkel sång, förvandla den till tillfredsställelse, plötsligt ett slag, en vision, vi levde alla i verkligheten av en bland andra föraning något som skulle hända och skulle lyckas spasmen av den befriade och uppvaknade till varelsen som känner och från en lyrik av en sonett aldrig perfekt av ett rim frånkopplat, sprang en enda fras av den fasen, så vart vi skulle gå utan att lämna och där vi var utan att komma in, i linje med det mystiska försvinnandet ett damm i smuts en sanningspunkt i illusionen av all fantasi sedan exploderar kometen, och på denna planet lever

det är inte alltid skitsnack, med en misstänkt bas var intrigen satt, planen avbryts inte då hör jag en absorberad röst, och ylandet i texten är historiens varg, från perfektion till förstörelse fanns en raket i en stjärna vid havet så konstigt vad hade redan sagts och jag börjar gå ner för stegen i tomhetens gap ett enda steg fall, då metallracket var automatiskt och bara en fot i floden, barfota och kall, allt som inte verkar är att vara allt försvinner och bleknar. Allt det universella är sådant och sådant, sedan bara en tunga, i en mun som öppnats av den törstiga njutningen av att kyssa dig se den kyssen och önskan, en bit av din blick när jag under resan med din båt drar över och ett se med sanning ett ting, som inte är överkligt utan en fantasi, från din lilla näsa en varm känsla, och flyger och erövrar pluto, med hjärtat en sten i dammen ett liv separerat ett porträtt inte alltid fotograferat se galenskapen skulle ha en mental sanning gick till den punkt där allt skapade och från en lös kyss som väntar på att binda, med en styrka bara av att existera, med en övertygelse, alltid knuten till ditt hjärta en vilja att pumpa och från ett flöde föreställer man sig strömmen där lådan var fyra väggar och ett utseende av en glödtråd utan anledning som väntar på att tända kraften, som inte fruktar, inte vinner eller förlorar, det är viljan att skapa och från det vaga havet med en pensel måla hela alfabetet med varje färg, dess stavelse och kraften, kulminerar i viljan att gå och gå och låta sig gå framför allt att bygga ett slott i stenen under vattenfallet och floden i strömmen för att ta allt framåt, framför allt hade jag något i åtanke, mycket annorlunda än samma och en enkel berättelse om resan, om ljudvirtuositeten hos det som inte ses men sprids så jag klättrade ett steg till fortfarande stegen gick bakåt i förväg av ett steg och en levitera och bara ett försök att klättra varje steg till dess fasta och övertygade luft att föreställa sig pianot som bröt i den

golvet i tjäran den hade bara en nyckel, och det var inte dodo eller ré det var att ha tro på tron alltid en divulgation av att vara och att få bara en mer parfumerad ögonblick i det heta landskapet i glansen av havet jag ser dig älska, i mitt dyk, du var min boj i skeppsbrottet min båt i den tvättade trasan som rengör pianot monterat i ett vardagsrum där ingen ville vara och jag bara ville vara att gå in där sedan i dörren det var utgången av allt som kommer att tänka och aldrig fördjupa, det var önskan att ha dig i en slips hjärtat och ditt par, allt pump och sedan den turbulenta, det är mindre förnuftigt och i bombningen var det redan händelsen av kriget för freden allt förenat med flera känsla en att lämna i att gå och att expandera vad kom tillbaka och sedan den fågel som sjunger och förtrollar först idag lärt sin musik i bokstäverna, alla beställda utan samordning uppgiften var att föra och i slutet att frukta inte tro och slutligen inte återvända denna resa av alla kursen var redan djup av droppen i taket, av fönstret på glänt och kylan, i mörkret av en handling av ett faktum, aldrig hänt men rapporterats och förmodligen uppfunnits för att tänkas att framväxten var bara för att släppa ut ånga att vatten var bara törst av din kyss i en önskan bara att röra dig och piano var en del av en plan att röra dig tonen som kommer att erövra dig en skarp känsla ett blad utan skär var en stark skrift som inte slår den redan kände en slips i natten fri från stjärnor en resa över framtiden som inte kommer att anlända, nuet skiljer sig från det förflutna och det var slaget, det var bara en berättelse som vanhelgade allt och i slutändan lämnade vad som kom från pluto att skriva bara kärleken till ett enda hjärta mellan två väggar omöjliga att hoppa, där staketet flyttade ingenting bort, i en öppen cirkel, av en rektangulär kvadrat som knut den täthet, att skaka dammet och se piano bara spela i ditt do och i det mörka rummet av en bild

fotograferad, av rullens film, små bilder, i nyanser av fragment ser jag att det är du som speglas i ett stycke där allt går ihop för att jag vill ha dig, speglad i min bild, bara du är spegelns ram.

Den vanliga

Hur ta sig ur denna smärta som fördjupar och skärper lidandet av en enda och unik smärta. En blick räckte för att utan att döda, problematisera och varje droppe tår upptäcks av ett hjärta som störtas och profaneras, då uppstår strömmen som gör mig galen och kedjar mina handleder och all impuls att dömas till den sjuka och tenebrösa själen detta damm som skakar oss brister genom sinnena och mer än fysiskt allestädes närvarande av själens ånga denna turbulenta rot till alienation hittas i en enda labyrinth, det jag som du drog med strömmen sänkte apatin för ännu en dag, bröt kedjan som klämmer åt mig, lossnar i det nästan brådskande ögonblicket, alla väntar på livets allegori, transporterad från bukoliska stunder.

Facklan brinner, den kommer att fulminera, här finns en glöd och den tänder lågan som för dig bränner mitt stackars hjärta, en lös häst som väntar på att bli tämjd Jag njuter av allt jag känner, för att känna dig som jag känner dig, i den oändliga tid som korsar det omgivande förflutna och som kännetecknar varje liv som ska levas.

Vår återförening pulserar av magi bara av att titta på dig och se ditt moderliga ansikte, känslan av ömhet och ömhet bara lyfter all min bitterhet, jag behöver bara leva och alltid se dig tills jag dör, en het rörelse av läppar till en sensualitet, en transparent lycka som en känd omfamning som väntar på att levas, en stark union framför allt bortom att vilja ha dig,

jag strävar efter att du ska vara lika lycklig som ett litet barn
en rot som sås, vårdas och stärks vänskap är den ädlaste av
kärlek låt mitt hjärta slå din rytm.

Far i en ve var far det magiska ögonblicket av det största
lärandet alltid av hopp till den största kärleken att ha ett
barn kärlek större bara av mor kärlek till barn är jätte alltid
uppmärksam och intelligent far och son min son exploderar
mig av glädje känslan, känslan, tillgivenhet, kärlek och
kärlek, är en kraft som anspelar oss till den eviga glädjen,
önskan om tillgivenhet, delning, lektion och due
undervisning av båda översvämmer med lycka till vilken
vilken en av oss strävar i att vara evigt ung lärling i nybörjare
far. Jag ville berätta för dig hur mycket jag älskar dig, hur jag
känner dig, hur varje ögonblick av ångest av en fråga och
bara lite mer eftersom du fascinerar mig. Din briljans
kommer alltid att vara för mig en bild av extas i en ram där
vi båda passar, men du är alltid den vackraste. Långt du kom
från den enkla födelsen att tänka bara för att fylla dig, hur
du berikar mig, du är en galenskap den sanna ömheten

Tår

En dag om jag hade en tår skulle jag lägga den på ditt ansikte
så att du aldrig skulle gråta igen

Dröm Jag ville dyka intensivt, jag vaknade mitt i havet av en
sömn som kommer att pågå i årtal, den sömngångare
drömmare, av en själ av natten som i skymningen skuggan
invaderar och väcker mörkare av den rena och råa
illusionen, av den mest eviga uppvaknande och se vad den
djupa sömnen av det en dag är - att vakna och tro på myten
om att drömma alltid att komma fram och nå bara en bit till,
att vara en oändlig linje med ditt spår ...

Par

Jag ville ha en kyss en lugn sömn som bedövar oss och vi önskar den mest kanske vill du inte veta sötman som finns i dig och i vilken du säger mjuka ord som uppfriskar oss hjärtklappningen som föreställer dig tätt, sammanflätat och aldrig löst Jag är en ström i venerna som ditt hjärta pumpar Jag är en andning av luft med lätthet och klarhet rytmiskt aldrig lidande eller dåligt slagande Jag är som regn i vatten och sten i sand Jag är din, den som inte släpper taget och som genast smakar på dig utan att smaka på dig se jag är en strumpa på jakt efter sin partner en stövel som är uppknuten och väntar på att bli knuten och en knut som jag aldrig löser upp eftersom du är skon till min partner som jag älskar att älska.

Liv

I det eviga kvarhållandet av det där sätter det sig självt där och sedan finns det inget sätt att möta det, kringgå det eller manipulera det är dissidentens terror som sprudlar och kulminerar i en enda punkt förflamning av skapelsens sinne, fantasi eller bara måla en blomstrande linje i grön nyans och gripa livet i den tonen av levande och blomstrande, här är markören du alltid ville peka ut, lev intensivt

Amar

Se, han finner snabbt sig själv igen, från önskan till den erövrade han går och kraschar på klipporna i det salta och badade havet, fördjupas och nedsänks, och sedan kommer han ut

Kylan som kommer in genom den tysta och abstraherade simningen såg mig involverad med vattnet från källan, och väst blev

passage till andra sidan ingenting är svårt bara aldrig trampa på samma steg och gå framåt låt ditt hjärta spela musiken som kallar på dig vind, hav och ett land att erövra bara kärlek.

Vägg

Om det skulle hända skulle jag inte veta det blåser det kalla, rastlösa sinnet, fruset, profanerat, sålt och själen, det rena vapnet av sentimentalism utan väg, bundet till en kropp som hallucinerar och fortsätter aldrig anländer, eftersom själen inte bedrar, intresset överordnar sig men det är rent därför exponerar det sig i en sluten cirkel, halvöppen så att med underkastelsen illusionen och kommer från det oändliga en åska uppstår och allt stannar i ögonblicket av effektens ljusstyrka men andens sjukdom dessa behov av kroppen och som medvetet kastar oss in i avgrunden av vårt eget varande och leviterar, förblir och som ett bihang som stör själens tillstånd och andens sjukdom är i en tumör uthärdad smärta och som om försumlig effekten och inverkan på dem som är metrarna och vandringen är mötet mellan själen, anden av kroppen grupperade tillsammans i ett levande där allt destabiliserar faktorer eller för att kroppen inte längre kan bära sår av ålder eller sjukdomar av sjukdomar och sedan denna anda av självet och vår själviskhet kommer till vår vilja men stör själen och detta i maximal exponent för tänkande verkar på anden korrumpad och invaderad ren, hård stark som en mur oförmögen att starta.

Tänka

En vätska av fantasi som hålls ut, ett spill av fascination en nedsänkt och djup galenskap hon bär vänligt genom strålar av harmoni och en kropp

av magi invaderar och tränger in i det medvetna omedvetna i skenvärlden se att levande blir skönheten i en ren andning och det oändliga blir den synliga gränsen och expanderar mellan ord känslor och en handling utan att ändra ditt tänkande provocera tänkandet och föreställ dig alltid överordna varande, tänkande och handling för att förändra.

Vänskap

Skymning i skymningen för att se allt som händer i skyddet långt ifrån den imaginära fienden, skulle striden gå igenom en vapenvila, med sinnesfrid, återvänder till lugn, natten föll, och jag började känna den beröring som känner på den mjuka huden viljan och energin vänskap utan ålder den rena gesten av tillgivenhet starkare än någon passion eller kärlek och vad boet bara beröringen av en tumme och bara tänka sig vad som kändes och passerade strömmen av all energi.

Lär dig

Bländad, fascinerad och med en spilld buljong, i själva verket verkligen överväldigad eller förolämpad men sittande, i beredskapstillstånd, utan minsta känsla av minimalism, se, den snurrar genom hela staden, sedan förvirrad eller missförstådd, jag vet inte om det beslutades men allt är vettigt för oss vid det enkla nöjet att skriva till dig på en oönskad begäran, när det händer allt som du kände och såg förblir och försvinner, men bara för att titta, läsa och skriva tolka, assimilera transportera och undervisa och lära, här växer andetaget med vindens styrka, och sedan försvinner, flyger 7 hav, lägger ner vad som sades för sagt, här dök jag, gick djupare, all vän till vännen som odelbar vän och ändå inte synlig var en varning, en

tanken på talangen som flyger, springer, vandrar och föreställer sig där och inte är där men alltid bevittnar kommer tillbaka för att föda det som en dag alla bara tänker på för idag, nu är framtiden och det hårda skrivandet av njutningen av en enkel puff och framför allt skapa och föreställa sig och återskapa igen och återvända till sin plats för vilken den aldrig hade lämnat, men där borta tittar jag redan på klockan, punktligt närvarande och fakta bevittnade, bevakas och i en ursprunglig känsla, av njutning som kommer med mörkningen och mörkningen så normal så banal, bara och helt enkelt gryningen och vaknandet liksom mörkret och nattens belysning magiskt och pragmatiskt var det att levitera och ro i en båt med ett norr, en skarp och skimrande kurs det var hon, den enda punkten, med återkomst och ett hav så svårt att föreställa sig det var oändligt och enormt raseri från oceanerna det mot vilket man går till den hemliga resan utan skydd det var den fyrkantiga sfären en triangel omvänd som en pyramid av en sarkofag av ande av ogenomtränglig själ som ett bortglömt levande, som sker från platsen en bild av ett blad som inte torkar, dess bevattning för pennan och skrivandet på vår planet varje antenn, satellit eller enkel tråd som håller kontakt med den andra planeten och vi reser som träd på vilka grenar föds och trädgårdsmästarens blommor som lyser hela dagen är som ett sken i månskenet skulle hända och sedan ett hopp till ett hopp till av att se ett barn födas och framför allt se honom växa och lära sig och förstå allt han observerar och omvandla handling, som på barnets språk är mjuk hud i barnens överlägsenhet i förhållande till föräldrarna och vederbörlig undervisning av det dubbla sambandet av att observera lärande och av ett lärande och vetande som en tvilling som har ett par där lärande är ömsesidigt väldigt mycket mitt och ditt Jag utmanar dig vi kommer att växa och

alltid lära sig att veta och mycket att leva.

Jag känner ett lidande som hindrar mig från att se Jag skulle vilja vara verklig med ett beteende som alltid är lojalt men som en sorgsen clown är jag falsk leendet, glädjen i det inre lyder inte det yttre Jag känner ett flytande som får mig att lämna den normala platsen skulle vara att resa och stanna på en punkt där man är långt ifrån sin egen syn Jag känner ett avgrundsdjupt brett steg, ett onaturligt fenomen men som ett vilt djur känner det grymheten och med hastighet, det drar ut, stryper och dödar som om en medfödd kraft förutbestämt det att misslyckas i ögonblicket och i förväg och i en resa utan spår förblir bilden av det avskyvärda, hatiska och verkligt syndiga se en ed i himlen vid tidens temperatur kommer den friska, glada och fridfulla ringblomman och säger stopp blomma och växa, den våldsamma impulsen är bara ett dåligt ögonblick all grymhet ska kulminera och fulländas låt plötsligt ingenting eller nästan ingenting störa dig och den renaste impulsen säger dig gör ljudet av luften och får dig att tänka jag kommer att övervinna allt utan att frukta, utan att någonsin lära mig att inte leva med fällan detta hat du besitter är inte ditt, i ditt mänskliga jag ser du att goda gärningar kommer att göra dig till stjärnan på jorden vid ridåns fall ber jag dig att spela piano för jag har en plan vi kommer att åka när du kommer aldrig stoppa dig från att uppnå dig själv och flyga platt och över det stormiga molnet är ett multifaktoriellt tillstånd som får oss att riva regn från det ömma och fuktiga jordiska ansiktet lugn läsningen verkar ha en förmodan en arkitektur utan teknik i sin kraft, anspelar på det fantastiska, det ouppnåeliga realistiska, eftersom vi har alla krafter vi tror, särskilt det fanns ett mörkt omslutande glas men i rökiga toner absolut transparent värden är som blommor måste vattna dem ständigt och vad som är frö växer i sinnet vara annorlunda från lika till

att vi alla har instinkter och vildsinthet att människans själ förutom den rätta trolldrycken är den svindlande tunnel i vilken man ser ingången ett ljus och vars slut är urspårningen av en bottenlös grop allt som vi har av rent uppfångat och verkställt.

Se, ingen kommer att vinna i er värld tunneln är passagen lev ljuset i ingången och lys upp er väg för vad vi har är livets linje och den ska genomföras.

Djup kärlek led kärlek kändes också glömd djupt ner hälften förlorad ångrade och levde.

Mask som lever i slutet som slutet och allt slutgiltigt, se det säkert, inget så säkert som det som inte har något osäkert plus en liten och kontinuerlig linje av en gräns som inte låter oss förutse det oändliga, därför som linjerna har vi två punkter den stigande och den enda oändliga bara dödens ansikte kommer långsamt som ett andetag allt som kändes, slutade eftersom aldrig såg ett annat ansikte än slutet den tenebrousens mask.

Souvenir

För dig jag led för dig jag kände med dig jag älskade med dig jag levde med dig jag älskade aldrig någon annan jag kysste i dig jag såg i dig jag gick in i den kärlek som jag alltid kommer att minnas jag kände aldrig så mycket lidande ingenting mer ville dö för dig genom mig för dig jag skrev för så mycket jag led och dog aldrig och för dig jag förlorade aldrig jag kände bara.

Älskare i ett visst ögonblick verkade avlägsen en dag bara borta från kärleken till någon som redan var en älskare.

Reflektioner

Väntar på att något ska födas i spegeln är jag och min reflektion hur bra det är att reflektera bara och inte bara din bild också denna enkla reflektion utan spegel överfördes.

Klar natt i en mörk natt så klar som gryningen där sånger av din charm blir som den sanna visslingen av fågeln som flyger och alla strävar efter frihet .

Skrivande

Jag... och den största tillgång jag kan ha ett papper och en oemotståndlig penna framför allt strävar jag bara efter tanken

Död

Jag dog! Ja, det var början till slutet början till volten utan bitterhet, men också utan ömhet det var resan som gjordes utan bild och utan mod som kontrasterade det mindre och det större det var dags att lämna eller stanna på denna plats, föreställa sig allt och ingenting från tid till annan skulle han lämna, och skulle gå till det yttersta som säger Jag är inte rädd, och jag darrar inte resan har en retur i den världen nedsänkt i djupet av den skönhet som allt jag har, är allt och av allt, jag vill ha ingenting, för när jag lämnar tar jag ingenting, detta är vad jag trodde.

Avgrund Jag befinner mig på en avgrund där avgrunden är slutet.

Väntar och han gick så där, önskar och vill, hoppar, hoppar och röker, går utan att gå till en destination. Ångest varierar med ålder, även om man alltid lever på ett mycket ängsligt sätt och väntar på något, vi vill alltid ha något, allt i oss ingriper ofrivilligt som vår egen vilja.

Trappa

Jag satte mig ner, jämställde det, men resultatet var inte i närheten av vad jag förväntade mig, jag åkte nerför trappan med hissen och mellan ljus och mörker och täthet manövrerade den sig själv enligt sin egen vilja, så den gick upp och kom sakta ner, föll aldrig.

Huvudkontor

Från en tår, en intuition eller förstörelse, den tanken är vacker en svala från kylskåpets kantin och fördes till törstens plats och allt är mättat och magnifik existens.

Ingen önskan att sluta, slutet är hur i det kommer jag hör orden bortom jag såg detta skrämmande som vinnare än en gång jag vill inte gå och så existerar jag och kommer till korta

Sol

Vad som hände Jag kände i gryningen en ömsint sorg som kom med kvällen Jag levde, återupplivades och är pånyttfödd Jag är han den kraftfulla solen.

Att återfödas i rökridån se han föds där utan pergament av händelsen se det var tillfälligt och plattan försvinner och det är bara tillräckligt för att leva ett liv till för en bild är enkel se varje ögonblick i din bild och bli återfödd

När du tittar på parfymen, lukten av galenskap, vansinne tortyr av tankar alla utan koppling utan släkt, ett föräldralöst hjärta, smärtan av en kärlek för så många andra som skadar utseendet och dödar begär och längtan kulminerar bara ett ögonblick till, ett ögonblick som kommer från din tanke, vi finns förmodligen alla inte bara som en dygdig bild utan som en funktion av ett utseende eller tillstånd sinnet dör inte vid ögonblicket för alla de

fysisk existens och plötsligt slocknar allt, eller så kan det kulminera.

Att leva genom att dö

Mellan att leva eller dö? Ursäkta, är det ett val? Uppenbarligen, vem har inte dödat sig själv? Vi har alla slutat leva för ett ögonblick. Vi tror alla, utan undantag, att vi ska dö och sedan ska vi leva, det är det löjligas motsägelse.

Leaver

Kära vän... Jag skrev för långt...du var borta...min lilla vän...ikväll gråter min själ...efter dig! Ta mitt hjärta en chans ... snälla förlåt mig min vän ... min frihet ... förlorad borta i himlen ... Du var tagen...återvända är ett nöje...så tyst... Tystnad, halvvägs till de som dog...förlåtelse...sista ordet...

Avbruten

Om min själ förångades i mig skulle inget annat återstå än hemliga spillror, främmande för fantasin. Från en framvuxen subversion flyter sysslolösheten i ytterligare ett särskilt ögonblick.

Att vara

Ett ljud, en munhåla, en mjuk beröring, en färg, en enda dröm att förtrolla i ett enda ögonblick, unik desperat och inspirerad av en skärpa, utan avstånd, utan gräns, kvävningens snitt, överträffar det imaginära i denna färg-blodbild, av rodnad smärta och inflammerad av känslan, att inte besitta en gåta utan en verklighet, en vision. När vi går till den andra och ser hur man kan tro på en förfalskad existens från en godkännande och uppmuntrande blick,

inverterad och speglad.

Av all sorg som jag känner att jag måste tillhöra någon, utan rädsla för medlidande, galen, utan passion och av den rena själen av en knut utan kedja, men sammanflätad och förenad, av en enda känsla, att vilja och slutligen ha, och i slutändan vara ingenting ...

Frånvaro

Om jag rörde vid och såg din värld skulle jag vara smutsig, utan en stum aning av känslighet, av att åtminstone tro att någon överträffar min verklighet. Min enkla sorg är som all lycka uppnåelig som ouppnåelig. Genom magi, utan ironi på en dag berättar jag för dig, rör mig känner, hur du tittar på mig och du kommer att se vem jag inte är och vad jag kommer att vara bredvid dig. I en brinnande tändsticka bränner den smärtan som finns i mig när allt brinner. Jag tog aldrig bort dig, i dig kommer jag att säga att du lider för att jag aldrig lämnade dig och vet att jag älskade dig och jag kommer alltid att älska dig ...

Siffran

Jag älskar dig fler gånger än mitt hjärta kan slå

Jag andas ut | du andas in | samma luft | av

kärlek Jag är alla färger för att måla din värld ...

För mig, för dig och för dem som älskar mig

En dag

Du planterade en rot i mitt hjärta idag, det trädet

Det kallas kärlek till a liv någonsin,
kan kan slitas bort för det lever inom mig

Transformator

Balans av krafter glittrande som förvandla verkligheten.

Styrelse elektrisk styrelse kommandon den
positioner e destinationer i den
universella kedjan.

Solljus

Lys upp tarmarna

Fördunklingar av jordisk natur.

Lysande fontäner faller som droppar till marken i denna fontän av liv och ljus.

Fyren

Den söker oavbrutet på ett roterande sätt efter avvikande rörelser.

Elektriska spänningar

Nerver bullrig Blinka med elektriska stötar i hjärtat.

Elektromagnetiska vågor

Vågiga tankar går fram och tillbaka runt vågornas cirkel.

Elektrisk ström

Denna ström går genom min kropp och tar mig till vågkretsen

Elektrisk impuls

är jag skakad av impulser som cirkulerar från elektriskt.

Sanningens ljus

Sanningen lyser starkt när den upptäcks av

Impuls.

Blackout

Håll käften de röster som plågas av den lysande känsla av att vara.

Lysande ljus

Smärta är tänd

Akkumulering av smält vax.

Elektriska dörrar

De öppnas mjukt genom beröring, men stängs utan att hinna öppnas.

Motorcyklar med motorsåg

Skär med den mörka energins vibrerande hatrötter. Elektriskt skadad

Elchock i lysande rök som raderar minnet. Elektromagnetisk turbulens

De kokar i sinnen turbulenta oändlig elektromagnetism.

Elektrifierande stråle

Hur man en stråle elektrifierande som förlamar a energiskt sinne.

Onda lampor

Varje vareelse har a ljus diaboliskt ljus Elektrifierande av blixtar.

Blinkande ljus

Blinkande lampor plågar mig

Passage av oavbruten ström.

Ogenomskinligt ljus

Ogenomskinliga lampor lyser upp mirakulösa varelser i det mörka ljust. Elektriska ledningar

Elektriska ledningar löper genom min kropp och vibrerar av energi. 10:e elektrisk krets

Jag klättrar upp och rör mig mot den 10:e elektriska kretsen och där finns ett obestridligt strömavbrott.

Elektriskt fall

Tappad spårvagn på de ord av
ecstasy e av förnimmelser.

Lätt skärning

Skärande och lysande ekon,

Resplendent ljus griper tag i den brytande rösten.

Glimmande dysterhet

Relampeja skymmer de gående varelserna med okulär orientering.

Fluorescens

De blommar och faller som åska i alla riktningar.

"fördunkling"

Blixten Lancinating sudda o njutning av andra
av förnimmelser och blickar.

Glödlampa

Djupa bågar korsar i din själ som håller elektrod - dynamiska, glödande chocker.

Elektriskt överförbara

Som en nyans som gör att jag inser det orimliga i känslor som kräver ett starkt och beslutsamt ljus.

Skymning frånvaro

Jag sveper mjukt in mig i mitt väsens skarpa ljus, njuter mjukt av blixtar.

Minnen

Jag vaknar upp absorberad i en lysande dag, jag förbereder mig för att komma ut ur mörkret och med ljusets kraft kommer jag att distribuera styrka och energi till hela det konställära samhället.

Hotande ljus

De hotar de konvalescenta ljus som plågar oss och låter oss förutse faror.

Närvaro ljus

Det ljus som följer med dig i bucolic stunder och oförmögen att konfrontera det skrämmer dig till hemlighetsfullhet.

Rött ljus

Det intensiva röda ljuset och den nervblockerande acceleratorn.

Chock

Skarpa, förorenande stötar från sinnen utan impulser sprids.

Företagets ljus

Upplyst o som inte om ger e inte känna ljus av företaget.

Thunderbolts

Åskan knakar och splittrar törstiga ljud av njutning.

Kraftfullt ljus

Kraftfulla ljus fördömer utomjordiska liv till att instrueras av röster

Rays

Hur man Strålar kraftfull e skärande att skär omöjliga knutar att knyta.

Frostat ljus

De har fördunklat det medvetande som de omfattande ljusstrålarna tränger in i.

Starkt ljus

Intensiv belysning av dimman i det lysande kosmiska svarta ljuset

Som ett djupt, genomträngande kosmos som lugnar själens glömska.

Ljusets kraft

Ljusets helande kraft belyste förnuftets trådar i förtvivlans förhud, jag är tacksam för det. Det ljuset ledde mig mot strömmen av extas i det dagliga livet, belyste för mig den ohälsosamma och orimliga framtiden för då ja åskbollar kraschar in i mig och blinkar som dynamit strippad av funeral njutning.

Sedan ja helad av hennes ljus och rörelse Jag blev helad och

kom ur de kalorifattiga tarmarna av stränghet och exakthet. Men jag vet inte om det ljuset kommer att lysa upp mitt förflutna, för jag är rädd att det inte har något ljus som driver energi. Därför finns det två poler, två ytterligheter av energi. Och jag träffades av den positiva och helande och inte den mörka och hemsökande. Det ljuset kommer från känslornas klarhet och rationaliteten i skymningen av det omedelbara och impulsiva, utan övergång och ogenomskinliga sinnen, inte inbäddade eller spikade känslor. Ljuset är starkt, det är intensivt och kommer att bränna alla med sina strålar på alla som motsätter sig det, gå med i ljuset, sinnena.

Det kommer inte att finnas mer energi och impulsiv kraft, ta tag i den talang du har och tvinga den som en blå stråle som skär och ventilerar dig från oönskade kvävningar och skadliga och penetrerande tankar som offerar oss som skuggor utan något ljus att mata dem med. Således vill jag säga att det finns ljus i er och det finns åska, stormar, energier och ljus, i huvudsak klart ljus, och rent i sin mest primitiva form den eld som korsar oss och ger oss näring och ibland bränner oss, så är livet gjort av övergående och motsatta ljus mot själva anledningen eller känslan av energi som ger oss styrka och vitalitet att stå emot dess bleka chocker och utan styrka som anklagar sig själva och hittar i orsaker ursäkter för deras inblandning, det finns inget ljus utan energi och allt har energi, allt har sitt ljus och sin rörelse och sin ström, detta är varat självt, som skrämmer oss och så ofta konfronterar oss med märkliga anklagelser som vi inte förstår eftersom de inte riktar sig mot eller vågar kollidera med en annan energi utan snarare försöker släcka dess ljus, men det är närvarande och som om det uppenbarar sig, det infiltrerar synsinnets och visar oss tankens klarhet genom tidernas tystnad, och som om det tystnar härdar det åsikter och njuter av de skamliga inkapaciteter som andra förmedlar

genom...

negativa eller positiva energier. Men det är ett faktum att ljuset från den blå strålen skrämmer, men välkomnar i den energin de som vill transportera sig och detta med ljusets hastighet, omedelbart, i sekunden, i fraktionen, i ögonblicket, och ögonblicket är ögonblickligt så det kommer inte att bli några klipp i bilden eller i det mest löjliga beteendet eftersom alla har rätt till energi, oavsett om de har en positiv eller negativ effekt. Å andra sidan händer den svarta faiskas rivande effekt i känslighetens neutrala pol och bärs i galenskapen av livlig energi som törstar efter nöje och ljusstyrka, så jag råder dig att använda din egen energi för att bli slagen av ljuset och det kommer att bränna ett eldigt leende som aska, saknar värme, men hektisk när den är upprörd. Från en annan kvadrant har vi den blå strålen med ostörda tankar på julgransljus och stressade som leder oss till distraktion. Den blå strålen vet sin väg, riktning, orientering och har omdömet att rama in energier och fotoner, möjliga kortslutningar, men vibrerande och impulsiv färdas den alltid inte med ljusets hastighet utan med den blå strålens. Det är i denna övergång av energi som konfronterar de inte överflödiga utan hindrande pragmatiska energierna som hindrar oss från att uppleva det omedelbara, åskan rör om och påverkar framträdande ljudvågen som producerar överljudshastigheter men inte så kraftfulla hastigheter. Som direkt konfrontation och förtryckta av de lysande människorna tjocknar de ogenomskinliga ljusen som förvränger det som är verkligt och verkar överkligt, men det finns också fiktiva ljus det är kraften i fantasins ljus.

Blå stråle

Rasande invaderar den blå strålen min varelse full av energi som spirar i de smutsiga porerna av fördomar och intolerans som denna blå stråle kommer att nå.

Laserljus

Detta laserljus är genomträngande och tränger osynligt in även i det osynliga och omärkliga. Det är en siarens och mästarens ljus i antaganden och vägskäl som är främmande för siaren själv. Omärkligt och oskyldigt orsakar det genom sin stråle ett sug av tankar och förutfattade meningar med gift för själva giftet och dess motgift.

Ljus på vinden

Denna rök genomtränger ljuset i sinnet som är klätt i trasor av minnen som är ogjorda i lösa huvuden av riktning och handling, handling som driver som kyler echelongen av frenetiska tankar i ett långsamt och massifierande okoordinerat sinne. Den tränger in i ögonblickets sysslolöshet, blir entusiastisk och sprider sig bland hjärnans spännande ljus i stimuli av en vandrande elektrisk ström. Det intensifieras i kroppsmassan och sprider hypnotiskt och förlamande ljus, som en utlösning av rimmande ord utan samband. Dessa loftlampor kommer in i varje huvud med en eklektisk rot av banbrytande teknik. Det finns de som har små apor, andra bara vindar, andra vindsljus som överskuggar huvudingången, jag önskar att jag kunde penetrera vindarna med minnen, tankar, kort sagt livet som levts utan stora orsaker men med minnen. Minnen som lyser upp vinden för alltid och vissa är alltid öppna eller stängda i kistor.

Blixten

Det värms och mörknar och blir stilla och tyst, men knarrar och ljudet när det händer är andlöst och överväldigande som smittar ilskan över att leva och vara närvarande bland andra ljus och belysningar eller till och med enkla förbipasserande men slående mörker av suckar och

som bryter den mest elektrifierande tystnaden. Den blixtnad som släcker ditt medvetande genom att avge vältaliga stön och som påskyndar handlingen genom att försumma känslan av möjligheten att vara orörlig i det ögonblick då en annan blixtnad föll i denna värld. Ljusets aska, den aska som märker dig med hettan från hårda och starka strykjärn bara från ett slag, är förorenad av ljusets aska från det förflutna och den allestädes närvarande framtiden som du inte glömmer och som gör uppror mot dig. Det skär av dig från ögonblickets impuls och sprider sig långsamt, gråtande och översvallande och säger till dig att kontrollera dig själv och kastar dig i en pool av ljus som drunknar i minnet av inkontinenta ord och håller ut sin törst efter ljus. Flammande är den brinnande askan av en magnetisk kropp som fräser och blinkar i ditt hjärta som brinner av begär efter något, virilt och maskulint eller feminint och sensuellt, denna dubbla personlighet kränker dig som en dubbel personlighet som varken ger efter för den ena eller den andra sidan. Denna ljusets aska värmer de dystra och de lättsinniga och har i sin värme skyddet av de regn som slukas och sprids över kontinenter och tidlös rymd.

I ljuset av njutning

Det ljus som invaderar oss och skänker oss lyxiga insikter och leder oss till de otaliga deprimerande njutningarna och ångesten i den stillasittande njutningens kemi, men inte inkräkt utan inpräglad på de naiva ansiktena av andra människors njutning som lyser upp varelsen eller känslan eller emotionen. Emotion som känner mirakulös och strålande njutning och lindrar de sammandragningar som känns av överskottet av njutning, överskott som omdirigerar oss till andra sinnen och njutningar. När det gäller njutningens ljus utvecklas det och livnär sig på laster som inte

rekylar och oscillerar inte och kolliderar i galet hår med nöjet av förnekelse.

Hypnotiskt ljus

Stapplande känslor i ljusets hypnotiska ansikte vittnar om känslor som låter oss förutse begäret i beroendet av detta ljus som får oss att dynamisera och tro att ljuset existerar. Av det tas vi utan kredit och utan skuld, stagnerade som det hypnotiska livet för transcendent varelser som är beroende av källor till hypnotisk njutning. Beroenden som rasar genom håret och ögonbrynen laddade med blygsamhet och sysslolöshet. Transcendent detta ljus som leder oss till nya utmaningar, lika i tanke olika i reaktion, reaktioner dessa omätbara och rena som möter den rena önskan att ha ljuset, i dess kraft att matas av det och ledas av de lösa stenarna som kommer samman som lera i upphettning.

Starkt ljus

Intensivt splittras detta ljus mellan kroppar som är främmande för rörelse och pendlar mellan två enkla vägar till ljus, men utan någon elektrisk ström är det självförsörjande och lever i bitterheten och förfäran över den systemiska hypnos som föder och utvecklar oss. Men medvetet är det ett ljus som är så intensivt att det släcks och självt överför krafter även när det släcks.

Psykedelisk åska

Psykedeliska flätas samman i ljudet av den modiga åskan som stöder och förstärker den abnormitet som kommer från det faktum att vi är täckta av denna psykedeliska åska. Tja, här, om vi skulle utrota sammanhängande ljus, utan potenser eller skalor, skulle det bara vara en förevändning för det onormala i den svarta åskan, som burar och grymtar

i den märkligaste och djupaste bemärkelsen av förnuftets absorption, eftersom det är släckt, knarrar och rör sig utan minsta hemlighet, uppenbarligen en värld av psykedeliska ljus som drabbar dem som vill gå vilse i den eller njuta av fördomsfulla förskjutna nöjen färgade av stillastående sneda färger, utan vilja att skapa eller bara eftergivenhet. Genomträngda av tankefragmentens anda, fragmenterade är verkligen alla de som föreställer sig en annan värld, fjärran från störningar, som irriterar oss som när vi kliar oss i ögat eller helt enkelt blinkar. Denna rörelse, som är främmande för andra rörelser, förbränner och pulveriserar sinnen som är avlägsna och omedvetna om det enkla faktum att det är att bli rörd eller upprörd. Åskan är psykedelisk och skrämmer bort andar utan att de manifesterar sig, eftersom de inte existerar, det är en parallell verklighet av rykten och oförsonlighet som spöket, och här livnär sig ingen på bisarra personligheter och känner igen tidigare existens även om den faktiskt inte existerar. Därför har allt som är överkligt en tidlös historia, men det har något, det har rädsla, rädsla som förpassar oss till en horisont med fem dimensioner, polygonal och linjär, men inte mottaglig eller ens mottaglig för något spår, ett spår som representerar de transcendentia och apoteotiska tankarnas hemisfärer. Idéer blomstrar eller växer inte i det abstrakta förnuftets trådar, utan impulser av redan sedda och dekorerade karaktärer, rörelser av imitation och anpassning till ögonblicket, men allt medvetet och minimalt beräknat. Utan beräkningar är åskan verklig och oförutsägbar, så den är av sådan äkta spontanitet att det är absurt att tänka sig någon annan källa till psykedelisk energi. Gårdagens huvuden knarrar och gnisslar och du har redan förvandlats till gula löv och ätits av bibliofiler, och utan

varje uthållighet skrämna de föråldrade minnena och de tillverkade och förfalskade till deras mått. Omgivna av mätinstrument gratulerar de etiketterande abexinerna sig själva och abessiniernas åskviggas skrattar. De som lever i det förflutnas ljus uppmanas, de som dör bortom invaderar himlakroppar i det framträdande faktumet att det händer, det omedelbara. Men alla är ljusa saker, av mer eller mindre intensivt ljus, men de är energiska strålningar som inte är förenliga med det förflutna, inte ens med det föregående ögonblicket. Därför avger det förflutnas ljus skadliga strålningar som dock inte bländar något lysande och strålande ljus som man vill tända i varje ögonblick, impuls eller stund. Eftersom det förflutna korsar nuet, ögonblicket, impulsen, sekunden eller bråkdelen, men inte påverkar dess energiska ström eller dess ljusstyrka. Vi är därför alltid i tid för det kraftfulla, klara ljuset från den extatiska strömmen som skär vinden i ansiktet på nöjen som hittills saknat avsikter att kretsa rörelser kring nöjet att göra ljus eller bli upplyst, för det som är säkert är kraften eller spänningen i den intensiva strömmen som släpper lös den elektriska impulsen som genom den enkla blicken överför ljuset från sitt förflutna, mindre intensivt ljus, strålningar från tidigare liv, men som inte styr principen om det ljus som släpps loss från rörelsen av impulsen från det omaskerade ljuset, som lever från sekunden, från ögonblicket, ett enkelt klick räcker och det är det, ljus skapas i den skarpa och farliga blicken och bränner avundsjuka och hat som helt enkelt kryper runt de tidigare ljusen och klamrar sig fast på himlaskroppar med strålningar. Tja, strålning är strålning och detta är kontaminering, därför finns det inget starkare än att tända ditt ljus i ögonblicket, i varje ögonblick med all ström utan

Strålningar, eftersom inget ljus är starkare än ett annat, det är verkligen en fråga om strålningar, och ge mig inte dessa medfödda ljus eftersom alla har sitt eget rena ljus, törstigt av vilja och fantasi och ren energi för utveckling och skapande. Lysande magi som har färger i sitt ljus, reflekterat i nyanser av soligt, energiskt gult. I själva verket finns det inte mycket ljus, det finns bara foci av kvarvarande och balanserad existens av att objektifiera det som inte är synligt. Så det existerar inte, det är inte verkligt, det är frukten av den kraftfulla stråle som leder oss till medvetande. Men vad i helvete är medvetande? Vad är egentligen medvetet eller omedvetet, detta är en barriär som inte kan materialiseras oavsett hur mycket mening det ger och hur mycket vi förstår att vi alla är på väg mot ögonblicket. Denna dekadens av materialisering av förutfattade hinder och oöverstigliga strömmar sägs existera när det i själva verket inte finns några hinder i verkligheten. Allt är därför inbillning och verkligt eller överkligt lever vi alla i samma ström av illusioner, av andra andars törst som inte påverkar oss i sanning eftersom det finns, eller faktiskt inte finns någon barriär mellan begäret och det omedvetnas ljus som alltid finns i det medvetna och som vi bara reserverar för oss själva eftersom vi tänker på strömmarna, men inte heller här finns det några strömmar eller impulser, det finns imaginära rymdvarelser som lever som det sägs i det förflutnas ljus, av en majoritet som övervägde att ljuset måste ha makt eller mått, men återigen vem är de att blanda sig i ljuset, i ljuset rör man inte, man observerar ljuset och stannar för att titta tills det slocknar.

Naturligt ljus

Det finns inget mer naturligt än detta klara och naturliga ljus, för det är naturligt att anpassa sig. Anpassningar, motgångar,

konflikter, rena avlatsbrev som fungerar som en ackumulator av attityder och medvetna men inte så djupa problem eftersom de är naturliga. Mellan naturligt och ljus finns inte den minsta konflikt, så det naturliga involverar oss och får oss att känna oss bekväma och lugna, eftersom allt är normalt och naturligt. Luft, naturlig glädje som involverar oss, det som slår och springer iväg och framför allt berör, en mild beröring för dem som uppskattar puffar av lätthet.

Ljus från kärnenergi

En kraftfull energikälla bestrålar oss med omvandlingar, psykologiska mutationer, som vi sedan anser oss ha påverkats av genom denna kärnkraft. Detta vibrerande ljus av energi växer vid den lysande effekten av den transcendentare varelse av mutationer och som i verkligheten inte lider av dem utan, som en påfågel, infiltrerar de impulser som uppfattas och som leder oss till handling. Impulser som är dynamiska och fria från explosiv strålning. Därför kommer vi att ha den maximala exponenten i dess energikraft, de kommer att vara nukleära agenter som korrigerar och smular ljuset som är omöjligt att balansera eftersom det är den maximala exponenten för omvandlingskraften. Och det finns inget starkare än transformation, den förändring som upphöjer oss och ger oss kraft i förhållande till strålning.

Psykotropa lampor

Som genom magi eller harmoni landar de och svävar och slår sina vingar, dessa psykotropiska ljus som fascinerar oss och byter ut den verklighet som vi vill ha mot en god önskan men mot ett dåligt omen när vi återvänder från den världen, där den som en tidsmaskin tar oss bort från den verkliga dimensionen och för oss till en värld av fantasi, överklighet eller njutningar. Därför finns det en tredje dimension av sensorisk aktivitet och mörk energi

när de betraktas ur andra galningars perspektiv av verkligheten som skadlig för syresättning och flöde av de psykotropiska ljus som vinner mark i olika perspektiv och vällustiga dimensioner och som maler dem som håller tillbaka i sporadiska episoder. Inga motsättningar mellan världar eller ljus eller verkligheter eftersom naturen själv är ljus.

Åska

Som om ett bittert och lysande brott upprör åskan som föder jorden hos de överlevande av det amorfa och transparenta ljuset. Flyktingar i himmelska kroppar av bitterhet håller de okontrollerbar ilska förstärkt av denna lava av ljus och kraft. Den bränner och ger näring åt ljuset hos den varelse som låter sig invaderas av dessa skändliga blackouter i mörkret utan ljus och underordnad kraft och låter sig värmas av den energiska åskans magma och förstärker ljusets lycka. Ljusets lycka i lysande strålar av okarakteristiska varelser av varelse.

Generator

Att skapa kärlek, eller att skapa kärlek!

Vad föder denna icke-virtuella köttsliga åtrå, och denna emotionella förbindelse av genomskinliga kyssar och törst efter något vitalt för utvecklingen av energier av emotionella och elektriska band. Denna generator föder egon och personligheter med dolda ansikten i den dagliga representationen som i intagandet av frukost, eller middag, eller det vatten som föder energin i vardagslivet. Utan masker eller söndrande tankar passar vi i verkligheten in i kärlekens energi eller i kärleken till den elektrifierande och skärande energin i penetrerande och representativa blickar av kärlek och av den ensamhet som man lever matad av en kabel som aldrig kopplas bort, en

Oförstörbar energi, men sann, alltid! Elektrifierar alltid den törstiga blicken av önskan och av något tålmod som uppfunnits av dagarnas monoton och sneda ansikten som inte representerar någonting i detta elektriska medium, de är lösa trådar. Våga dig in i fantasin hos verklighetens medfödda och otyglade motor men med kvävningen av omedelbar kontakt. Oumbärlig kontakt för det motoriska livet, denna verklighetens motor för samförståndet mellan att vara och inte vara närvarande, men alienerad från andra verkligheter nästan omärklig för det medvetnas önskan, men den finns där! Den finns alltid där i betydelsen av det omedelbaras möjlighet, därför kan medlen inte vara vattniga utan glider i den genererande kärlekens tankar om medel och tillgängliga resurser; när det gäller den genererande kärleken är den alltid uppkopplad och på jakt efter alla andra medel som inte är virtuella och kontrollerade med just detta nedtagarens väsen, den kan då inte fjärma sig från det nöje som den genererar och sprider sig i de ständigt närvarande ansiktena hos den bit av själ som du alltid ville kväva. För ni kan inte alienera någon del av energin, för energin är en och mångkulturell i sin känsla av tillfredsställelse, tillfredsställelse som utvecklar olika verkligheter, för vi är virtuella och imaginära, endast i andras närvaro eller i själva spegeln döljer vi den nya reglerande energin från neutronenergens ande, som är dessa de sanna ljusdjuren. Ljusdrakar kan lysa upp!

Elektrisk ström

Denna ström som genomströmmar oss och vitaliserar oss varje dag ger oss styrkan och mimiken hos lysande och gående varelser, ja! Andantes, för i den kan ljusets styrka finnas eller det sjuka och tillfrisknande förtrycket som konfronterar den dualistiska och förtryckande verkligheten. Var inte

Livnär er istället på positivitet och transcendent verklighet i kemiska och anti-kemiska kretsar som livnär andan av innovation och förverkligande, förverkligande som är personligt och oöverförbart som matare av frenetiska rusningar till ingen njutning men som drar sinnet mot de magnetiska vågorna av tankar och dess överföring. Tankarnas överföring är verklig och magnetiserande och utvecklar kretsar som ingen kan förneka och dessa kretsar har en ström som sprider sig i den tidlösa luften av förtryckta känslor och njutningar, eftersom vi alla till en början är betablockerare av yttre energier men som förstärker vår törst efter att leva. Dessa impulser påverkar därför vårt resonemang och ibland uppstår eller utvecklas tankekonflikter, men de kan ge elektrisk lycka, som med grindarnas spänning leder oss till den yttre verkligheten.

Blått ljus

Frigjort från starka känslor korsar det blå ljuset broar och trappor och infiltrerar känslornas kraft som det livnär sig på och utvecklar denna temperamentsfulla potential. Det välkomnar med sina ultrakänsliga strålar skönheten i transparensen hos värtalig vänskap som längtar efter något blåare, starkare, intensivare, och utvecklar i oss konstellationer med djupa förgreningar av att känna och vara främmande i denna Hertziska våg. Denna kraft påverkar sneda sinnen som saknar känslan av att leva i nyanser av blått, turkosblått som påverkar djup och varaktig vänskap, den bär i sig magiska strålar av skönhetsälskande galenskap och njutning

sällsynt och uppfriskande blå. I filamenten av skymningsintensitet utvecklar den och överför välkomnande och skyddande energi av ondska och nöjen med aug- nia och tystnad, nej, det är inte en mask som lurar oss och hänvisar oss till abstrakt tanke, det är snarare ett starkt blått ljus och förstärkare av verklig och imaginär njutning, men som påverkar och alltid påverkar dem som bär sig i det och stannar utan gränser för intrinsisk och varaktig vänskap. Det blir förälskat och som om det vore befriat från förnuft men tjänar som föda för känslor, det kommer och ger glädje och lust, detta nöje är kaloriskt och invaderar allt och det är en frenesi av upphetsning med detta blå ljus som ligger ner och rullar upp i ackumuleringen av energier som töms med tiden men inte försvinner i den nuvarande framtiden, det vill säga detta skyddande ljus är alltid närvarande och låter oss inte utvecklas på nivån av okontrollerbar lysande njutning.

Elektrisk kabel

En vibrerande ström av ångest går genom kroppen via elektriska kablar som ger hopp och något nytt och hemsökande som lämnar oss statiska i rörelserna men med ett accelererat och ängsligt tänkande. Förlamade av rörelse stiger spänningen som ramar in oss i verkligheten och med kontrollerade och uppmätta rörelser går vi nerför tankens stegar där den kopplar oss till varandra. Det är i denna rulltrappa av tankar som vi kategoriserar beteenden, ansikten och rörelser och vi passar oss själva i nedstigningen och uppstigningen av livets ögonblick, ljuset matar rulltrappan som utan stopp tar dig till galenskapen i den verklighet som är i kraft i Xxi century, energier, magi, fantasier, allt med uppenbara harmonier, men var försiktig med stegen, inte alla går igenom livets rulltrappa, det finns varelser som klättrar upp för trappor...

som stiger och framför allt någon som stöder dem, är det tillräckligt eller är det en fråga om balans. Balans mellan krafter är grundläggande för balansen mellan rörelser och nedstigningar och uppstigningar på varje varelses nivå, men inte alla förtjänar att stiga ner eller stödjas i uppstigningen, ansträngning och uthållighet är grundläggande, stig sedan till offerandan, utan skador eller stopp och det tar dig till ljuset för den tänkande varelsen. Utan att balansera yttre krafter som kan ge vika, stegen är solida och matas av kablar av hopp kommer du att nå den viktigaste elektriska kabeln livets cykel, den energi som matar jorden.

Brusande ljus

Det faller och brusar, späds ut och expanderar i ljusförgreningar av ett oövervinnligt begär, eftersom det är en illusion liksom alla blickar som brusar av ljus men som senare faller sönder när de konfronteras med den yttre verkligheten. Begåvad med illvilja och förfalskade sporadiska episoder av galenskap av sprudlande begär som kärlek som expanderar och förorenar, upptar alla tankar och tillåter sig att dominera och bli dominerad, detta är utbytet av vitaliserande energi, sprudlandet som aldrig slocknar, det lysande innehållet finns där.

Upplyst himmel

Det finns inget starkare än viljan att nå den perfekta balansen i den upplysta himlen, eftersom det är stjärnorna som ger den liv och flyttar tankar och idéer eller fakta från önskan till konkret. Det finns inget vackrare än himlen som lysas upp av konstllära energier som kräver ett konstant samspel mellan stjärnorna, och stjärnornas kraft är unik, som jag säger finns det inget starkare än en själ med en upplyst himmel av vilja och önskan om förändring och

interaktion och star touch magnetiserar tankar. Läckage av energi

Det skrämmer mig hur energier försvinner i flamlös rök, det är inte att vilja tolka den kosmiska verkligheten. Jag blir besviken när vitala energier undertrycks av anpassning och kristallisering av känslor är utan tvekan en mask av politisk korrekthet. O själ av ren energi förvandla dig till en magi och flyga över sinnena som inte har någon impulsiv ström av sanningen av fakta och den ständiga mutationen av saker, förändringen är stadier och cykler genom vilka alla passerar och utvecklas, men aldrig i vägen för rädsla och lidande av känslor. Frigör dig själv och expandera och framför allt lid av livets mutation, den förändring som driver oss.

Livets ljus

De sänkte ner galenskapens passioner. Varför, instinktivt älskar vi och vill bli älskade passioner och desillusioner banar väg för olika illusioner. Förblindad och förälskad fokuserar och koncentrerar jag mig på hela metoden att verkligen älska, detta genomtränger all falskhet. Naken i handlingens fält av att bli älskad står vi inför den sanna identiteten av att vara, därför kräver att bli älskad av oss en djup medvetenhet om varför vi är älskade och ändå finns det en nödvändig dikotomi av att villigt ge tillbaka och älska också, denna dialektik antas att $1+1=1$, när logiskt ingen kan njuta av någonting. Därför är logiskt $1+1=2$, korrekt, men beteendet kommer inte att vara produktivt om resultatet inte är den tekniska bindningen av attityder och värderingar och beteende i allmänhet, följaktligen finns det en position i mitten av kärlekslivet. Förstått och det kommer att bli

den sanningen, den enda källan till njutning, eller individualisten som vill ha en annan handling, handling som förstås som sann frihet. Nåväl, jag har inte levt tillräckligt länge för att gå igenom följande steg, om de är logiska eller ologiska kommer att avgöras av flera av er, jag vill inte vara helt säker, därför föreställer jag mig själv som en åsna ibland, och nu för tiden är det svårt att ha åsnor, det finns konstgjorda åsnor, som bedrar, men de som verkligen sätter sig själva i denna roll ibland, dra era egna slutsatser. Jag är inte här för det, i själva verket är jag rädd för galna saker och attityder som jag inte begår, eftersom den galna personen bara är galen under vissa omständigheter och när den bedöms av andra, det vill säga det beror ofta på "livsmiljön". Jag avviker lite från detta resonemang och vill säga att jag är galen, jag antar att jag har gillat flera människor och det är därför vi aldrig är uppfyllda, vi vill ha mer kärlek och mer och mer ... varför så mycket amorös ambition, som jag har uttryckt det. Jag tar tillbaka det genom att säga följande, vi är alla fria att begå galna saker i kärlek, vi är sårbara och ofta manipulerade. Vi vill tro att det är sant att vi älskar, varför, för att vi har blivit älskade, denna känsla som väcker tillgivenhet och utlöser livets visdom, handlingen att älska och överföra denna kärlek på ett tydligt och spontant sätt, säga att jag vill eftersom jag har rätt att bli älskad, för då älskar vi varandra och ger ljus till livet genom en förenad och hjärtlig ansträngning på en väg utan tårar eller smärta. Njut av en underbar varelse som ger dig den maximala stamcellsenergin. Ljuset reproducerar sig självt i strålar som lyser upp själva solsystemet, tro mig. Aldrig på en avlägsen horisont kan du fånga kärlekens ljus, det sprids genom kontakt, stimulera dessa återupplivande energier. Och få ekvationen att växa och bli $1+1+1+1+.....=$ mer oändlig. Då så

I kärleksfältet finns magnetiska krafter, förförisk kraft och attraherar lusten att mötas, och tillfredsställa lusten eller helt enkelt njuta.

Energiföreningar

ljus : värme : sol : kraft : segregation : saliv : kyss :
dela : känsla : glädje : fest : födelsedag : år : ålder :
ålderdom : tålamod : uthållighet : erövring :
uppoffring : smärta : botemedel : läkare : hälsa :
vitalitet : energi : kraft : impotens : frustration : lidande :
falla : svindel : yr : tokig : galen : sjukhus :
sjukhusvistelse : berövande : önskan : vilja : vill :
vinna : erövra : strid : krig : död : förlust :
försvinnande : frånvaro : ensamhet : tanke :
skapelse : uppfinning : lögn : grym : omoralisk : straff
: straff : reprimand : böter : polis : skydd : säkerhet :
stabilitet : jämvikt : obalans : onormal : sjukdom :
psykiatri : hjälp : terapi : klinik : injektion :
sjuksköterska : morfin : läkemedel : illusion : desillusion
: ångest : nervositet : spänning : kamp : kamp
: kämpe : vinnare : tävling : tävling : adrenalin
: rädsla : fruktan : tvivel : förhör : fråga : svar :
nyfikenhet, intresse ; tillfredsställelse : njutning :
orgasm : sensation : samvetsgrann :
ansvarsskyldighet : skuld : skyldig : oskyldig : fri :
frihet : rättvisa : ärlighet : sanning : uppriktighet :
öppenhet : osynlig : överklig : icke-existerande : fantasi
: kreativitet : dröm : sömn : vila : lugn : stilla : stopp :
tecken : symbol : ritning : penna : gummi : däck : väg
: resa : transport : tåg : tråd : nål : stift : sömnad :
operation : ingripande : förändring : övergång : steg:
skalning : klassificering : indexering : termer : ord :
meningar : dialog : kommunikation : uttryck :

demonstration : presentation : introduktion : förord :
bok : löv : träd : natur : vind : luft : hav
: eld : jord : solsystem : energi : ljus : kraft : blå stråle
:)

Energiförnyelse

Levande missnöje med

tillfredsställelse Ljus av välstånd

Jag är alla färger för att måla din värld

Förlamande ljus

Något kommer att få oss att sluta om vi inte vill fortsätta, men varför sluta om det är handling som utvecklas och genererar känslor, sensationer och stimuli, varför när någon svarar och reagerar på oss, handling mina vänner, tålmod och intelligens för att förstå den andra som konfronteras. Här är frågan varför släppa energier som förlamar oss som om vi var barn utan svar. Mod mina kära vänner, ordet är en order att bli bedömd och vem kommer att vara domare av förnuft, vem kommer att vara normal och onormal ... ingen! Vi har alla tro och jag har tro på dem som har tro, så tvivlet på att vilja och på allvetande och närvarande önskan kvarstår, men som en harpa som anspelar och bedrar sänder siren ljud med hallucinatoriska ekon. Inget annat än slappna av och lyssna vi har 2 öron och en mun att höra dubbelt så mycket som vi talar och tystnad är handling och inte naivitet eller brist på kontroll, få motstår tystnad du måste försöka det kan även vara plågsamt men det kommer att svara på många subjektiva och sociala frågor tystnad är stum men kan fungera som ett perfekt vapen för den okontrollerbara önskan av impulsivitet och lust så lugna ner dig och lyssna lyssna på tystnaden inom dig!

Om det en dag var blixtnedslag

Om det en dag fanns en stråle, skulle den vara destruktiv, skrämmande, bullrig, oförsonlig eller skulle den vara lysande, vacker, strålande och energisk... Varje stråle har olika egenskaper som människor, olika handlingssätt, olika ljus, det är varje stråle/varelse som är unik och exklusiv. Tja, om det en dag var en stråle, skulle det åtminstone vara originellt. Varje stråle har en form av handling, precis som hos människor, i vilket ögonblick som helst, denna handling framträder i bråkdelar av ett ögonblick. Vi har en verkan på strålen/varelsen, vi kan ändra dess riktning och destination. I samband med öden och för första gången kommer jag att åberopa Guds namn, en dag kom jag att ha ett samtal om övertygelser och tro med en anhängare av Koranen som berättade följande historia som jag kommer att beskriva: de passerar dig ett tärningsspel för händerna och ber våldsamt Gud att du får maximal poäng och du fick den minsta poängen. Berättelsen kan sammanfattas, men vem kastade tärningarna trots allt? Men bortsett från denna historia vill jag berätta för dig att vi har handling och vi har strålar/väsen som agerar med mediet och var och en kastar tärningen med sin energi/form/beteende.

Lärdomar från en far som graderats i livets ljus

Jag tackar också min far för detta bidrag till min undervisning ... lite av allt ... det är så vi formas ... när vi är uppmärksamma på livet ... Till det som omger oss ... med känslighet för allt

Reflekterande ljus

Jag tror att jag håller på

att bli galen Bright

morning

Så skönt det är att vakna upp i min värld, med kanariefågeln
sjungande sjunger, o fisk a simmande e a
träd a syresätta.

Möt mina medhjälpare: pintas kanariefågel som förtrollar med sin sång. Den smarta fisken som simmar och glider över vattnet. Och amazonbonsajen som andas och inspirerar. Förutom dessa tre lysande och inspirerande varelser i min värld har jag en annan jordglob under fönstret som visar världen som den såg ut för 20 år sedan, bara för att det till exempel fortfarande fanns en union av socialistiska sovjetrepubliker. De socialistiska sovjetrepublikerna existerade fortfarande. Jag äger fortfarande två ökenrosor, de två som för tillfället är komponerade i öknens sandkorn som får mig att föreställa mig ett enat jordklot, under jordklotet är de dessa rosor en i sin ursprungliga färg som för mig betyder uthållighet och den andra målad i starka gröna toner som för mig symboliserar hoppet. I denna min värld skriver, fantiserar och känner jag som om jag vore ostörd. I en perfekt varm atmosfär och med en ljus morgon skriver jag för någon kärleksfull själ som här vill föreställa sig den broderliga unionens ros.

200 dagar med "vanliga" filipe moura

Jag vaknade upp i en annan verklighet än vanligt och att exploatera skrivfältet genom den här boken skulle utvidga mitt väsen.

Jag reflekterar över hur tankar överförs och likställer det med ett ljus och dess kraft.

Eftersom vi alla tänker ur olika perspektiv finns det en ström att följa.

Själen har stunder av oro. Det sätt på vilket vi ser på oss själva är inte alltid naivt.

Energien expanderar. Tankar som plågas av dåligt beteende vidmakthålls.

Röster i unison stämma låter högre än en röst.

Ord är en uttryckskonst.

Från och med nu kommer det att finnas inspiration.
Hjärtslagen har sin egen rytm som sprids genom venerna.

Förtryck sker i smyg.

Allt har sin q. Vi tänker alla på ondska. Ibland får de oss
att hålla tyst.

Vi tänker alla. Minnena är inte alltid närvarande.

Öva inte hat för det är dåligt. Alla får inte möjligheten vid
rätt tidpunkt.

Ibland lider vi bara för att vi låter det ske. Vi har alla
yttrandefrihet.

Inget är ärligare än sanningen. Jag har flera
uttrycksformer.

Att må bra är att ha balans.

Balans är en cykel av rutiner. Att vara nervös är en obalans.
Människor gillar att kommentera.

Vi har alla renhet. Solen är en källa till energi.

Universell kärlek skapar medkänsla. Det onormala är att
ingenting händer. Vi glömmer alla när vi vill. Det finns
alltid flera perspektiv. Många idéer, få övertygelser.

Vissa saker kan inte rättas till. Alla utsätts för orättvisor.

Kärlek är en källa till njutning.

Alltid	endaste	skyddad.	Det finns
	människor	som inte	gillar att tänka.

Medvetandet är en lykta som upplyser oss.

Vi har alla beroenden. Ibland har vi rädslor. Vi pratar alla strunt. Jag skriver inte för någon.

Vi har alla något vi inte vill minnas, men det är bra att veta när vi är ledsna och alltid erkänna det och inte dölja något.

Vi har alla sårbara punkter. Vi känner alla njutningen av något.

När möjligheten knackar på öppnas dörren. Det finns en känsla för den andre. Ingen tillhör någon och därför har alla rätt att glänsa.

Vänskap är alltid en bra början en vän en annan mig.

Följ din instinkt om vad du ser som positivt.

Vi kan alla bli älskade och kärlek är en generator av ljus.

När vi är älskade måste vi respektera denna känsla.

Älska varandra och öka födelsetalen. Alltid med orden i kors. Utan tvekan en antagonistisk fras men med sin logik att undvika lidande. "Vad gamla människor har är inte visdom utan försiktighet", så lyssna!

Vi känner alla till gott och ont och vi håller i vår hand beslutet att vara god eller ond. Galenskap är förnuft. Det är viktigt att verkligen veta och om möjligt ta examen i livets skola. Jag kommer att förändra mig själv för dig, för mig och för dem som älskar mig. Förändring för evolution.

Elektrifierande föreningar jag! Jag känner! Jag reflekterar!
Jag uppfattar! Jag fångar! och jag utsöndrar energi hela
dagen lång! Ljus drar till sig ljus! Makt är att veta! Att veta är
att lära! Att lära är att upptäcka och att känna! Att känna är
att reflektera! Att fånga är att lära! Att förstå är att inse! Att
förverkliga sig själv!

Jag är, du är, han är, vi är, de är! Vi är alla jag!

Och jag är dem! Och de är vi!

Och vilka är vi egentligen? Vi är för att vi finns! Vi existerar
för att vi skapades!

Skapelse genom befruktning! Livets ljus!

Skapelsens ljus! Fantasi och verklighet!

Dualism mellan vad vi önskar och vad som faktiskt är! Fakta
som är tolkningar av verkligheten!

Den verklighet som omger oss! Livsmiljö i vilken vi skapades!
Miljö som förvandlar oss! Transformation/förändring!
Innovation och förändring! Förändringscykelns stadier!
Övergångsstadier!

Övergångsbarriärer!

Att övervinna cykler och övervinna svårigheter!

Svårigheter skapade och inbillade eller verklighet!

Svårigheter/problem Interaktion mellan undermedvetet
och medvetet!

Medveten e insikt! Omedveten e
projektion! Projektion av jaget!

Existens!

Jag finns, därför finns vi! Vi är ett jag! En värld!

En värld, i ett "jag" förvandlas till oss! Vi agerar på denna värld och på dem vi!

Jag agerar under en del av dig! Du är närvarande över dem!

De är världen!

Varelsernas värld!

Varelser, vare sig de är det eller inte! Levande eller livlösa! Producerar ljus, fångar ljus! Ljusenergi!

Kraft är energi! Kraft är önskan! Begär är vilja! Att vilja är verkligt!

Alla har lyckats nå o verklig! Verkliga är fakta och beteenden! Beteende är handling!

Handling é svar på till världen! Världen på handling är transformation! Transformation är modifiering!

Förändring é real! Förändring é a önskan permanent! Vi är ständigt på jakt efter en önskan!

Önskningar kan förtryckas! Allt vi önskar oss finns inte i världen! Missnöje!

För det vi inte kan få och som inte finns! Overklig icke-existens! Icke-faktiskt tänkande! Icke-faktiskt inte uppnåeligt! Ouppnåelig förtvivlan! Förtvivlat lidande!

Lidande för något som inte finns!

Det som inte finns lockar till

begär!

Om vi önskar o vad inte existerar! Nej gå till
nå

Lycka! Lycka uppfyllande av önskningar! Olycka

Förverkligande av ouppnåeliga önskningar!

Ouppnåelig!

Det skapar depression!

Depression psykologiskt tillstånd hos den orealiserade.

Inte förverkligat, inte faktiskt överkligt!

I världen finns det överkliga fakta som existerar! Krafter och fakta som antas vara en värld som är utom räckhåll!

Det är inte uppnåeligt, det är andligt! Andligt är ett sätt att känna sig själv! Vi lever alla med ande! Ande/predisposition

Motivation något som driver oss!

Drivkraft för handlingen!

Handling på andra! Handla, handla!

Andra dem, dem mig! Jag mot dem (världen)! Social värld!

Inlärningsbeteenden! Förståelse för kunskap! Kunskap om verkliga fakta! Kunskap som vapen! Överföring av kunskap! Mellan mig, dem och oss, världen! Att känna världen är att vara i den!

Vi är kunskapens värld! Vi har alla en del

kunskap!

Att dela kunskap är att lära!

Att lära är att leva tillsammans! Att leva tillsammans är att kommunicera! Att kommunicera är att relatera! Att relatera är att interagera!

Att interagera är att agera på världen!

Lag på o värld é transformerande!
Att förvandla världen genom kunskap är
evolution!

Att utvecklas är att vara kunnig!

Att veta é att veta att omvandla! Förvandla
kunskap till en värld! En mångkulturell värld av
visdomar!

Oändliga visdomar!

Oändligt ouppnåeligt!

Att vara klok är en utopi! Utopi är en önskan att uppnå!
Vill!

Vilja är inre styrka!

Inre styrka är jaget! Jaget förvandlar världen!

Världen förvandlas av dem. De är världen i förvandling!

Vi är de som förändrar världen! Genom förnuft! Förnuft
rättvisa!

Rättvisa är lika med rättigheter! Rättigheter bara för att vi är
oss själva! Plikt före dem!

Vi måste vara rättvisa mot världen! Handla

med medvetenhet och på grundval av vad

som är verkligt!

Agera medvetet med överkliga fakta!

Överkliga fakta fantasi

Fantasi - skapande! Vad som inte finns är skapat! Fantasins
skapande kraft! Att kunna skapa är att vara fri! Frihet är att
veta! Att veta är att tolka!

Att tolka är att anta! Att anta är att engagera sig!
Kompromiss är en pakt! Pakt är ed!

Svärande är lojalitet!

Lojalitet är sanning!

Sanning är en!

Uno är jag!

Vi är en värld! Vi är de, vi, ni.

Varelser.

Att växa är att vara. Att vara

är att existera. Att existera

är ett verkligt faktum.

Det är verkligheten som gör att vi finns och att vi

är världen! En värld av levande och livlösa

varelser!

Världen förändras av mig och av dig och av dem.

Världen utvecklas!

Att utvecklas är att bli mer kunnig!

Att vara kunnig är att ha kunskap! Att

veta är att veta!

Att veta är att uppleva! Att uppleva är att känna! Att känna är
att veta!

Vi känner det bara när vi upplever det! Vi

upplever det bara om vi vill!

Valfrihet att uppleva vad vi vill! Rätt och skyldighet att bli

respekterad!

Vi vill inte, vi vet inte!

Nej vet inte inte förändra oss! Kunskap

köpt!

För världens olika jag!

Du vet inte, du vill prova det, fråga en annan mig! Val är
tagna från erfarenheten av jag och dem!

Det finns saker fel att å från början
andra redan har upplevt!

Och det är sunt förnuft att de inte är bra! Sunt förnuft - livets
visdom! Livets visdom!

Delade erfarenheter!

Förvärvat kunskap! Genom interaktion, att interagera är
att omvandla!

Världen är interaktion!

Världen är vi! Världen är jag, du, vi, du, de! Dela, vänskap!

Komplicerad vänskap!

Delade värderingar!

Samma jag i flera knutar. Samhället är vi. Vi har alla en vän!
Mellan oss kan vi agera!

Genom att agera sinsemellan påverkar vi honom!

Han världen! Affekt av världen! Förvandling!

Transformation ny jag, vi, dem, ni! En ny värld. En ny
verklighet.

Önskan

Ge mig en kyss...som de du känner?! Ge mig en dold kyss,
som de vi snodde från varandra när lusten växte ge mig
en mjuk kyss som de

du vet! Meigo doce a saber a ti! Jag ger dig en kyss min

Insomniac

Jag sover inte, för jag vill inte sova, jag vill leva. Här är ett hinder som inte låter mig sova. Jag ska möta det med sömnlöshet

Den tecknade vargen Shadow var försvunnen men återfunnen. Skyddad, men bara av fri vilja. Den matar sin fingerfärdighet med kemiska fasta ämnen och det imprescibla H₂O. I renheten av skuggan själv dyker för äventyr och hade en landning, Caricua. Som varg var skyddad, men genom attityd ensam, störtade in i skenbar ensamhet. Idag skriver jag med Caricua varg ansikten hans värld och tolka den. Oberoende vän lever inte utan sin vilda men välgörande natur av en sann nybörjare i livet, embryo i Caricua där jag tog examen har blod av unga lojala, ärliga framför allt en orädd natur, hård i sitt väsentliga men lojal och vän och respekt för sin följeslagare och vän. Så trogen följeslagare av resor och medverkan alltid tolkas med tillgivenhet och tystnad. Jag levde tillräckligt lite för att känna skuggorna på Caricua gator och c^a. Men jag såg mod i vargen och han etablerade en länk av tyst förtrölig vän och lagstadgad som till hans frihet. Om det var något vargen hade så var det frihet, men han var ensam, ensam! Och fri! Skuggvargen utstrålade energi som var extra mänsklig i sitt sätt att vara. Med sina skall hävdade den sin självständighet från vildheten i sin genetiska natur. Jag bestämde mig för att dela respektive torskfisk andligt och ensam julafton med varg eller ännu bättre skuggvarg karikerad som samtidigt fri unisont broderligt sammanlänkad av en enda maträtt och respektive dryck. Är vi ensamma av fri vilja? Naturligtvis är vi fria att tänka som naturen formar oss. Det var en gåva

För mig är denna jul vargen Caricua, men han vild av medfödd genetisk miljö drar sina kromosomer till känslan av fritt tillstånd av renhet i sin egen natur. Han är gåtfull när det gäller sitt sätt att leva men drivs av en törst efter att leva och njuta av sin ensamma sida men fri från alla begränsningar eller pålagor.

Jag och shadow wolf är vänner men okaraktäristiska i sitt okonventionella sätt att agera från tvång av andra, vi är fria av moder natur och så växer vi och inducerar vad de infiltrerar oss. Havana club är i essensen av galenskapen av samma törst efter revolution och ta över vår varelse, här är en fri men ensam pakt med samarbete av hundinstinkt.

Med all respekt, tillåt dig själv och mig! Vad tycker du om mig och jag om dig? Jag är tacksam för att du läser mig, kanske förstår mig!

Övergång till den del av övervägandena om du redan har läst mig har du redan tagit din elações åtminstone värtalig present uppslagen vid den lagliga timmen redan tuppens massa eller tuppens spel här är den fruktansvärda frågan!?

Reflektion till kommunikativ extas som är begriplig för det minsta och enkla ekot av den tystnad som distanserar oss. Handlingar är ord av smärta även i en enkel glöd av förkastelse. Fysiskt oöverstigliga hinder, men inte för den lysande varelsens hormonella och andliga kemi. Himlakroppar invaderar oss för att få den perfekta kärleken att blomma. På jakt efter kärlekens klöver, för rikedom består i att förstå mångfacetterade varelser och alltid med något att lägga till i denna synvinkel. Ännu ett tillägg, ännu en ökning av den önskan om medkänsla och ömhet som förvisar oss till representativ självkänsla i

sociala miljöer. Sett ur det enda och odelbara jagets perspektiv är ingen vilja allierad, oavsett hur många viljor som uppstår i cirkeln. Den gyllene cirkeln, alliansen av god tro, trohet och respekt, framför allt plikt, existerar inte. Vi är rena och vilda i vårt sätt att handla, och ingenting är mer själviskt än jaget, som bara för att det är så alltid invaderar den andre med sin synvinkel. När sinnet hettas upp av en enkel konfrontation mellan idéer måste vi vädja till det sunda förnuftet. När skall vi ge vika eller sätta in egot i den andres ställe? Inget är mer banalt än att avvisa det vi inte vill ha, det är enkelt. Att älska och att älska är att känna den andre och inte sig själv. Konstruktiv inställning till länken mellan oss varelser, lider av en harmoni som av den levande varelsen tillsammans med andra varelser. Inpräntat i instinktiva beteenden tänker vi bara på jaget, sedan jaget, och förresten jaget igen. Konflikter eftersom man är mig som förvandlats till jag och man aldrig vet exakt hur många jag man måste stå ut med innan man ger efter för det andra. Det är ett slags komma till oss som alltid är öppet. Uppmärksamhet på ens egna jag med vilket jag man maskerar sig och på vilken nivå av själviskhet vi befinner oss. Jagets rustning kommer en dag att krossas av de du som finns och som är fler jag än jag, så att rustningen krossas. Och hur är det då att stå framför spegeln och bara vara det reflekterade jag som existerar eftersom alla jag krossades av världens jag. För vi lämnas ensamma, och sedan, när vi ville vara solitära bara på grund av själviskheten hos olika jag mot jag. Ensamhet det ord som mycket egenkärlek har men som inte har skapat någon kärlek till jaget plus diget. Kärlek: jag och du omnia vincit amor kärlek övervinner allt.

Ai se tu sabes e quisesses ai que tu sabes e nunca deve porque esta ansiedade perdulária porque é saudade e é séria vens de lá para cá I nao vejo nem dá como seria

perfeito seria um feito que tu viesses e trazesses

du varken för med dig eller visar dig åh vilken smärta att vilja och inte kunna men du kan eller vill jag önskar att mötet vid ett tillfälle är så livet är väldigt färgstarkt färger jag har många som ger mig en prick du borde vara här nära mig jag kan inte se trädgården rosor blommor och faller vita kronblad bleknar bort längtan och begär aldrig ensam, utan dumpning jag är här du är där och jag ville ha dig här dina vackra och bruna ögon är som oliver från havet som när jag tänker på dem bara du får mig att minnas jag vaknade upp jag vaknade, Jag vaknade Jag lämnade mörkret utan längtan Jag hittade mig själv och lindade passion och lust i allt jag såg och kom ihåg starka kyssar, starka omfamningar allt jag gav och fick och inte bad om uppstod från återfödelsen av att vara, och bad inte att vara med kärlek utan smärta Jag såg, önskade, hade och kom ihåg allt jag fick var allt som de inte längre kunde insistera fick kärlek, tillgivenhet, medkänsla allt för passion detta ord som aldrig säger nej till ett fritt hjärta och väntar på att ge det som inte ens är frågat efter det är donation sanning är att ge, utan att fråga eller kräva om du inte hör ett don't ask, give leta efter spaden och hitta elixiret skatten som det inte finns någon motsvarighet till, bara en skatt som inte är guld är bestående kärlek du visste väl vad jag ville men jag berättade inte för dig du såg att det fanns något djupt, något som jag såg men inte översatte det var en kraft, utan att ha det var att födas, utan att se det växte inom mig så att det gillar mig och för dig skrev jag, och jag såg inte det som växte inom mig var kärlek det var något som jag ville ha men inte hade, men önskade dessutom älskade hur jag tyckte om att se det växa i skymningen allt hände utan rädsla, utan darrningar utan rädsla för att somna värmde ensamheten som en hand under hjärtat du var där, vid fönstret jag såg dig inte, men jag visste, jag kände parfymen var hennes en lukt av sandelträ och jasmin jag lyssnade, men hörde inte dock insåg jag att det inte var där och insåg igår var det

samma, men idag var det annorlunda jag såg, luktade och lyssnade det var framsidan

Jag såg dig inte, jag kände dig inte och det var inte slutet eftersom du var där, långt borta men närvarande Jag bad en munk att visa mig fronten, framtiden och jag gissade att du var där i slutet, vid fönstret och tittade utan att se dig, utan att ge dig Jag tog dig till havet Jag gav dig för att känna lukten av havet luft av den fuktiga andningen och glädje var vad jag såg havet, sanden, det fuktiga, luften och ja din andning.

Jag tändar den tankfulla cigaretten och njuter av harmonin mellan varat och det tänkande objektet får mig att vandra mellan raderna och flöda i tanken objektiva idéer och samspel mellan skribent och läsare aldrig läst tråd till veke vad jag skrivit, det är konstigt, men jag vet att någon läser varför gillar de, kommer att nå vad jag vill förmedla eller är det något vagt cigaretten slocknade och jag tror för mig blir ...! Jag vet inte, men jag skriver som en form av andlig och intellektuell utlösning är bra för mig önskar att de som läser mig är glada och mår bra valt en annan genre av skrivande på senare tid är jag mer konkret inte så mycket för ljus och energi utan för kärlek och förståelse destinationer, kärlekens sinne uttala orden kärleksfull för någon som gillar att läsa något mer kärleksfullt, förnuftigt och jag är öppna armar för att älska till förtroendet utan konflikter och utan att vilja vara ambivalent i mina ord Jag är mer direkt och konkret Jag vill nå den känsla som förenar läsaren med författaren affiniteter så jag vill vara vad jag alltid har varit spontan men tilltalande till vänliga ord av konkordans mellan bokstäverna som kommer tillsammans och bildar meningar alltid med samband och mycket realistisk Jag förväntar mig tankeväckande ord, meditativa meningar ledsen om jag får dig att tänka men det är bra att tänka även om det handlar om absurd eftersom det är något som finns bara för att säga att jag också finns

detta enkla sätt eller temperament genom en vanlig filipe moura för alla ovanliga som läser mig för det är inte vanligt så mycket tålmod att läsa det jag skriver och jag erkänner, jag läser lite men när jag gör det får det mig också att tänka och här är min utmaning läs och fortsätt att läsa och tänka. Jag är tacksam och glad även om det inte är för att jag tänker att någon också tänker tankar! Kanske du inte känner det, jag känner det, som regn på stenen kommer in i hålen i trottoaren förenas under sand och jord hård och krävande förbindelse det finns ingen plats, inget utrymme eller en sten till här är en effektiv relation sten, jord, sand vi går på dem så är relationerna mellan kalla stenar med eller utan sand eller jord men förenade av murarens hand som förenade dem och fulländade kärleken borde på hela jorden vara förenade som stenarna i trottoaren muraren är mannen som förbinder flera stenar och inte förbinder stenhjärtan utan känslor som kan formas till någon annan bit vi borde vara en uppsättning bitar som tillsammans kan motstå alla vikter och inte heller vågar tidens slitage förstöra trottoaren som vi går på så är människorna lider för mycket belastning men om de är förenade är påverkan mindre förenadedu den andra biten med kärlek kommer att vara sanden och jorden som förenar oss utan bräcklighet, endast slitage minimeras om alla bitar är tillsammans och välbelagda människan fulländar sin egen sten och förenar de andra tillsammans de är starka och utgör en lång och solid väg över hela världen det är något som förenar oss som lego och detta är en okrossbar fästning alla förenade och utan brister om varje sten lider av slitage ingenting mer än sand för att sätta dem på plats stenar som män har tid av livet precis som stenarna människan ersätts på grund av slitage och livstid det finns små stenar, stora och så vidare vissa som passar av naturen andra

som är nödvändiga för att polera så är mannen på jorden formas för att passa på rätt plats visualisera med ett pussel där alla bitar passar så att alla människor har en plats och är inte mindre viktiga än andra som kommer att vara ett pussel utan bitar en förvrängd bild vi behövs alla i världen planeten jorden behöver alla män och kvinnor ingen är ingenting, allt har ett sätt att vara och ansluta till den andra här är ett stort pussel jorden där vi lever och är anslutna till varandra utan att veta det men vi spelar alla en roll i pusslet vissa mer raka, andra krokiga, men det är naturligt att allt passar trots allt vi vill ha en väg denna trottoar är harmonin mellan varelser som alla samarbetar för samma ändamål kärlek och koppling mellan par hur kan vi definiera oss själva om andra inte visar sig känna och inte säga sanningen känna är att existera är något att dela och om det gör ont att leva också dela kostnader men varför inte lösa allt utan problem eftersom vi ljuger och är fantaserade känslor är vårt ansikte vårt ansikte och när du älskar någon borde visa ansiktet som det är om du visar ansiktet som det är ledsen om jag är som jag är men jag visar hur jag är och visar ansiktet och mitt ansikte säljs inte inte för att det är för dyrt eftersom pengarna aldrig köpte mig eller jag vill vara till salu och mycket mindre köpa någon men en sak är säker jag är emot euron till förmån för ansiktet inte kronan de säger som köper allt eftersom jag inte är kung och inte vill ha krona jag vill men ansikten med känslor med lidande eftersom om du inte lider finns inte och om du inte lider var såld var köpt är glad eftersom den har pengar jag såg aldrig ansiktet visar allt och det kräver ansikte att anta att vi inte är bra nog och vi måste vara bra nog för att antavi är eftersom vi inte är bra ingen är tillräckligt bra eftersom en dag kronan ersatte ansiktet och det

det skulle vara kronan utan ansikte samma smärta samma glöd det var kärlek passion det var vår fantasi vår transposition från det imaginära till det verkliga jag är lojal mot passion att älska att brinna och även i smärta för detta din prakt jag existerar och jag är en skådespelare i vår värld du är en stumfilm skådespelerska men vår passage är en romantisk filmning som intonerar en sång "här är vår brinnande kärlek utan smärta" du kunde vara jag kommer att vara du är då vi båda vi tittar och ser samma perspektiv samma kurs samma framtid vårt hörn samma utrymme passar allt tar allt jag projicerar att idealisera till sist arbetar för samma sätt genom samma sätt jag andas och suckar du alltid suckarom du var rädd för framtiden var det svårt att se dig lida utan att skada dig för du var inte skadad det var livet du vet att ja jag vet inte om ja för jag föreställer mig och fantasi är inte tillförlitlig men jag vet att ja vi är tillsammans även om vi är åtskilda bara för att vara här jag kommunicerar du svarar jag vet var du är du vet aldrig om jag kommer men jag befinner mig här och där jag är alltid där med dig jag fortsätter utan att veta för jag bara föreställer mig men jag föreställer mig allt bra utan gränser det finns inga hinder är du och jag alltid runt här tillsammans eller ifrån varandra vi är sammanlänkade, jag behöver dig och du behöver mig du agerar jag reagerar du skrattar jag ler du talar jag godkänner du tittar du ser du märker jag håller med vi är alltid i samklang hur jag vill ha dig hur jag önskar dig bara för en kyss jag reser jag springer jag flyger jag snubblar alltid men jag faller inte och blir inte skadad du är botemedlet mot min önskan jag lovar jag kommer att träffa dig och upptäcka allt och jag vet ingenting för jag hade redan föreställt mig hur framtiden skulle bli jag såg dig och kände dig kände dig kände dig kände migdu och jag kände att du kände mig också för du läste vad jag skrev och vad jag kände var att jag vill ha dig nära mig alltid jag övervinner myteriet men det finns ingen strid ledsen för

stavfelet ingen är skyldig för du vill se även utan att titta jag
vet jag föreställer mig

ser du att den kejserliga erövringen är verklig och att det inte var inbillning, det var en syn utan bedrägeri.

Nullitet eller noll här är att ingen lämnar spelet när någon når vad han vill känner han sig tillfälligt glad eftersom ambitionen är att erövra och sedan erövra igen så han är glad för att nå och frustrerad eftersom han har nått och alltid vill ha något mer och nu är jag glad men sedan tänkte jag på en annan önskan nu då Mr Genius bevilja mig inte tre önskingar utan en arem av önskemål och nu Mr Genius försvinner inte Jag vill ha något mer bakom skönhet ligger karaktär den kraft som driver oss att alltid följa en personlig och uppnåelig idealism så man försvarar ett individuellt beteendemässigt och socialt ideal. Bakom skönheten ligger karaktären, denna kraft som driver oss att alltid följa en personlig och genomförbar idealism, därför försvarar vi ett beteendeideal och en social individualitet, mina kära vänner, denna skillnad som utmärker inställningen att agera och materialisera sig enligt en idé, en tanke, ett sätt att vara i överensstämmelse, därför på jakt efter, eller komma fram till stolthet denna naturkraft som tillåter oss att vara de vi är unika varelser och generatorer av själva anledningen till att någon av oss strävar efter att vara speciell, oh tro det inte, en dag har du redan fallit vi står ut med det men vi älskar och kämpar också står med tro faller utan att vilja gå faller utan fallskärmar alla ogjorda i skuld utan ursäkt och upp! Din gröna, din bruna din förtrollande prinsessa din själ är tänd Jag vill ha dig, som någon som vill leva, att andas glädje dina färger botar mig från mina smärtor din glans är min fascination ditt vackra och underbara hår slå där skapa länkar mellan hjärtats rötter för att döda ensamhet Jag gratulerar mig själv med tacksamhet för den passion som hand som berör, som leende som tar mig till paradiset

Jag såg dig Jag tittade på dig Jag märkte dig Jag tittade igen
Jag märkte dig igen Jag gillade dig

Jag älskade det, det var en gest av kärlek.

Du var så och du sa ja till mig jag såg att det inte var så jag frågade dig hur du mådde och du grät nästan jag kände mig ledsen och du bad mig att inte vara så jag bad dig att inte vara glad jag är som du om du en dag finner dig vilse tänk på mig som en startpunkt tänk att livet är en karta och att du hittade mig och jag sa välkommen börja resan här och det ingenting du redan har konto med mig och att du har mig i ditt gömställe ge mig en kyss och allt kommer att bli vackert.

Att föreställa sig utan att skapa att skriva utan att läsa att lyssna utan att lyssna på att studera utan att memorera här är ett motto har ett tema att se och känna och släppa taget i bokstäverna i orden i fraserna i dikterna med mig allt är ett tema idag känner jag mig aktualiserad moderniserad utan förflutet fast jag minns jag glömmer och gör allt igen i nuet jag känner förståelsen sanningen jag känner åldern i ansiktet jag ser in i ögonen och ser utan ironi eller demagogi Jag är spontan Jag är saklig, punktlig och verklig idag var så här glöm det gör det så här som det skulle vara om det inte fanns något tidigare ögonblick Det kommer inifrån jag ser på utsidan jag minns jag existerar och jag ser mig själv i nuet ögonblicket är redan borta det är redan bortajag ser på nuet ansikte ögonblicket händelsen inte i det förflutna utan i nuet dök nästan upp det ordet av handlingen av ett enda faktum av en önskan av en vilja till sist av en glädje bara skriva ingenting sagt men motsvarade visionen av den dagen och skrivandet föddes energin glädjen hos en man som lever sin dag - dagen flyter och nästan förbleknardagen flyter och nästan bleknar det klara och fridfulla vattnet som rinner nerför det ömma ansiktet är tårar som rinner nerför ditt ansikte av flicka av dam av kvinna som ibland går vilse och inte riktigt vet vad hon vill men längtar efter att vara så söt som körsbär är bokstäver är ord ibland så

dumma andra så klara de kommer inifrån med en glöd jag vet inte om de gör furor men jag känner en bränning av ett sår av en resa till ditt intima det är en vändpunkt en passage i din värld och jag sermed en djup blick jag vet vad du känner jag vet vad du fruktar jag vet vad du vill Under dessa eftermiddagar under dessa nätter av ensamhet finns det passion det finns en önskan du blundar du känner du fruktar du vill och jag tänker på ditt glada och ivriga leende som väntar på någon modig de tar de stjal de invaderar men tar inte det jag som är ditt vår dröm vårt möte på stranden av en flod jag ler du leker med en sten under vattnet som rör sig och rör sig stenen är hård men du och vattnet är rena ägare av den största galenskapen om jag sitter ner reflekterar jag skriver mellan raderna i fantasin som en fisk i ett akvarium där ingenting och ingenting men inte tröttnar på att andas syresätta och söka friheten att simma en dag utan ett akvarium att hålla honom och sedan drömma hej jag ser dig där jag frågar hur du är jag är mer eller mindre du säger jag lyssnar och tänker ju mer jag ser av din mindre jag ser för mycket aldrig mindre jag ser för mycket aldrig mindre jag ser och känner vad som oroar dig och inte lämnar ditt positiva och kreativa sinne men det var aldrig negativt det var konstruktivt jag dricker kaffet jag tappar tron någon tar tag i mig jag känner klon som skyddar mig någon som aldrig glömmet mig och säger till mig du är där ja jag vill ha dig lycklig lycklig och nöjd som hela tiden du lycklig och nöjd som alla andra är vad jag önskar för denna befolkning i evolutionen så det finns passion jag såg framåt jag såg dig närvarande det var förtrollande det var magiskt allt jag ville ha var du bara du bara jag och du hur lyckliga vi var jag såg på regnet som föll och förenade oss våta och förälskade vi var alla översvämmade av dessa droppar magi och av allt som överfördes var glädje när jag känner när jag skriver det är något jag ser jag minns och jag ser dig alltid framåt i framtiden och i nuet jag vill-...

du för alltid när jag tänker ser jag dig med mig navel till navel läppar mot läppar kropp mot kropp förenade mer än vänner alltid det var något jag såg och inte sa det var något jag ville och kände något starkt ett band utan lidande jag satte dig i min fantasi det var skapandet av något vackert i nyanser av gult som solen aldrig slocknar och strålar energi hela dagen när jag släcker ljuset blir det mörkt allt är dunkelt jag går in i den dimensionen det finns en mörk anledning det finns mörker det finns ingen anledning du i min fantasi var det skapandet av något vackert i nyanser av gult som solen som aldrig slocknar och som strålar energi hela dagen lång när jag släcker ljuset blir det mörkt allt är dunkelt jag träder in i denna dimension det finns en anledning mörker det finns ingen motivation det finns fantasi av intet av tomhet av det som inte kan ses allt projiceras i mörkret en vägg föreställs hinder tas ner värre än tentakler föreställningen börjar jag tänder ljuset ridån går upp tills när

Jag går och drömmer du tänker men du tänker inte precis som ingenting är detsamma sinnet tänker olika från människor till människor du tänker jag tänker också bra! Vi tänker och agerar alltid bara en sak händer som jag ser mörkret jag är en passagerare inte av ljus kärlek så länge jag är hel jag känner kroppens delar som sover känslor bryts av tonen av ljudet som säger mig slappna av betonas och absorberas av örat jag dyker upp igen somnar inte men kanske är det bättre att glömma något för att lindra spänningen pulsen jag stoppas ti justeras kanske är det redan förbi jag befriar mig och jag är tyst men det finns alltid en lösning på frågan jag reagerar inte utan jag handlar jag tar ansvar för situationen det här är ett bra tillfälle att avsluta lidandet.

Jag trodde jag drömde jag vaknade och såg dig i en dröm det verkade som en saga du var den som hade mer charm mer skönhet luften av en prinsessa du var min inspiration det var

inte fantasi det var din riddare din krigare för dig jag hade
någon handling utan rustning skydda mitt hjärta du var
sömnig du öppnade din mun du somnade jag tänkte på dig
lutar sig mot din sida

liggande bad jag om en kyss du gav henne en önskan jag ville vara med dig jag fann mig själv drömma med dig jag ser dig fridfull liljeblad din parfym förför mig leder mig till ditt möte jag blir yr och förvirrad vi är på ditt tak ser stjärnor jag lutar mig mot dig och även gå vilse du får mig att le du får mig att känna det är så bra att låta mig gå utöver det finns ingen du är så mild en bland mer än tusen eller bättre oändliga det är så vackert vad jag känner för dig mer det är omöjligt att känna är att låta mig gå för dig för din magi för din glädje.

Du är så söt du är en baby som redan går på sina fötter du är så söt du är en vän jag vill ha dig med mig du är rolig du är den bästa du är den största du är allt jag ville och önskade mig en vacker son du är mycket kärleksfull du är mycket leende du är en sympati du är den största glädjen du är min son du är min värld stygg stygg pojke du är du tiago min son du är min pojke min söta och coola grabb du är fantastisk hela dagen ditt leende, ditt leende, din glädje är fascinerande energier av något rent du hoppar över muren du hoppar över staketet du kommer till mig för godiset du kommer och ger mig din pudding du är så söt så trevlig hela dagen lång du ler alltid och är redo att gå till gatan, till trädgården du är en pojke en rackare jag gillar dig och du gillar mig jag vill att du ska veta att jag alltid vill ha dig nära mig

Jag reste under molnen Jag flög under himlen Jag var på planeterna på Mars och i Jupiter på Mars bestämde jag mig för att älska dig och i Jupiter ville jag ha dig och här är mitt väsen som flyger från penna till planet det fanns styrka det fanns energi det fanns glädje det var något som överfördes det var kärlek i form av en blomma det hade solens styrka det rörde sig som solrosen det hade sin egen vilja i oavbrutet sökande efter något brinnande det var en dröm det var en erövring det var ett mål allt med passion utan dimension det var storslaget det var fantastiskt

äntligen mycket kärleksfullt jag tittade ut genom fönstret jag såg horisonten jag lät blicken passera över kullen jag såg framåt jag såg din stjärna den lyste klart gnistrande jag lyfte blicken jag såg månen det var mitt och ditt det var landskap det var en resa jag såg dig resa över land och under hav jag följde med dig vi reste vi erövrade varandra över land och under hav det var bara månskenet.

Saudade är att vilja ha är att önska är att älska är att tänka är att känna är att sakna dig är att vilja ha dig här är att önska mötet är att älska dig är att alltid tänka på dig är att känna din närvaro.

Jag känner för att skapa något men det är mycket vagt att föreställa sig att skapa och omvandla skrivande för någon att läsa Jag vet inte vad men jag vet varför men jag saknar inspiration Jag måste ta ställning för att möta denna situation att skriva och ha något att läsa Jag börjar tänka försöker släppa taget Jag kommer att ge upp eftersom det inte är lätt att uppnå.

Om det fanns en dag att berätta äventyr eller missöden bara på en dag eller på 1 år idag efter 1 år kan jag se 50 dagar är 365 dagar om året 7 dagar i veckan 24 timmar om dagen här är lite av 50 dagar av ögonblick för dessa 365 om året några dagar i veckan och några minuter för de 60 24 timmarna gånger till sist, lev ögonblicket!

Jag var abstraherad Jag hade gått dit jag kom Jag var uppslukad lite förvriden det var lite konstigt men det var inte att drömma Jag var vaken redo att kasta tärningen var rakt framåt

Enligt hur hjärnan fungerade föreställde jag mig och framför allt var det något jag skapade och sedan var jag tvungen att leva med min varelse och det är att leva och vara.

Vet du vad? Det finns saker som förvandlar saker, det är redan något och det som var något framkallar n av saker men när? När det var förvandlat och det verkligen var det som redan var något, ja, livets saker!

Det var dimma under dem som flyger det var luft bara för att andas det var att vilja vinna utan att frukta det var månskenet vid havet jag var kaptenen jag hade allt till hands ombord på resan bilden av den vunna striden dök upp det var en bedrift.

om detta en dag skulle ske oh vilken glädje, skulle någon säga jag stänger dörrarna, öppnar fönstren och flyger orädd under paradiset det finns de som omedvetet dömer jag förevigar mig själv till ömsesidig överenskommelse det finns lösa noter, i en atmosfär på en mycket varm plats det finns liljor, det finns ringblommor vill du det finns våt jord, fuktigt i taket, en svag och hjälplös lampa håller påspänningen stiger det finns mödosamma stunder, även svåra, men ingen men ingen visste vad bara en förstod och förstod hur man är ensam i mängden här är en sak men att leva utan att existera och framför allt att vilja leva jag log för ögonblick jag grät för ånger jag skrev vad jag inte förstod men framför allt kände jag jag såg allt och ingenting jag såg för då grät jag bara för att jag gav mig själv och aldrig lämnade dig men jag vet ingenting och här är parfymen som expanderade och antände parfym som expanderade och antände passionens skarpa smärta det var dags att säga nej bara för att då fanns något något rörde sig i venerna blodet flödade ibland avlägset från ett hjärta som inte pumpade det var bara för att få en uppfattning om hur passion slår starkt och kraftfullt även i en fattig människas själ framför allt var det människor

och hade ett sinne eftersom det är rädd för något känns det
äntligen det finns alltid ett slut och en början jag tror att jag
förtjänar

det är inte för mig eller för dig det är för båda eftersom vi älskar och också avvisar något som slutar något som föds blommar och växer vad allt en dag existerade och på en sekund försvann det var så här allt som hände inte bara för att man ville leva en dag och ett ögonblick till alltid oföränderligt utan att vara mycket viktigt det var ett ögonblick det var tid i ett bakslag det var och slutade vara det var tillräckligt att tro ibland att bli återfödd som jag kunde se och inte föreställa mig det var sanningen i mogen ålder vad är exakt det demonstrerarom i handlingen en enda handling för att erövra ett hjärta fantasins frukt det var en koppling utan att något eller någon sa nej vad som hände var något jag fruktade allt som darrade var inte förgäves det var som om någon passerar handen med en mopp det finns alltid någon på sidan av nej för då måste man säga ja även om man tänker nej detta är inte rätt men ja är nej och det har alltid varit så här aldrig vill men ibland gör ett ja omvandlas till ett nej här är uppriktighet kämpar för friheten att agera med sanning ett nej är nej och ett ja eftersom jag inte är och jag är inte bara för att vilja vara levande eftersom jag finns och jag var redan när jag trodde att jag var att läsa att expandera och skriva att sova jag sprang medan jag gick och var stilla jag var i rörelse frukt av fritt och smart tänkande jag var uppmärksam på rörelsen jag gick och gick bara för att jag älskade jag är även om jag inte är i denna värld kärleksfull jag tror inte på vidskepelser jag tror på människan och hennes uppfinningar frågor antaganden föreställningar illusioner vara med joner eller protoner även skapa raketer ljuset är i energin och att man inte såg men producerade utan guide gick och fick det var mannen var så vulgär var bara föreställa sig och skapa det var känsla inte det sjätte sinnet som det sades men det var så verkligt att det hände närhelst han ville.

Om vi levde för ögonblick för ögonblick, vare sig de

ingen skulle säga att kärlek var smärta som gör ont föreställ dig kärlek utan smärta, för vad det än är, behöver det glöd med glöden av ett andetag längre än du kan föreställa dig sanningen är att älska och ge, även lida, även inte se, men framför allt känna och tillfoga smärta för att älska, även inte se, men framför allt att vilja skydda sin kärlek från smärta, skydd som skapar en relation som kommer från känslor kärlek utan anledning för då kommer smärtan från hjärtat i din blick ser jag havet som bara genom att titta får mig att älska ögonfransarna slår i sanden tårarna rullar i vågorna jag ser en sandstrand med snäckor jag snubblar på stjärnorna ett gråt, ett korn så mitt hjärta får näring.

Om jag led var det för att jag inte såg eller förstod vad jag upplevde le solros muntra upp och försköna dig själv med solstrålarna gratisfrigör dig och visa din skönhet vad kvävning vad galenskap vad rädslor alla har lite det var något som rörde sig jag såg inte hur detta hände det var en plåga för en lång stund hur kunde jag möta en viskning nu skrattade det inte för att någon såg en man som för ett ögonblick vacklade bara för att han såg och lämnade där vad ingen märkte varför var det tyst jag led av något jag levde och led hur jag kände natten var kall jag återvände vid vägen med allt och med ett ingenting en ingen hade aldrig varit bortom men som någon kom jag till korta om jag i dina ögon såg säkerhet jag agerade med klarhet och hade sorgens fingerfärdighet nu när du för det osäkra inte agerar, du var felaktig då tittade jag i taket och allt verkade öde för mig oh vilken smärta oh vilken sorglig och ängslig syn titta på mig strålande vid den timme som jag går till golvet bara för att jag föll och jag sjönk ner i ödmjukheten av allt som finns i mänskligheten tystnaden den störande rösten av den störande tystnaden hos någon som för det som inte säger blir glad jag vaknade upp i en dag som jag förlorade för mig sa att det inte var glädje

vad jag kände och allt på en dag imorgon skulle bli bättre var
vad jag ville bara för att det finns man blir ledsen

I ensamhetens mörker, sträck ut handen säg inte nej till en
broder för det är inte förgäves att röra ditt hjärta om det
bara var att vara ensam skulle det inte finnas någon
medömkan

På dessa stenar jag sitter jag skriver för dig vad jag aldrig
glömde ditt leende ditt sällskap var något jag alltid kände
när jag var ensam, då och då tänkte jag på dig efter jag
kände mig bra bara att komma ihåg dig.

När jag drömmer vaknar jag upp och tittar på mig själv och
frågar mig själv om det verkligen är som jag föreställde mig
eller trodde eller om jag bara reste drömmen ingenting
bygger ingenting förändras det är en felaktig uppfattning så
jag drömmer sällan det är frustrerande att vakna upp och
allt är detsamma utan förändring, i slutändan drömmer eller
inte drömmer allt förblir detsamma.

I en sorglig och människofientlig nattmiljö, tyst och stilla,
mycket fåordig, finns det dock en stjärna som skiner, en
måne som lyser upp även i den mest grymma och
avskräckande miljö, det finns hopp, någon pålitlig, en varelse
som uppmuntrar oss och drar oss uppåt, en vän, någon som
ser på oss med likgiltighet utan tro inte ser på oss med
kärlek tillfogar oss smärta på något sätt inte tror på att vara
en vän och som bara ser på sin navel han också en dag
kommer att känna skillnaden som är en vän till vännen och
känner kärlekens tro även i smärtans timme vad en dag
människan skulle bli ingen kunde säga om de sa att det var
utan vetskap eftersom människan alltid gör något annat
hända var rotat i sitt sätt att leva, från födelseögonblicket till
att växa och slutligen dö allt som människan gjorde kunde
ingen förutse och inte ens

visste varför han gjorde det detta är människan och hennes väsen.

Jag såg i din blick en viss glans något satte igång den den var intensiv och den hade en orsak den att älska jag såg igen den fortsatte att lysa blicken erövrade mig den lyst som en gnistrande och stark stjärna som fångade min uppmärksamhet det var en vacker känsla den av passion när jag ser var jag vill vara vill jag att du ska gå med mig på samma väg det står skrivet på detta pergament att du är min axel vän någon som jag vill vara alltid och alltid Jag längtar efter den plats som vi ska erövra med vårt månsken och samma stjärna alltid lysande.

Jag förstår inte eller ens bara inte vet det var tillräckligt att förstå att förstå att veta då ja jag kunde argumentera jag skulle vara upplyst om vad som hände jag var bortom vad som hände jag ville bara veta var det började och slutligen slutade jag vill att du ska veta att trots allt som kan hända vars slut jag inte kan förutsäga att jag inte kommer att glömma dig och att du alltid kan räkna med vår kärlek i alla situationer eftersom det inte bara är passion jag såg i mörkret såg nattens djup det var dags att koppla av öka musiken på radio och låt mig ta natten är kamrat vi kan dela de mest känsliga sensationer, för hon bevarar sina hemligheter väl jag vill kalla henne den tysta natten för hon har alltid ett bra öra men lite talar även om hon alltid är konspiratorisk och så är jag lycklig.

Hur man lever som en fånge i hela världen en puff av frihet för att lindra ångest denna känsla av fängelse gör att spänningen ökar nerverna blinkar utan att andra ser skåda vilka band som lossas på oss som lossas hur det är att vara fri och naturlig till något mer banalt eller sensuellt inte ens jag föreställde mig hur det fungerade var

skriva och ha något som föreställde och representerade mitt varande det vanliga varandet känslan och se mig skriva allt som passerade genom sinnet hade glädje Jag hoppas att du när du läser lika.

Denna ensamma position, individuell och utan destination, denna desorientering som driver oss till glömska till den totala förlusten av känsla, andning och önskan att tro, detta är vad var och en står inför när man lever, en blick, en suck, cigarettröken expanderar, ett andetag efter det andra, jag tittar på klockan, minuterna går, cigaretten brinner långsamt för något som jag söker oavbrutet, från detta ögonblick på, ett annat andetag, ett ord innan timmen går jag hoppas att detta beroende försvinner en dag det hände det pass av magi frukt av ansträngningen av uthålligheten av den positiva inställningen det var något bra eller till och med exceptionellt det skulle vara originellt om sådant dök upp av naturen att vilja och vara bättre och mer än! Vinnare och överväldigande slutligen erövrare av gryningen i den tysta natten allt i min hand utan en fångst allt genom illusion med följande villkor att vara lycklig eller till och med mycket lycklig bara för att jag ville

Och eftersom allt beror på hur vi känner saker idag, på denna dag i vilket århundrade som helst, är jag predisponerad för lycka att leva vad jag inte har levt att lyssna till vad jag inte har hört och att vara där jag inte har varit. Tja, att återfödas att leva att förvandla det vanliga till något subtilt ovanligt finns redan i det omedvetna, något som inte ljuger för oss.låt det hoppa och låt det flyga i fantasins sinnen låt hjärtat slå starkt för att på en gång uppnå

Den högsta friheten hos en person som inte dömer sig själv efter sina handlingar - att vara är att leva fritt.

En dag gick jag för fort, jag kraschade och blev kvar så jag började om igen med uppmuntran från en krasch och självförtroende från en återhämtning jag insisterade och levde som om det inte fanns någon annan chans jag tog ett långsamt men fast och övertygat steg jag återvände till det galnaste loppet i världen loppet kallas livet det var för henne jag kämpade och nådde målet att vara glad att vara väl positionerad på raksträckan ...Jag såg att kämpa ensam är nödvändig frihet och detta är ensamhetens system eftersom jag alltid startade ensam och stod utanför den första och sista platsen. Det är bara möjligt att vara först och sist när vi springer ensamma. Detta var kampanjen men vi är aldrig ensamma och vi har livet framför oss och detta är att springa för att leva och vara först och sist när vi startar en cykel är det naturligt att vi startar sist men det finns punkter där vi är vinnare. Detta är livet först på ett ställe och sist på ett annat men aldrig stanna så här det finns ingen löpare i livets lopp vi vinner alltid och förlorar samtidigt och detta är kamp och vinnande i livet!

Driven av fritid mediterade jag, jämförde och slutligen tog en sida en åtgärd mot rastlöshet människan blir olycklig när han inte lever ensam när han inte kan stå stilla det är nödvändigt att leta efter lycka detta kommer inifrån eftersom man söker något otåligt som kommer utifrån ja denna rastlöshet gör oss ledsna uthärda ensamhet och vara stilla stärker oss om vi kan leva med oss själva vi når fullhet lycklig den som söker ingenting eftersom han hittade sig själv Tänk inte på detta som ett autistiskt sätt att leva men den största lyckan finns inom oss.

6t där...6t där när du inte frågar...6t där när det inte är

Jag behöver... Att vara där när du vill ha mig... Att vara där även när jag inte är där... Att vara där när du inte känner mig... Att vara där när du ringer mig... Att vara där när du tänker på mig...# Jag är där när du föreställer dig # # Jag är där även om jag inte vill vara där # # Jag är där när du älskar mig # # Jag är där för att du finns # # Jag är där för att du drömmer om mig ...jag tänker på att vara där...

Om jag en dag såg dig, och tittade på dig skulle jag säga vilken intressant tjej, du hade något i dina ögon ljusa det glada och glittrande leendet du var en kvinna för vem vill ha vacker och sensuell du var den som förförde mig och att jag någonsin ville bara för vad jag kände du gillade magin? Det var min vardag.

En dag föreställde jag mig allt det bara för att vara, jag vet inte vad jag ska säga senare att skriva var annorlunda det var riktigt läskigt den drömmen om att vara och inte veta vad som skulle hända jag försökte beskriva det som aldrig skulle se slutade här en resa om den värld av tystnad som fanns och att någon led jag tycker ingen ska göra bara för att göra det andra inte gör i brist på mod inte agera, men veta hur man ignorerar välfärden för någon som inte kan titta och se sluta röka och tänk! Jag släcker cigaretten, sammanstötningen börjar som ett botemedel mot den kvarvarande önskan.

Jag skriver för att driva ut och skapa. Efter två minuter börjar sanningen om att skriva och ha något annat som inte är du. Jag känner att jag inte är kapabel, å andra sidan känner jag mig som en krigare av det som har mer sant, erövringen. Det är 16 minuter sedan jag släckte en cigarett, önskan att tända den igen växer. Allt går över, när man känner vad som händer.

Jag tänker, så du får vänta. Från svaghet till viljan att vinna kommer allt att komma som solnedgången. Jag existerar i ständig kontakt med begäret. Jag tänker på halvtimmen efter timmen, jag ser mig själv och känner mig själv och vill överträffa tiden. Jag färdas i sekunderna, minuterna är som raketer som firar varje framsteg. Jag känner mig lätt och tänker på hur det framsteg jag når kommer att vara. Det finns ett steg bakåt eftersom det finns en tillgänglig cigarett. Vid 35 minuter är det här den handling jag vill göra ogjord.

Det var utan att tänka, det var att agera på ett mekaniskt och procedurmässigt sätt.

Jag hade denna åtkomst under en process för att släcka situationen.

Jag ompositionerar mig i ögonblicket, i skapelsens spontanitet. Ord, fraser med handling och koppling. Jag hör på radion att planen kan komma att avbrytas, jag reflekterar och känner att jag har en nord. Ytterligare 45 minuter och här är en annan cigarett, jag tänker, naturligtvis! Allt, men nästan allt, får mig att tänka och det måste man ta itu med.

Det är en timme med ett resultat på 20 år för de 30 som jag har.

Hur vi lever 66 % av våra liv och tänker på de 100 % som de 33 % kan ge oss. Det var komplicerat, men förklarat.

Om jag verkligen strävar efter något måste jag kämpa och hitta ett sätt att prestera

Det är inte lätt, jag röker nästan aldrig en "enda" cigarett igen. Det kommer upp klockan ett, och jag följde en rutt som inte har något projekt.

Logiskt sett kommer jag att röka över situationen. Min natur måste innehålla renhet.

Två timmar och 03 minuter gick och sedan tänkte jag.

Jag kommer att lyckas ta mig fram, något kommer att fungera. Jag började med att le, med att tänka att något skulle komma ut.

Det enklaste var att ge upp, men jag tänkte insistera. Jag stärktes och allt jag kunde tänka på var att säga att jag vann.

Nånting inte naturligt var onormalt.

Som jag kommer reflektera, är det bästa att låtsas sova.

Viljan kommer, men jag kommer inte att fly. Jag är utan ljus, men energin kommer aldrig att svika.

Jag känner en skimrande kraft som aldrig kommer att blända mig. Jag kommer att förändras, från detta kommer jag inte att tveka att förändra allt.

Jag åker dit och jag vet varför jag åker dit.

En lugn, banal cigarett, något tveksamt snarare än irriterande.

När en dag en mås kommer ska jag be honom att föra dig tillbaka Jag hade vad jag inte ville ha när jag inte ville ha någonting Jag förlorade allt hur skulle jag vara utan dig Jag lindade in beskrivningen i denna passion Jag hade en gigantisk kärlek och galopperade alltid när jag tänkte på dig, jag såg vad jag förlorade här, du där hur jag ville vara en vulkan som om den skakade ditt hjärta denna gigantiska kärlek, alltid triumferande överallt jag kände, en djup önskan som kom från min värld Jag har alltid velat ha dig, ännu mer när du skrattade lyckans blick var starkare än all elektricitet, genom vilken passerar all ström som binder oss och aldrig skiljer oss aldrig hade avsikten med en tillfällig

sammanstötning föreställ dig bron under floden där
trottoaren inte längre betydde något Jag såg vulkanen och
sprang, och gömde Jag läste på ett papper ord söta som
honung bokstäverna var inte skitsnack hade mening och
begravdes i det förflutna något som vinden tänkte och
blåste det ansiktet målade den

pensel på en oälskad tavla du var den resulterande delen av konsten du var målad på duken, det var den enda det var hon.

Siffran

Jag sprang iväg, jag sprang men han tog tag i mig och drog mig, han tog mig med sig.

En förbannad figur som du inte ens kan se men som sprider sig själv. Han är den oigenkännliga figuren i en uppenbarelseupplevelse. Figuren mumlade: du är rädd för en ansiktslös man!

Ja - svarade jag med viss rädsla. Var inte rädd för jag existerar bara i närvaro av ljus.

Jag har talat om ljus och energi, men aldrig om en man vars ansikte jag inte känner till och som vällustigt dyker upp och försvinner utan att nå sin fysik.

Skuggan är en varelse i mörkret som inte kan leva utan ljus. Strange du är en skugga som gömmer sig i mörkret och i tystnaden. Men du träder fram ur ljuset och med den hatt som du bär ansiktslös, svart. Jag stiger upp till himlen, jag förstorar med förvrängningen av din blick och metamorfiskt ljus. Mot himlen skrattar jag som ingen annan, jag skrattar med en sultans air och med en air av förvirring, jag svarar med den svarta himlens hastighet och jag förtätar mig till droppen av det kristallina och skarpa regnet. Men för en man utan ansikte genomborrar vattnet min kropp och min egen trenchcoat blötläggs inte. För den är gjord av skugga. Dessa fantasifigurer återskapades av mig för att i den tysta natten skrämna bort dem som flyr från mörkret och söker efter ljus.

Jag är en olyckans skuggvän. Hela ondskan med figuren är att inte

existera.

Det är en försvunnen uppenbarelse.

Skriket som en form av vital njutning kommer fram ur den grumliga själen,

Känslan av att skydda andra och det fruktansvärda surrandet i själen.

Den som reser sig faller inte alltid, utan reser sig från bluff till fräckhet.

Det man verkligen ser är uppgången och inte nedgången från klippan.

I vågornas höjder, där det gröna ligger och det blå bleknar.

Rött framstår som en varning för andras principer.

Det mörka, det dystra, det lättsinniga är inte alltid närvarande som om det skärper förtvivlan i ett gällt, tyst rop.

I orden avses mötet med övernaturlig magi som involverar passion.

Utan avbrott, bokstav för bokstav byggs en litterär vägg av ord och ett oundvikligt faktum framträder ... där skrivandet och tårarna av en obrytbar tillfredsställelse flödar, vars väsen inte är motsatt, utan som om det återupplivas och framträder genom en brytning i den antarktiska isen som stöter bort själva magin att vara bland de mirakulösa varelserna och som om det töms i en brinnande eld av lust att uttala det som länge har tillkännagivits. Han skriver och översätter i sin själ skapelsemaskinens lättnad. Mellan rader och ord är här vad en tänker och en annan kommenterar.

Vertigo

En början, en avgrund, eftersom tiden inte är flyktig.

Parallellfallet av en dålig start, jag kyler ner mig. På tå balanserar jag och hoppar, jag dyker. Jag avbryter inte mig själv, jag hoppar och föreställer mig svindel. Hjärtat slår snabbt, för något föreställer jag mig att resa. I förgrunden såg jag allt liv på en sekund när jag gled genom luften. Det var det fria fallet att falla mot marken...genom den våta asfalten som glänser på vägen andas jag den djupa luften är iskall! Den våta asfalten jag känner det svala vattnet som lyser i mörkret påminner mig om den ljusa och skimrande himlen och det är så stark den marken var, starkt att stöten skulle förstöra vad som skulle komma. Klockan stannade och förevigade ögonblicket för hans tanke. Med en hastighet större än vinden kom den piruetterande och snurrade runt sig själv och gick upp, upp, tillbaka till föregående ögonblick så att det inte skulle finnas något senare Jag kallar det av den anledningen höjden på fallet som det föll ner i som stiger svindlande.

Stoltheten i att känna Jag ser hur den andre led någon som kände och att den andre aldrig såg i andras hud Jag hoppas att du aldrig lider andan av hjälp och ömsesidig hjälp stiger på stigarna det finns stenblock är dessa hinder som väcker stolthet föds i mig tro eftersom världen kom för att kämpa till slutet och vaka över dig och slutligen vara och gå djupt för att möta den andre och hans värld fäktningen i fäktningskonsten finns slag att tillfoga allt går igenom en känsla av ett slag från svärdets spets kampen av ett lidande ofrivilligt, som förmedlar kraften att vinna och ha och se, skiner vinnaren och förloraren när han faller, känner smärtan men reser sig och vinner är en kämpe som övervinner smärta föreställer sig själv på toppen av den sista akten och skymtar härligheten hos vinnaren och besegrade alla som kämpar förtjänar den efterlängta segern.

Den morgonen

Det var en lättsinnig och plågsam gryning tåren inte

mycket långt ifrån ett omättat rop som gav mening på den gryende morgonens fuktade ansikte redan natten hade föregått hade förflutit tiden uppstod en klagan och sa att vara uppmärksam på solen som skulle komma och som avdunstate tåren som droppade och världen med molnen sa log enkelt förundrad jag bestämde mig för att bestämma mig för vad som skulle komma Jag bestämde mig för att bestämma mig för vad som skulle komma Jag skulle kontrollera och detta verkligen testa beslutet togs det dök inte upp från ingenting Jag skulle lyckas att komma fram från botten av den känsla som jag kände timmen av vanor på väg att lämna mod och uthållighet matade mig hoppet avgrunden klargjordes och från dimman och förrädisk vind dök upp viljan att erövra något som jag skulle nå.

Lyckan skulle starta sig själv tid att älska sig själv och att göra framsteg i striderna och striderna utan att misslyckas det var ett säkert skott för de följande dagarna jag slog handen jag läste timmarna, minuterna och sekunderna och befriade mig, som om det var magiskt det var vad jag såg den dagen glad och nöjd mer än många människor det var annorlunda det kom från sinnet verkligen det skulle hända det skulle resultera helt enkelt.

Webben

Jag såg allvarligt på min omgivning jag såg landskapet och det var inte fult jag såg på samhället jag såg ett nät där allt men allt hänger ihop och jag föreställde mig att spindeln var en intrig ett riktigt drama döden var spindelns besök och nätet var för henne ett slags kvällsmat spindeln tog som led mest och vävde minst, han stack människor och som om han fick dem att somna denna slukare fick alla en dag drömde jag att den som dog i hans nät var den fula spindeln döden skulle upphöra att existera och dödligheten skulle ge vika detta var drömmen om att vara odödlig utan rädsla för

nätet, av spindeln och av livet vi ger alla efter men det är upp
till oss att forma

Om det är möjligt att vara god så att livet inte blir fult, att ha viljan att leva och inte se spindeln som slutet utan som slutet på en cykel av ett samhälle/nät som alltid är under konstruktion, konstruktionen av nätet var evolution och för spindeln finns det ingen lösning, det som återstår är nätet, den fula spindeln och min fantasi.

Luzes café mellan den knappt släckta cigaretten och det rostade kaffet är jag närvarande i detta utrymme är en luftig och välbesökt plats där människor dyker upp från var som helst jag ser mig själv i framtiden för att skapa ett band i detta utrymme där jag kommer att skriva och ha ett mål som jag hoppas kunna uppnå på cirka 2.000 timmar varav ungefär en per dag ägnar jag mig åt detta utrymme som mer specifikt kallas caféljus där jag hoppas kunna belysa mellan raderna mitt dagliga liv Jag känner avslappnande energi även om det är för ett ögonblick Jag kommer att upprätthålla en daglig skrivprocess ett ständigt skapande, vandrande, tänkande och skrivande är något jag tycker är spännande och utmanande havet Jag föreställer mig själv mellan haven i botten av min värld finns det liv! Jag dyker ner i skrivandets hav där jag ser bläck som droppar för att skapa mellan vackra linjer texter, fraser, dikter eller till och med enkla reflektioner utan mycket uppmärksamhet eller brådska, även spänningar finns ja avsikter i mitt hav jagar brev med harpuner för att nå djupt in i hjärtan som känner olika känslor, sensationer men det viktiga är att dyka ner i vårt hav och framför allt kärlek till de olika haven.

Jag tänder kraftlyktan till energi och sedan slocknar den upplysta tomheten, med en känsla av uppfyllelse vaknar en oändlig önskan i mig. Det händer att den lysande lågan lyser upp en eftermiddag som går långsamt, mycket lat, det är ett ljusst uppvaknande av en lysande blick och som om en erövring föds i närvaro av en kunskap

att andas ut en tät parfym, intensiv och smittsam, en doft som man känner njutning när man andas in och hur skönt det är varje dag att aldrig andas samma luft le leendet som inte alltid är exakt men som gör dig vacker diskret intimt leende ett tecken på glädje och ompyssling som om det vore en fascination en tidlös glädje mycket naturlig och avslappnad när du ler klokt träffar en glöd mig som listigt inte ljuger och när den berör mig är den förbluffande annorlunda Jag förblir något djupt tänkande för ett ögonblick hur lycka uppstår i verkligheten från dualiteten av ett glatt leende till en blick med mycket briljans som jag ibland har upplevt.

Fado a fado a destiny that marks the longing without a distant age the desert but very close to the thirst of seeing you the desire of wanting only to belong to you the feeling not everything I feel I write but I feel what I write.

Detta är på ett enkelt men inte förminskande sätt vad mitt hjärta hör ord till vinden. Om vinden skulle bära dig några ord skulle jag skriva med regnet vad jag skulle säga till dig på ett vykort skulle jag rita en bild av solen med dess strålar och säga till dig att du är min energi och att för dig kommer min sol alltid att skina även de dagar då det snöar.

Att tänka, reflektera och agera eller inte agera uttrycks inte, man känner och som det är svårt att känna och inte uttrycka, ibland räcker det med att bara existera, men att reflektera innan man reagerar som om man känner, att bearbeta och att låtsas som om man kontrollerar tanken, att agera eller inte agera omedelbart.

Det är en känsla efter reflektion och sedan ja, en reaktion som vi kanske inte känner och ibland kanske vi inte reagerar

för att tysta en tanke och bara stanna kvar för den närvaro som innebär att vara.

Hindret kommer inte att vara hindret själva showen att vinna utan fruktan ibland känner vi en smärta men det spelar roll att leva och kämpa för att utveckla oss själva ibland är detta att växa och lära sig i kampen för livet måste vi alltid reagera på förlusten, till olyckan att övervinna hindren är maximering av självet i övervinna är det maximala nöjet att erövra och ge oss rätt värde att övervinna oss själva och vinna värde i att lära av nederlag och slutligen att vinna är essensen av att leva.

Havets virvelvind vattnet som rullar i havet, sanden som vänder sig droppe för droppe korn för korn en bris som rullar på marken, jag greppar med en hand havets droppar med en annan havets sandlandskap är en oändlighet nedsänkt i handen lossar, frigör sig, expanderar en känsla av att ha allt i sina händer men inte allt är i sina händer eller allt nås ibland flyr det mellan händerna vad vi håller i hjärtat och känner i händerna allt har en känsla och ett fång som framträder bildar en virvelvind.

Inte för att det jag säger till dig är sant, men det är inte en absolut lögn!

Den flammande smärtan av en förlust. Var, men var är du? Vad har jag gjort?

Jag har inte drömt, för jag är vaken och väntar.

Du kommer att komma, rädda mig från detta mummel som tar mig ifrån mig, sliter mig i stycken, bryter ner mig och fördärvar mig och säger att du inte är det! Där jag är vill jag ha mer, jag står inte ut med att bara vara och andas.

Jag går längs fasaderna och här är något som inte låter mig

gå framåt.

Eftersom jag tar ett steg tillbaka och går tillbaka till där jag inte ens är eller tror att jag är.

Jag vill springa iväg, jag tappar min cigarett, den slår i stenarna och fulminerar.

Mitt hjärta är som denna cigarett som slocknar tills den vill tändas på nytt, du kommer att vara den som drar åt och lossar sig själv. För jag vill inte, jag vill inte vara en lös tråd som knyts upp längre, ingen mer åtdragning.

Jag vill inte vara vad du säger eller säger om mig, jag vill vara vad jag känner.

Den blinda knuten, kan du inte se att den stryker och drar åt och förstör. Den knuten kommer att splittras.

Allt kommer tillbaka till noll. Jag vill bara vara 0 utan någon logisk uppföljning, jag vill inte vara positiv eller negativ, men ni insisterar på att jag måste göra och hända.

Låt mig...

Varför gråter

jag?

Jag vet inte, men tåren vet alltid varför den faller och lossnar, jag vet också varför jag ibland faller i den andres misstag och varför jag håller fast utan att släppa taget.

Jag vill gråta, jag vill släppa taget. Denna bitterhet i känslan som lämnar mig med en varm kyla som jag ryser från, men det är värt att gråta och skratta och känna. Slutet kommer att ta hand om slutet till vilket anländer en tår som inte hålls men alltid på utkik och droppar i ansiktet likgiltighetens tår.

Jag tänkte på hur du är. Så banal, så lik det du tror att du

är, du är ett mönster.

Jag bryr mig inte om vad jag räknar med, jag vill se vad du inte kan ge mig och det jag behöver är inte du.

Jag vill ha mig. Jag vill ha dig som du alltid var, det jag trodde var vad du var, eller när du inte var det, gjorde du dig själv till hur du skulle bli.

Jag är jag.

Jag vet inte hur jag började den här historien, jag tror att några kommer att träffa, men jag har inte heller en pil eller båge, än mindre en måltavla.

Jag siktar inte på att träffa, jag vill inte ens stöta, jag känner att det jag träffar är mig själv, pilen sitter fast i mitt hjärta, det är därför min smärta. Ett ensamt hjärta, ärrat av ett slag som inte återupplivar det, smärtan är för stark för viljan att pumpa.

Jag är inte fri. Jag kommer aldrig att bli helt fri, jag älskar min frihet, men jag känner mig bunden eftersom han har kärlek till mig.

Varför älskar de mig?

Älskar de. De vill vara fria och knutna till någon. Jag vill känna mig ensam och obemärkt.

Jag vill inte förstå någonting, jag vill inte tänka på någonting, eftersom du invaderar mig, jag vill ha avstånd från det som närmar sig.

Jag vill inte ha kärleken som de säger är frihet. Jag vill bara släppa taget om det som finns inom mig.

Våndan, förlusten. Han var och är inte

längre. Jag kom in i ögonblicket utan att

känna att du lämnade.

Denna natur av att göra och göra ogjort och mer, att tala om för oss vad vi ska göra.

Jag vill inte göra någonting, jag vill inte gå långt, jag vill gå dit jag inte går.

Jag kommer att lämna och ta ingenting.

Jag gråter inte, jag skrattar inte, jag tänker inte, jag tittar inte och för att känna mig är jag inte död.

Vilken tragedi!

Jag går och jag måste gå, en dag kommer även jag att ge upp.

Varför då? Ja, jag frågar varför detta, varför detta, men jag vill inte tänka på det som redan har förmedlats.

Jag vill inte kämpa, jag vill inte vara så lik någon som aldrig var.

Rösten plågar dem som sörjer.

Vänta, vänta.

Jag reser, jag kommer och går tålmodigt.

Vad kan jag säga, att jag inte har, jag har inte mycket och jag saknar så mycket.

Invadera mig den varelse som säger att jag inte vill ha mer. Jag vill inte.

Jag vill inte åka tillbaka, jag vill vara här när musiken spelar och vinden blåser.

Jag vill inte vara djävulen, jag vill inte vara en ängel, jag vill inte ha himmel eller helvete. Jag vill ha jorden där allt finns.

Jag vill inte flytta, jag vill stanna där jag är, jag vill inte ha allt som finns, jag behöver bara ett utrymme att andas och

tänka i.

Föreställer mig och skapar min egen existens.

Jag vill bara ha luft att andas. Jag vill att jag ska vara lös som luften jag blåser.

Jag såg, luktade och lyssnade, och jag berättade även sådant som ni inte trodde att ni skulle få höra.

Jag har berättat så mycket för dig och ingenting eller nästan ingenting har berört dig. Det skulle vara att be för mycket om din uppmärksamhet, ingen mer förförelse. Jag vill se dig rå.

Du vet att jag ibland exfolierar min hud för att känna att jag är levande kött och att jag lider av en dragning av hud som är svår att växa och reparera sig själv.

För er är jag i levande kött fullt av märken och sår.

Jag vet inte vad jag vill uttrycka. Men något gnager i mig eftersom jag inte önskar, utan vill.

Innerst inne skulle jag vilja ha lite av allt eller ingenting, för det jag har är inte värt någonting för mig.

Jag är ensam och du är ännu mer ensam än tidigare. Jag skrev det som senare, när jag läser det, kommer att visa vad mitt väsen vill förmedla.

Jag vet att det inte är lätt. Jag tror att mycket inte kommer att sägas, mycket kommer också att vara sådant som inte kommer att förstås.

Avslås.

Jag vill kraftfullt avvisa det som utarmar mig.

Triviala saker har ingen plats i hjärtat, där finns för mycket känslor.

Det vi ser med en enkel blick kan påverka våra hjärtan.

Han står inte ut med det, han vill inte se det, men han känner vad hans ögon ser.

Öppna aldrig ditt hjärtas ögon eftersom det då inte längre kan se och lida.

Jag är här.

Kan du se mig? Jag tror inte det! Kan du känna mig? Jag tror inte det heller! Vad ser du i mig?

Hum, jag stannade här för att du inte skulle glömma mig, jag står inte ut med att inte ha dig, för det som förenar oss skiljer oss ibland åt, men jag är här.

Jag kommer inte att låtsas

Jag ska skriva och låta det flöda.

Det jag vill skriva är utan tvekan en tår.

Hur jag skrev en tår som den är, sorgsen, ensam, våt, lös.

Låt mig rena din gråt, din smärta, din sorg, din ensamhet, den kvävning som det innebär att vara ensam.

Låt mig slicka dina tårar, jag vill dricka den smärta du känner

Ensam, ensam. Med mig, det här är jag,

bara jag! Hurdan är jag? Jag är bara jag.

Känslan utvidgas till verkligt upplevd smärta.

Hur det är att känna att det är vi. Att tänka på sig själv är att gå bortom det som kommer utifrån.

Vänd inåt vet jag att jag existerar, för att existera räcker det för andra att titta på oss, men de kommer aldrig att se samma sak

Jag vill ha lösa sidor, lösa ark, lösa meningar, lösa sidor, lösa ark, lösa meningar, jag vill att allt ska lossna, jag vill inte behålla något, jag vill tömma mig, det är det enda sättet jag kommer att utvecklas, att allt jag skriver, allt förångas, smärtan av ytterligare en mening, varje ord sin smärta, jag vill skriva för att befria mig själv. Jag vill inte lida.

En annan dag morgonen, den friska morgonluften, bullrig också. Jag vill ha natten, den tysta natten, där jag i mörkret ser det ljus du bär med dig.

Låt oss förena tystnad och mörker.

Låt oss göra ljus i blackout. Verser, sånger, charm, magi, dikter, fraser.

Jag vill vara ditt ljus i den mörka natten.

När jag släpper loss mig själv i de djupa tidvattnens skrymslen spelar sirenernas harpor högt. Jag vill stanna och titta på dig, utan att berätta vad jag tänker skriva till dig.

Att aldrig glömma dig.

Ingenting! Jag ville inte

ha någonting,

Syftet med dessa ord är noll. Jag vill inte att du ska läsa, jag vill inte heller längre skriva vad jag vill berätta för dig en dag.

Men nu ville jag bara ha lite av ingenting.

Jag vet inte om du kommer att läsa, än mindre förstå vad jag har att berätta för dig.

Vad jag vill att du ska förstå är att du räknas, ja du räknas för mig och därifrån kan du räkna med mig. Men jag berättar inte för någon.

Jag väntar på att döden ska bedra mig.

Döden? Döden finns inte!

Och den här är alltid närvarande. Jag är inte rädd för döden utan för att förlora dig.

Inte för att något gjorde ont, men smärtan av att ha och inte ha är skillnaden mellan att vara, hur kan det vara så?

Jag vill inte ha någonting, för jag vill ha lite och jag vill inte ha något av mycket, jag vill inte ha någonting, jag upprepar, jag hade allt när jag inte visste och nu när jag vet vad som finns vill jag inte ha någonting, om jag avvisar vad som finns och inte finns kommer jag att bli fri, fri från allt som binder mig och jag kommer att släppa bitterheten, av vad det är att ha.

Det räcker, jag vill bara vara!

Kan jag bara vara jag? Ja, jag och inget annat, jag vill inte heller ha denna intethet. "tidlös"

Det slog, och slog igen och igen oupphörligt det slog med ett aldrig tidigare skådat flöde av en anomali eller ett sår sedan en dag öppnades det och öppnades aldrig igen det var öppningen och på ett ögonblick stängningen hur ska jag uttala det, det var mitt, alltid mitt men till slut ditt han, du och jag med ett ord då hjärtat! Den djupa sorgen av att vara

Det är att inte känna sig själv, att vara uppmärksam och lära sig att leva med sitt inre, och se, avgrunden är oändligt liten. Att ha och att tillhöra är något som alltid bleknar bort, som om man vill ge upp.

Alltid utopiskt och se, varelsen föds, lever och lär sig och när den verkligen inser att den vet väl, att den har gått långt från att veta allt och sitt eget väsen, vad har då förändrats?

Allt i min värld förändras! Men varför?

Varför är jag villig att förändras och möta allt men nästan allt som kommer från min värld min dumma värld? Det är intellektet som säger åt mig att agera på rätt sätt! Kan du föreställa dig?! I en dimension av stratosfären, utan gränser för expansion kommer magins desillusion in tidlöst otillgänglig på illusionsnivån själv alltid med det tenebrösa utseendet på den sanna illusionen av ordet redan uttalad desillusion; generator av intima konflikter av den enkla ångest som övervinner alla harmonier.

Enigmatisk, djup och känslig - detta är den icke-bindande energin hos bokstaven plus bokstäver eller för många bokstäver, inte tillräckligt med ord.

Här är en menhir som håller på att sedimentera och i och med skrivandet sägs många saker på kort tid.

Förgäves kommer saker att komma till dig många kommer att vara de som lämnar dig, andra kommer inte att vara värda. Att berätta för dig att det största kommer att vara för en modig kämpe, men jag "använder" dig att få kommer att vara värda, men de inom den minsta interiören ser det värde som bara du kan få. Att leva, att växa, att lära sig, och i bakgrunden alltid den utopiska lilla kunskapen.

Det här är en dag då man steg för steg kan lära sig att skrivandet var avsett att förena den som vet vad som är vanlig kunskap med den som vet vad som är vetenskaplig kunskap, och att båda bara kan förklaras med den djupa visdom som läsning innebär.

+

Jag börjar där jag vill sluta.

Röken sprider sig i mitt rum. Genom min insida också, denna är kränkt. Jag vill bryta med dig och de andra.

Kommer jag att klara det?

Styrka, styrka och styrka som hemsöker mig och säger åt mig att gå vidare utan rädsla!

Du kommer att vara färdig före mina dagar.

Allt utanför kommer jag att avvisa, hur jag kommer att känna ... Jag vet inte, men här lämnar jag min lilla historia om du är på den här sidan, du var nyfiken på min lilla historia.

Det jag kommer att berätta för dig på de här sidorna handlar om att jag ska hitta det sanna väsen som bor i mig, utan en yttre värld.

Hur detta är möjligt får vi se hur jag kommer att beskriva min berättelse.

För tillfället avancerar jag inte, i själva verket retirerar jag och är redo att avancera. Röken fortsätter att genomsyra detta utrymme.

Den här berättelsen börjar där den kommer att sluta.

Det jag vill berätta för er är kampen mot allt. Låt oss se om jag kan komma till slutet och säga att jag har allt och inte ville ha något, som en maximering av det inre jaget.

Du är här nu, om några ögonblick har jag i cigaretter motsvarat det antal sidor du läst igenom.

Låt oss fortsätta med kampen, den kommer att pågå så länge som

Blås på timmarna, minuterna, sekunderna. Det är över!

Jag börjar där jag slutade.

Jag är redo, denna rök går genom fönstret och släpps ut i luften, jag vill vara denna rök som bara finns från luften.

Jag vill bara andas luften

Jag vill flyta och föreställa mig vad jag kommer att berätta här. Jag gör det jag inte vill göra, jag börjar med att göra samma misstag om och om igen.

Striden är långt ifrån avgjord.

Det jag vill förmedla till er är känslor, situationer och konflikter.

Och kampen är att övervinna den varelse som jag var. Jag vill vara den andre, figuren som hemsöker mig.

Mitt eget samvete som varnar mig och säger till mig: kom fram, övervinn dig själv

Här står jag stilla, men kämpar mot den rörelse jag eftersträvar.

Vult av mig, kom till mig själv. Frigör dig själv, expandera dig själv, låt mig vara som du genom mig.

Här börjar det som jag ska bli. Vad tvivlar, går framåt utan att dra sig tillbaka, här är en figur som förföljer mig.

Gör, hända och återfödas igen för att leva och känna. Utan demagogi och illusioner, lev det du inte kan se.

För endast på detta sätt kommer ni att

utvecklas, stå upp och säga. Jag vill vara vad

jag är, jag är jag.

Den varelse som jag var och den gestalt som jag kommer att bli.

Jag kommer att vara som jag föreställer mig. Till den som förföljer mig ska jag säga att han kan gå före.

Se mig i ögonen e mig frigöra mig själv. Genom att
äntligen fortfarande är
ännu inte börjat.

Allt jag tänkte. Akta dig för detta väsen som förföljer dig och i slutändan är din vän.

Jag ångrar inte längre detta ögonblick. Slutet på plågan kom, han rörde vid mig och viskade till mig: är du där?

Detta är slutet på den princip som jag kommer att rapportera om här.

För nu säger jag: nog, kom till mig och införliva mig tills segern.

Vult in i mig du blir. Ta mig! Du kommer att vara min doft för sista gången. Ja, du ska gå.

Nej mig visa mig själv ledsen meda din din avgång. I själva verket Jag ser fram emot din avresa.

Gå som du kom, lämna som du kom. Jag vill inte ha dig, men du är en oerhörd olycka. Din närvaro är en förolämpning.

Jag vet att för dig har jag aldrig vunnit, bara förlorat.

Du är som cigarettrök en vän till sjukdomen.

Gå och gå, gå bort, för när jag kommer kommer jag inte att vara där. Som jag sa, jag utstrålar din doft och bara genom att gå... får jag en annan smak och parfym.

Kanske vet ni inte, och kanske har ni inte heller i åtanke vad ni har provocerat fram.

Så länge jag kan minnas har jag känt dig i några år.

Tillräckligt länge för att nu ha viljan att

fortsätta med dig.

Jag kommer att karpa i tanken inledningsvis vid din närvaro, men, lycka till för mindre onda.

Du är objekt och jag skapar vårt band, men funeral och illusorisk njutning för något svaga levnadsvillkor. Jag vågar genom berövande. För bara så ska det vara lätt och naturligt, för det som ger mig näring.

Fräscht, lugnt, varmt och harmoniskt kommer att vara ersättningen

Naturligt av vinden som går som vädret alltid i riktning med sin norr. De luftströmmar som blåser mot oss kommer att bli stormar som möter oss, inget mer naturligt än luftens egen rök.

I vilken vi i den yttre såväl som den inre naturen finner harmonin i att vara fri från kedjor.

Den blommar, växer och sedimenterar själva roten till befrielse. Viljan att inte tvivla på vårt möte är själva rosen i tidernas ökensand som befäster förnuftet. Frigörelsen av bilden av den vanliga människan, till excentriciteten i den intima relation som distanserar oss. Vi är olika, jag är naturlig och organisk, du är artificiell och syntetisk. Utan den handling som jag kommer att neutralisera, kommer du att göra mig lycklig.

Jag kommer att öppna dörren för dig så att du kan komma och prata med mig. Men jag kommer att lämna den på glänt så att du kan gå strax efteråt. Vult är du medveten om din spridning, du förbrukar mitt tålamod med oro. Du är och kommer att vara av ringa betydelse.

Vi har alla de där dumma faserna, och det är oftast när man är barn.

Men om vi som vuxna uppmanas att släppa fram barnet i oss, då hade jag också en dålig

fas. Jag går tillbaka till patienternas lugn.

Du kan gå så låser jag dörren. Jag vet varför du kom, men jag vet också vart du är på väg.

Avgrunden är bred, bredare än tanken på att släppa taget om dig.

Spring iväg, utan mig, stäng in dig och explodera. Från första dagen har ditt ord varit min fras, men räkna inte med mig när du nästa gång säger hej, jag är här, men säkert kommer din resa att bli återkomsten till den hårda men harmoniska verkligheten för den som vill låta sig invaderas, vad har vi vad letar vi efter? Bara ett ord från dig, och det är farväl.

Och du kom och gick, långt borta och lämnade...

Det var sista gången...längtan som kom för att gå sönder. Tårarna föll och raderade ut gråten.

Repet som drar åt mig är inte detsamma som kväver mig. Knuten i min hals, som hålls kvar av en tråd.

Ni stryper sinnet och kväver samvetet.

Det ni erbjuder är en långsam död av föryngring och att gå på detta sätt och tala som vi har gjort. Det kommer aldrig att utplåna den skarpa smärta som med ett enda rullat slag skär av det gällt levande.

Högt i minnet det sönderslitande och fantasmagoriska slaget. Det var din dikotoma närvaro mellan att vara och att inte vara. Ett liv i fotografiska ögonblick som lagrar allt och på ett ögonblick utplånar sig självt. För du lever i mig utanför mig. Radera ditt öde och lev fraktionen.

Den tidlösa känslan sprider sig till de följande ögonblicken. Som att flyga utan att lämna platsen.

Detta är ögonblick det inte stannar för att

du andas e aldrig

kan du stanna, vilket gör att du andas.

Att leva är lika starkt som impulsen att andas. Men att bara andas är inte att leva.

När du slutade leva slutade du inte andas.

Därför är det en hjälplös bild som möter oss.

Utan gränser eller konsekvenser, till nästa steg. Det som uppstår ur att vara en annan i varje ögonblick sveper oss bort från vad vi verkligen är, illusionen om stupet är självförebåelse för att vi lever medan vi lever, det som rör oss är den natur som omger oss och ständigt bara distraherar oss, jag menar att all absorption av ögonblicket bara är en illusion eftersom naturen reflekterar alla ramar slumpmässigt och superlativt överlägset varje ögonblick av mänsklig rörelse.

Allt som uppstår runt jagets vulto är yttre som förstör det inre, men att bara fånga känslan av distraktion är ett större väsen som rör oss moder-natur. Om något dygdigt eller motsägelsefullt vid något tillfälle invaderar dig och assimileras i sinnets ögonblick kan dessa poster inte likställas med lärandet och utflödet av någon impuls.

Jag är glad att du har kommit ut ur den enorma och avlägsna tanken. Jag skulle vilja prata om... Du bestämmer, du manövrerar alltid. Att byta roller betyder att hålla käften.

Ett ords flykt är en handling. Hur man ignorerar dig och tar med dig bort.

Du därär flyger på skugga av vinden. Eftersom du

du gömmer dig, dyker upp när du vill. Ser du inte?

Bli upptagen av en annan, du kommer att ha en annan vän som inte o din enkla olycka.

Allt kommer ut i förångad form.

Det var så här, när jag räknade till tio, som jag insåg hur mycket glimten av det ögonblickliga ögonblicket i framtidsfönstret skulle öppna sig och bara se den sista röken som expanderar och hur framtidens klick blir stort och vidsträckt.

Copyright Filipe Sá Moura © 2009